

سنگت تراجم

Sangat Translation Series

جارج بورخيس

Jorge Borges

(Selected Works)

Compilation: Qasim Faraz

Selected Works

Jorge Borges

Compiled by Qasim Faraz

سنگت تراجم: 14

کتاب: جارج بورخیس
ردوبند: قاسم فراز

چاپ: 2017ء
بہا: 200 کلدار

چاپ و شتنگ:
سنگت اکیڈمی آف سائنسز، کوئٹہ

بہاء جاہ:
سنگت اکیڈمی
فاطمہ جناح روڈ، کوئٹہ۔
فون: +92-81-2843358

email: books@sangatacademy.net

Web: www.sangatacademy.net

رد و بند

قاسم فراز

سنگت

61	ودار	-حفیظ رؤف
66	سیئے سیاہگ	-حفیظ رؤف
70	یک نمیر انیں انسانے کتہ	-حفیظ رؤف
87	گدّاروسرچچار	-حفیظ رؤف
92	قرص	-حفیظ رؤف
95	منی واسے چک	-شاہی بلوچ
101	مرگ	-اصغر محرم
110	من وبورخیں	-اصغر محرم
112	رخصتی	-اصغر محرم
114	شہزادگ	-اصغر محرم
117	زیمے ٹپ	-قدیر لقمان

گند و نند

125	بورخیا گوں گپ و تران	-اے، آر، داد
132	لبز انکی مردم	-شاہی بلوچ

شاعری

139	انجیلیکائے یاتا	-اے، آر، داد
141	یونانی انتھیولوجی	-قاسم فراز
144	نظم	-قاسم فراز
146	منی کتاب	-صمد اللہ

لر

9	شاہ محمد مری	سنگت اکیڈمی نوٹ
11	قاسم فراز	پیشگال

جارح بورخیں

پجار

14	ہور ہے لوئیس بورخس	-عبید شاد
----	--------------------	-----------

آزمانک

21	پراسلس نئے گلاب	-اے، آر، داد
26	آدینک و نکاب	-قاسم فراز
30	پاکیں کتاب	-محسن بالاج
34	الر یکے	-جاوید اسلم
39	مرگ و کمپاس	-جاوید اسلم
53	بالینے لائری	-جاوید اسلم

قاسم فرازاو آنہی سنگتوں جی باث۔
سنگت اکیڈمی او آنہی سنگتوں جی باث۔

شاہ محمد مری

29 جنوری 2017

سنگت اکیڈمی اے نوٹ

آں مڑا منناں فون کشہ: ”ڈاکٹر منی یک گنوجیں فلاسفریں سنگتے“۔
من کنڈ شو گوئنتہ: ”فلاسفریہ کل گنوخ شل انت۔“
آں مڑا: اے شہا ہاں ہم گنوجیں۔ اشیادیری ایں کتا بے ترجمہ کشہ، کس نہ چھاپی تی۔
وڑے کنی۔

من: دیم دئی گندا نیں۔

کتاب آتک۔

اے بورخیس، او، بودلیئرے تحریرانی بازیں مڑدانی کثغیں بلوچی ترجمہ اشنت کہ بازوختا
ژہ ایرشنت۔

اولا اے پڑا بلوچی اندراہج کارنوئینغہ۔ بورخیس و بودلیئرے اشنت، آنہانی لکھ و فلسفہ او
لکھ طرز چون اش..... وئی جندہ زبانا و اتنو دل و ہش پیشہ۔

اے ترجمہ ژہ انگریزی لفظاں پڑا اش۔ باقی ہنداں یونیورسل ٹرمنالوجی یہ زور ترجمہ
کشیا اشنت۔ ہے بے گزریں ول و بوئغانی دیر کنگا پہ مئے و سا ہر چیکہ دست بھڑائی پیشہ برٹ،
ماکشہ۔ سالے ماجشہ او ہمیشیں کہ ماچھاپ کنگا و نیں۔

اللہم دوہمی کارے مئے دستا پیشہ یا نویشہ، بلے انٹرنیشنل کلاسیکے بلوچی اندرا ترجمہ کنگے
اے یکیں کارتہ گوش کہ مئے زیندھے پور ہاتے مزائیں پیدا ورے۔ ما بورخیس و بودلیئرے بلوچی
زبانے گنجیں گنا آرتنو ایر کثغنت۔

کاؤکا اوچیونفئے سراجیزے کار بنا کتگ ات چے بیت زاناں۔ او اے دلپروشی ہم گون
 انت کہ ایٹیاں چا پیت کئے؟؟؟۔ رجا تک، کارے نہ انت، رم بہانہ بیت۔
 گڈی آ من سنگت اکیڈمی نے متا گراں کہ اے کتابا پوہ وانوکاں سر کنگا انت۔
 بلوچ، بلوچی، بلوچستان سلامت باتنت۔

قاسم فراز
 کچ

پشگال

من بورخیس نے ہج مواد چہ بلوچی تا کاں نہ زرتنگ کہ کسے ریفرنس نے زنگا بخت۔ بلکیں
 ہما و ہداوت چہ جتا نیں کتاباں فوٹو کاپی کتگ و سنتاں دانگ کہ بیا ایٹیاں رجا تک کنیں۔ چیزے
 آ کت چیزے آنہ۔ دومی بیگمہ بودنیر واجہ اے آردا کرنگ ات او است ات تہ بورخیس و بودنیر
 تاک جوڈ بوت۔ بس پہ چھاپا روگا ات کہ ڈاکٹر محسن بالا چا گل نے پاگوا جہی مل کت او اے گل کہ
 نامے بلوچستان اکیڈمی تربت انت کہ اودا من وتی اولی ساچشت ونگ ات منی پبلیکیشنز نے
 کسانیں اگدہ چہ منی دستاشت۔

کسہ دیما جنزرات، دگہ میر بوتنت دگہ واجہ کار و بازا من و منی اے رگیں کار دوست نبوت
 انت، بلے منی کرا ایٹیاں چشمیں بلا نیں ارزشت یے ناں بوتگ او نہ آست۔ او بلوچی اُشتری کینگا
 پچار کہ گل نے مردماں اے کتابے ارزشتے ہلاں کنگا وتی وتی رجا تک جتا نیں تا کاں دانتت، بلے
 تیوگانہ، پرچا بورخیسے رجا نکتے کاراں ہواریں چندے سنگت انگت گول من ات او ہم چہ گلا در کنگ
 بوتگ انتت۔ من ہم زانت کہ اے گلا ژہ اے کتاب نوں شنگ نہ بیت۔ اے 2013 نے گپ
 انت۔

رندا اے کتابے چاپ کنگا بازیں گلے توارجت کہ ہست و مند انتت، بلے ہج گل رازی
 نہ ات کہ واجہ رم یار داگی کتاب بہانہ بیت (کہ منی دلا مئے لیزا نکا انوگیں مستریں جیڑ ہاں چہ یکے)
 اے وگتر رجا تک انت، ہو راست انت، اے لیزا نکتے مردماں رجا نکتے ارزشتے زانتا آزمانی
 فرشتے دات کنت من وتو گول نیشنا تک و گیاں نہ۔

پَجَار

ہورے لوئیس بورخس

پیٹیری لیوکون رعبید شاد

بورخس ارجنٹائنی شائر، ہشتہ کارا و آزمانکارے بوتگ کہ آنہی گمان فینٹسی او وابانی
دنیاے کتہاں پستی کرنے جہانی لہز انکا کلاسیکے درجہ گپنگ۔ آں یورپی دودر ہیدگ، انگریزی
لہز انک او برکلے ڈولیس فلسفی اوز ایٹکارانی ہیال و لیکہاں بے کساس اسر مند کتگت۔ برکلے ہیالا
مٹیریل شے آ وجود نیست، سرپدیں دنیا ایوکا ہیال و لیکہانی برورد انت کہ آچہ دراجیں مدتے
آہست و موجود انت۔ بورخس نے گیشتریں کتہ کانتاتی بنگلانی سرانت۔ بورخس نے نام پونوبل
دادا ہم گرگ بوت بلے آنہیا راجبر اے دادندرس ات۔

ہورے لوئس بورخس ارجنٹائن نے شہر بیونس آرسا 24 اگست 1899 آودی
بوتگ۔ آنہیا ساریا بیونس آرس و پدا جنیوا و کیمبرجا وانگ وزانگ دربرت۔ آنہیا کہولا چہ یک بنگے
آگول برتانیآ ہم سیادی داشت ہمیشکا بورخسا چہ پینی زبانا پیسر انگریزی دربرت۔ آنہی پت
ہورگلیر مو بورخس وکیلے آابید نفسیاتہ استادے ہم ہست ات کہ آنہیا شترنج نے سرازینوے مان
گیشنگلیں پیراڈوکسانا گیشیت اوچک نے سرپرکت۔ آہانی لوگ مزن ات کہ آنہی تھا یک باگے
ہست ات او یک کتاب جاہے ہم کہ ایشاں بورخس نے پکرو مارشتانا گوناپ دات۔

بورخیس نے مات لیونارڈ کی دو وہید و یک رجائکارے اُت کہ آنہیا نودسائے اُمرجت او
چہ دنیا آرپت۔ 1914 آ بورخیس کھول جینوا آلدت کہ اودا بورخیا فرانس و جرمن زبان در برتنت او
چہ جینوا کالجابی اے اے سند گپت۔ مدام پریشان اُت کہ آنہی بچ نفسیاتی او جنسی جیرو ہانی آماج
انت۔ یکے کسے ردا پکرمندیں پتاوتی بچ یک کہجے گورارہ دات کہ اودا بورخیس پڑتے آپت کہ
بگندے آنہی پت اے جنین نے گراک انت۔ پت نے جہد پہ سرشت و گوں جنین آدماء بورخیس
نے لہر زگی گیشتر بوت۔

چہ اولی جہانی جنگ پد بورخیس کھول اسپانیا آشت کہ اودا بورخیس اوانٹ گارڈ اٹرائٹ
نایں لہرائگی گلے باسک جوڑ بوت۔ آنہی اولی نظم Hymn to the sea کہ والٹ وائٹ مین
نے دابا پرستگ نے گریٹیا نایں تاکبندے آچاپ بوت۔ داں 1921 ء آنہیا اسپانیا آ داشت او
پدا اتک و بیونس آئرس سا جاہ مند بوت۔ اودا آنہیا شائر و نیشہ کارے نے جتاوتی کسب و کار بندات
کت۔ اولہرائگی تاکبندانی تھا آنہی نیشتا تک و لپہ چاپ و شنگ بوتنت۔ آنہی سگلتانی تھا میکڈونیو
فرنانڈز نایں فلسفی یے ہم ہواراُت کہ لسانی جیرو ہانی تھا آنہی زائیکار یا بورخیس نے پکرو مارشتانا آسر
مندکت۔ آنہی اولی شئری پتہ Ferror De Buneus Aires انت کہ 1923 آ چاپ
بوت۔ آنہیا اوانٹ گارڈ نے تاکبند ”مارٹن فیرو“ تھا وتی شئرو نیشتا تک چاپ کنائنت
انت۔ 1924 آ آنہیا وتی سگتے ہمراہیا ”پروا“ ناما تاکبندے ہم کشت ات۔ داں بازیں
دہکار جٹائے چہ درستائ گیش ارزش داریں لہرائگی تاکبند ”سُر“ (Sur) نے داستا بورخیا نیشہ
کت۔ اے تاکبندے بُشت 1931 آ وکٹوریا او کمپو آ ایریکنگت۔ آنہیا پباشنگ ہاؤس چاپنگ
جاہ ایکیے ایڈیٹرز نے لہرائی سلا ہکارا اید ٹیبلا بیڈالتاک کر بیٹیکا نے سیٹڑے کلر میگزینے لہرائگی
شوئکارے جتا ہم کارکت۔ 1936 تا 1939 آ آنہیا ”ایل ہوگرہ“ داستا پنگی کالم نیشہ
کت۔ ارجنٹائے کلاسیکی لہرائکے سرائنگدی نیشتا نکانی سببا آنگدکارے جتا ہم نام کپت۔ آنہی
نیشتا تک یورپی و امریکائی لہرائکنے سرائنگدی نیشتا نکانی سببا آنگدکارے جتا ہم نام کپت۔ آنہی
سہرا کشت۔ پو، اسٹیونس، کپلنگ، شا، چئٹرن، وائٹ مین، ایمرسن او ٹوئن ہما گچینی نام انت کہ

بورخیا گوں دلجی ونگنت و آہانی سرا دزرس گپنگ۔ آنہیا ورجینیا وولف نے ”اور لینڈو“ ہئری
ماچوکس نے ”ایشیا آیک وکشی یے“ ہرمن میل ویل نے Bartel by the Scrivener او
ولیم فاکنر نے ”جنگلی درچک“ وتی زبانار جا تک گنگنت۔

بورخیا پت 1938 آ بیران بوت کہ اے ویلا آں راسک پدردکت چیا کہ دوئیں وت
ماں وتاسک نزیک انتت۔ بورخیس وت ہم ویلے آگپت کہ آنہی آسرا پیشانی یے ٹپی بوت و سرے
پہ بڑ و برینا کپت و داں بازیں پنگے آ آہت نے باہوت بوت او گڈیا چہ مرگہ دپارگت۔ اے
تجربتا آنہی ساچشتی تاکت و ڈینت۔ آنہیا وتی بازیں ارزشت داریں آزمانک ہے دورانا دارا ہجا
نیشہ کنتت۔ آنہی آزمانکانی اولی پتہ EL JARDIN DE SENDERS QUE SE
BIFURCAN 1941 ء پہ راجی لہرائگی دادا ناینگ بوت و تاکبند ”سُر“ نے یک گچینی تاکے آ آنہی
سگت و ایدگہ کلمکاراں بورخیس نے کتابہ ہاترا وتی پلہ مرزی درشان کت بلے اگت ہم بورخیا
کتاب چہ داداز بہر بوت و یک کم ارزشیں کتابے آ ایوارڈ دیگ بوت۔ آنہی رندتری کتابانی تھا
فکشن (1944) ایل الف (1949) او ایل ایل ہیکیڈور (1960) ہواراُت۔ چو بورخیا یک
دگر جٹائے آزمانکارے ہم پگمان بری و ہیالی دنیا نے کسہانی سرانیشہ آہدوناک اُت۔ آنہی نام
ایڈولفو بایوکیسرس اُت۔ دوئیناں ایچ بیسٹوس ڈومیک ء کلمی نامہ سراہوری آ بازیں کسہ نیشہ کنگ۔
1937 آ بورخیس بیونس آئرس میونسپل کتابجاہ ء میگل کین شاہرا کئیلا گئے جتا نوکر
بوت۔ اے آنہی تب نے کارے نہ اُت پشکا آنہیا وتی گیشتریں و ہد ہے لائبریری ء
basement ء وانگ، نیشہ ورجانک کنگا گوازینت۔ کئیلا گنگے ہے نہ کٹوکیں کارا آنہی مشوریں
آزمانک (1941) The library of Babel نے نیشہ سبب جوڑ بوت۔

بورخیا سائے سال ہے لائبریری آ گوازینت۔ 1946 آ بیرون سرکارا آں چرے کاراکش
ات او بیونس آئرس میونسپل مارکیٹ پولٹری انسپکٹر جوڑکت بلے بورخیا نوکیں منب ردکت۔
بورخیس نے سیاسی ہیال دلیکہ پہ بیرون سرکارا نہ ویش و ترند انتت۔ ہے چست و ایرانی تھا بورخیس
نے لوگہ سراجے دور دیگ بوت۔ آنہی گہار زندانا چنگل دیگ بوت او مات ”لوگ بندی“ جوڑ کنگ

بوت۔ بورخیس سکلیں لجوے اُت۔ سائیکو تھر پیسٹ ڈاکٹر میگل کوہن میلر پر آنہیا بلائیں کمکے بوت۔
 آنہیا بورخیس نے الاج کت۔ مدان مدانا آنہی لُج کم ترات و آنہیا لکچر پروگرامانی تھا بہر زورگ
 بناکت۔ ڈاکٹر کوہن میلر اگشت کہ بورخیس زیادہ ’حساس‘ انت، ہجالتی نے مارشٹانی بندوک انت و
 وپت و وابے ترس نے آماج انت۔

1946ء بورخیس لاس انجلس ڈی بیونس میں زانت و زاشی تا کبندے شوکارء دستا
 گپت۔ 1955 و ہدے پیرون چہ سرکار درکنگ بوت گڑا بورخیس راجی کتا بجائے کارمستر جوڑ
 کنگ بوت۔ اے و ہدا آنہی چمٹانی رُژنا جواب داگت۔ نوکیں منسب نے رسگا آنہیا
 دژائینت ’اے ہدائے وتی کدرت انت کہ منہشت لک کتاب و تہاری یکیں و ہدا بکشا تنت
 نے۔‘ بورخیس بیونس آرس یونیورسٹی انگریزی لہرانک نے پروفیسرے جہتا 1955 داں 1970 آ
 وائینت ہم۔

1961 آ بورخیس گول سیمونیل بکٹ نے ہوریا پر کس فارمٹر مشوریں داد دیگ بوت۔
 مکہیں ماتے بیرا نیاد بورخیس دنیاے بازیں ملکانی تروتا با دراتک۔ اے سیل و سواد
 داں آنہی زندے گڈی ساہتا برجات۔

1967 آ بورخیس گول نارمن تانس ڈی گیوانیا دوچار پکت و ماں انگریزی گشوکیں
 دنیا آپوت نام نے کت ات۔ و ہدے 1973 آ یوان بیرون پدا ملک نے سدرگچین کنگ بوت
 گڑا بورخیس چہ راجی کتا بجائے کارمستر یا استیپا دات۔ بورخیس مدام گول پیرون و پندل سازیں پوجی
 جنتا آ گیر و شگ ات بلے لبرل تاکتانی جہدے پلامرزی کنگا ہم تچک و پد رانہ ات، ہمیشکا آنہی
 ہے پلامرزی آ رادئم ’’مہم‘‘ لیگ بوت۔ چلی نے نامداریں شارونوبل دادے و اہند پانوزودا آ
 آنہی بار ہا یک رندے گُشنگ ات کہ آنوکیں دنیاے چست و ایراں نہ بہمیت و ہے گپا جیڑیت کہ
 من ہم انچوشاں گول۔ 1980 بورخیس سیاسی زلم و زورا کی اورمدانی گارکنگ نے ہلا پازیرشانی
 درشان کت او 1982 آ آنہیا فاک لینڈ جزیرے سرابو وکیں جنگ و جینگا نایر جت۔ آنہیا اے
 ردامیان استمانی میڈیا دیمیا یک رندے تران کنانا گُشت ’’دو گوت پہ شکے آرمو گنتت۔‘‘

بورخیس کہ چہ بازیں مدے آچمٹانی نادرا ہی آماج ات، گتر بوت۔

وتی زندے گڈی دہکاں چٹ کورات۔ اے یک پیدائشی ویلے ات کہ چہ پتے کٹم
 نے نیمگا آنہیا گول ات اوشیا بورخیس کٹم نے بازیں پدیر پچا نارنج وازا بے تھا کنگت۔ نادرا ہیما ابید
 ہم بورخیس انیشہ کنگ یلندت و وتی بازیں کتاب چاپ کنانیت کہ آہانی تھا ’ایل لبرو ڈی لاس
 سیرس ایچچر یوس‘ (1967) ہوار انت۔ ’’منا کتاب پکار انت‘‘ آنہیا یک رندے
 دژائینت۔ ’’آمنی ہست و نیست انت۔‘‘

بورخیس 1985 آ دائمی لڈو بارکت او سوئزر لینڈے شہر جنیوا آشت۔ آہمودا
 14 جون 1986ء جگرے شوک نے نادرا ہی سببا پیران بوت او اولڈ پلین پیلانس کبرستانا کلن
 کنگ بوت۔ بورخیس ادوسور کنگت۔ 1967 آ آنہیا گول وتی سنگت ایلسا اسٹیلینا میلانا سورکت کہ
 ہے زوتاں جنوزام بوتکت۔ آنہیا اولی رندا ایلسا باز دہک پیش ہما و ہدا دیگت و ہدے ایلساے
 امبرا یوکا ہدہ سال ات۔ سورا دیرا رُہ نہ کت او سے سالارند آست و سید بوتنت۔ زندے گڈی
 سالان بورخیس وتی پیسریگیں شاگرد و کمکار ماریا کودامائے ہمراہ و ہمکار ات۔ آنہیا وتی مرگا دو ماہ
 ساری 22 جون 1986 آ گول کوداما آسورکت۔ اے ساگ دوینینا زندے تھا گل و شادہ و سبب
 جوڑ بوت۔ کوداما آچد و پیش بورخیس نے پیسریگیں انگریزی گروپے تھا مدام بہر زرتگت۔ آنہیا چہ
 بیونس آرس زانتجا ہا انگریزی تہا پی ایچ ڈی کنگت۔

1984 آ دوینیاں دنیاے بازیں ماکانی تروتا با پد کسی کتا بے رد و بند داگت۔ ایٹی اُکس
 کوداما آکش اگنتت و عیشہ بورخیس نیگنتت۔

بورخیس نے کسے کائنات لہرانک، فلسفہ و تھیالوجی تھا آنہی شایگانیں و انشت و زانت و
 زانش نے منہ وار انت۔ آ بے پاندیں کائنات تھا مردمانی نیمگا ماناے شوہا زار ا بے سمریں جہدے
 لکیٹ۔ انرجی، ماس، اوروشائی رفتار کائنات تھا، بورخیس ہیلانا بجائے شے نام و انت، پسیں نہ انت۔

بورخیس چہ انگریز فلسفی جارج برکلے آ سرمند ات، آنہی ہیلانا پکائیں گواچن ایوکا انسانے
 mental perception ء سرا ہوار انت۔ گواچنیں دنیا ایوکا راستیانی ہے نہ گٹوکیں سلسلہ آ ودی بوت

کنت۔ ہے ہیال وینکپ آنہیاوتی کلاسیکی آزمائک ”دی گارڈن آف فورنگ پات“ او ”مرگ وکمپاس“ ے
تھا کارمرز کنگت۔

آزمائک

پروشان تئی کراسر پیٹگاں۔ من لوٹاں کہ تو منا وتی نودر بریکن او من وتی درا میں میرا سا پہ تر اندر کنگ
لوٹاں۔ اشیا دستا بگر۔

آنہیا وتی بٹھ کشت و میزہ سرا تالان کت۔ بٹھے تہا سہرے ہشت اتنت۔ شپیں سہرے
ہشت۔ اے کار آنہیا یکیں دستا گول کت۔ پراسلس اے و ہدا آچدانا روک کنگا ات۔ مساپرے دستا گلابے
پٹے دیست وست ات و کے جہل بوت و لنگا نی سرگاں سوچا نادرا نینت نے ”تو زائے کہ من اے سنگا چہ
آشیاں چونا ہیں ہم چیزے ۶ تھلاہ کت کت پدا ہم تو منی و استا سہر آؤرتگ!! اگاں تئی شوق بس ہچک انت
گڑا گوز کن من تئی چچ ارمانا سبزینت نہ کنناں۔“ منا گول تھلا ہادوستی نیست۔

مساپرا گشت ”من ہے گشگ لوٹا اتاں کہ تئی نودر بر بوگک لوٹاں۔“ من ہمارا ہاروگ لوٹاں کہ اودا
اے سنگ نصیب بیت ”راہ پارسا روت“ پراسلسا گشت۔

اگاں تو اشیا نزان نے گڑا گوز کن کہ دینگا تئی سر نہ گرتگ۔ اے راہے ہمک گام وتی لوٹ و مراد
وت انت۔

پراسلسا سُبکا گشت بلے تچکا گشت نے۔

”گڑا چچ لوٹ ولیکہ نیست؟“ مساپرہ آواز تکانسرات۔ گوشے زانتکاری آنہی دیرہ سرا تالان
ات۔ پراسلسا کندات۔ ”منی بدواہ ہے گوشنت۔ بلے آزانتکار انت۔ اگاں چہ آمانا کا پرو دُرہباز
گوشنت۔“ کے بے تواری آرنند مساپرا گشت۔

”من گول تو ہمراہ داری کنناں بلے توری منی امر آسر بیت۔ تو اے گیا بانے گوازینگا منی کمکا
بکن۔ مناس کرار دا نگیں زینا کھھے پیش بدار۔ سپر کنگا بیسر بس نشانی بے لوٹاں“
”کدی؟“ پراسلس بے تاہیر بیت و پرس ات نے۔

”انی، ہے و ہدا، مساپر ہم وتی گپ نے سراوشتا تگ ات۔ لاطینی آگپ کننانانی آجر من زبانا
گپا ات۔ ورن آ گلابے پل بُر زکت۔

تئی بارواہے گوش انت کہ تو گلابا پُر کن نے او پدا ہے پُر اں گلاب کن نے۔ من اشیا وتی چماں
گول چارگ لوٹاں۔ اشی نے بدلادرا نین امر تئی گلام باں۔“

پراسلس نے گلاب

جارج لوئی بورخیس رانورخان راے آردا

جہل نے دو بانا تہا پراسلس نشتگ ات او ہدا کہ رحمن و رحیم انت۔ دوا لوٹ ات کہ آنہیا
شاگردے بدن۔ شپ پلن انگ ات۔ آچش دانے آس لکک دیگا ات۔ ہے آسا چد دیوالانی سرا بے وڑیں
سا بگ ناچا اتنت۔ تیگیں روچے دہرتگیں پراسلسا انچو ہم تھمیل نہ بوت کہ آہن نے چراگ داناروک بہ
کت۔

چیزے دمانارند آنہیا نہ زانت بے بکت، او دوا آ ہم شمشگ ات۔
سارتیا کہ ایردات آچش دانے جمبلاسی ہم ترہ ات۔ بس انگرے برے برے بُر بوت وترہ
ات و کپت۔ ہے و ہدا کے آ آنہی دروازگ ٹک ات۔ اہنگی پادات و کسانیں گوکیں پدیکاناں ایرکپان
دروازگ ایک تاکے چچ کت نے۔

یک درآمدے اوشتا تگ ات۔ آہم گوشے دہرتگ ات۔ پراسلسا تو کا پترگ نے گشت او پدا
پدیا نکال سرکپان وتی ہا بانا اتک۔ آنہیا ہمیشیا سانیں کرشی نے سرانندگ نے گشت۔

چیزے دمانا دوئیں بے تو اتنت۔ پدا پراسلسا و شگشت۔
بہ گمش شگر و گرب نے بازیں ورتے من دیستگ بلے تراچہ آرگانیاں۔ تو کے نے او من تئی
چے ہزمت بکناں۔

”منی نام بکندے پہ ترا انچو ہڑدری مہ بیت۔“ مساپرا گشت ”من سہ روج و سہ شپ جنان و

”توسکتیں کودکے“ پر اسلسا درائینت۔ ”وش منی مئی ایمانے بدل نہ بیت“ مساپرازدکت۔

”منا بلیکن نہ کنت ہمیشکا وتی چماں گوں اشیا چارگ لوٹاں“

”توہے گوشے کہ گلاب ہلاں کنگ بیت؟“

پراسلسا گشت

”اشیا ہر کس کت کنت“

”اےھیالے جندر دانت۔ تو پکتے کہ یک چیزے گاروھلاں کنگ بیت؟۔ توہے گشتے کہ بابا

آدماہشتے یک پلہ ہم گاروھلاں کنگ۔ کاھ و بوجے ہم۔“

”ماہشتا نہ ایں“ مساپرا گشت۔ اے سلاستیں دنیا آہر چیزیک روچے آسر بیت“

پراسلسا اوشتا۔

”اگاں ماہشتا نہ ایں گڑا کجا نہیں؟“ پر اسلسا گشت

”توہے گوشے ہدا انچیں دیناے سازت کنت کہ بہشت مہ بیت؟۔ بہشتا چرکشگ بیدے اشیا

دگہ سچ نہانت کہ انسان اے سر پد نہ بوہگانٹ کہ آجنا انت“

”آگلاب گارو آسر بیت کنت“ مساپرا گشت

”ادا کے آس سراتلگ۔ پر اسلسا آ نہی بیگا اشارہ کت۔ تو گلابا آسے تہا دور دے گڑا ترا بلیکن

بیت کہ آہلاں بیگ۔ بلے من گوشاں گلاب دائی انت۔ اشیے سر پد بدل بیت پدا تو اشیا وتی راستیں رنگا

دیت کنے۔“

”اُم؟“ مساپر پڑتا کپت۔۔

”تو پدا اشیا چون زندگ کنے؟“

پراسلسا آلموریا گوں چارات۔

”وتی اے دراجیں سپر امنی گوشگ دگہ چیز انت۔ پہلی لوٹاں۔ من زانگ لوٹاں کہ آتوشگ پے

انت؟“۔ مساپرا بزیگی یا گوش گوں چالا کیا جھت کت۔

”من اے گپا یاں کہ چو ہدا آ بہشت سازاتگ۔ اے زمین سازاتگ۔ آندہ بستیگیں بہشت کہ

آ نہی تہا منٹگیں بلے مے ازلی گناہ مارا چہ آ نہیا اندیم کنت۔ منی گوشگ ایش انت کہ ”لہر کہ چریٹھیے

منٹا ما کپالائے زانتا چہ آشنا بوتگیں“۔

”منا اشیا گوں کار نیست کہ تو قرنیقا چہ مکک زیرے کہ لہر اچہ۔

نودر برے گالوار چہ بے مہریا چکارات۔ ”من بس ترا گوں انچو دستہندی کنناں کہ تو یک برے

گلابا روکیں آسے تہا چگل دے او پدا سلا متیا بہ کتھ“۔

پراسلسا کے حیدرات و پتو دات۔

اگاں من چو بکناں تو گوشے اے چماں بڈگ انت۔ چمانی بندگ انت۔ بیا گلابا منابدے ورناشش و

سچے تہا کپت۔

”تو استادے لوگا کائے او کرامات لوٹے۔ تو زاناں پے تنگ کہ من ترا اے سوگا تا بیدیاں؟“۔

”من زاناں من اے لانگ نیاں“ آ نہی تو ارلز گات ”من ہمیشکا گوشگایاں کہ منادرا کیں زندتی کرا

گوار بنگی انت“ تو منا بس یک رندے پلا بسوچ و پدا پلے بکن و پیش بدار منا وتی چمانی سرا باور بیت“

آ نہیا ہون چکیں گلاب زرت کہ پر اسلسا میزے سراتلگ ات آسے تہا دور دات۔

گلابے رنگ مٹ بوت و دمانے آرنڈ آ جاگا ہائے پد سراتلگ ات۔ دمانے آ نہیا و دار کت کہ پر اسلسے

زبان لہرے و کراماتے بگند بیت۔

”باسلے درائیں تیب و درمان ساز گوشنت کہ من دُرہباز (فراڈ)ے آں۔ بلیکن آراست بہ

بنت۔ تی دیمانی پُرانت کہ پیسرا گلابے ات۔ نی کس اشیا پدا گلابے نہ کنت۔“

مساپر پشیل ات۔ پر اسلسا درہبازے ات یا مز نہیں ہیال پرستے ات۔ آرد ات کہ پر اسلسے

لوگا اتلگ ات او آ نہیا مٹینگ لوٹ اتے۔

مساپر پر اسلسے پاداں کپت۔

”منادرا گوز کن۔ من چہ ایمانا ز بہراں کہ ہدا چوتی بندھاں لوٹیتے من بل کہ پداں بچاراں۔ من پدا

کایاں و ہدے منی ایمان مہکم بیت۔ بلیکن اے دگے آسرا من گلابا بگند اں“۔

آ جبرگی ات۔ بلے آ نہی لہر پیسریں استادے دلا بزیگی و دی کنگا اتنت۔ چوشیں بزرگیں تیب و ہور کیں

کیسک! آنہی بے ادبیں دستانی زانت کہ دیمیک (پردہ) پشٹا نیست۔

سُہرے ہشتاں انچو یلہ دیگ وروگئے مانا بزگرے آحیرات دیگ انت۔ آنہیا یک یکا سُہرے دراہیں
ٹکر چت وڈتا دراتک۔

پراسلسا آداں دروازگا آرت وگشت نے کہ پترالے دروازگ مدام پتچ انت۔ بلے نی دوئیں زانگ ء
انتت کہ یک و دو میگا نہ گندنت۔

پراسلس نی ایوک ات۔ تئی نے کُشگ و کرشی سرادران بوہگ ء ساری آنہیا وُش و شاپر چت و نژ آورت
انت اودومی دستا ایرکت انت اولبزے چہد پاکستان۔ گلاب نی شری نے سرا گندگ پتنگ ات۔

آدینک ونکاب

بوخسیر عاصم بٹ تقاسم فراز

کانٹرفئے جنگ آسربوت اونا روے سے سلا بندراں پر وُش وارت۔ گڈا آئرلینڈ بادشا
ہاوتی درباری شاعر اگشت ”اگاں مزنیں کسہاں لہزانی جاگ گورا دیگ مہ بیت گڈا آرت مرگ
آماج بنت“ کے بے وانکی آرنہ آنہیا پدا درانینت ”من لوئیں کہ تو منی مزن شانی و باجانی سوتاں
بگوش۔ من اینس بین او تو منی ورجل، نو بگوش تو اے کارا کت کنئے؟ کہ منا ترا ہر دوکاں پہ مدام
زندگ بکنت“۔

”جی ہونی واجہ“ شاعر ادرا نینت ”من اولان اول من دواز دہ موسم پہ عرض نے دربرگا
گوازیٹنگ۔ منا 366 دیو مالائی داستان یات کہ راستیں شاعری نے بن ہشت انت۔ الستر و منستر
نے گوں من بیوستگ انت۔ رہنداں مناشرف بکش اتگ۔ من وتی زبائے کوہن و سکیں مانگیٹنگیں
چہراں بے جان دردی آکارمرزکت کنان۔ من نبشتہ کنگ نے راز درجنگ۔ کہ از ماس مہلو کئے
چہاں اندیم انت۔ منا مہرا، دولت دذانی کاراں، تر و تاب و جنگاں لچی دروشم دات کنیں۔ من
تیوگیں آئرلینڈ نے کما شانی مابعد التبعاتی پشت و دیماں سرپردوں۔ من شاہی جا تو گری، حساب،
نیکراہی اور چک و دارانی زانتا آژنا اوں۔ من لس دیم یہ دیگی آوتی دیم نے مردم شکست داتگ
انت۔ منا بدے سرادرس است کہ زوت بیماری نے سوب جوڈ بیت۔ منا زحم نے دارگ کنیت۔
انچو کہ من تی جنگا پیش داشتگ۔ بس یک گئے منانہ بیت کہ تی داداں چوں بگریں“۔

بادشاہ دراجیں گشتا تک پدا آ اوں دگرانی کدی دوست نہ بوت۔ گوں نرمے گالوارے آ گشت نے ”من اے درائیں گپاں سر پدوں، منا حال رستگ انت کہ چندے روج ساری انگلستانے بلبل شائلے سرز میناچہ و ترا اتلگ انت تو وتی لپہ (قصیدہ) ء دربار شاعرانی مجلسا بوان من ترا سالے و ہدہ دئیں۔ تو ہر لیز و ہر فاسینگار او ایشی دادا نچومنی شاہی رہندانی حسابا، تہی پگراں چہ سرز تچیں او بے وائیں شپاں چہ کم نہ بیت۔“

سال گوست انت۔ اے آ شوبی او نادرانی ءے عہدے ات۔ شاعر لپہ و نت۔ آنہیا مدان مدان، مز ن دلی آ کا گز نہ چارات او نت۔ سرے سرینگا بادشاہا وتی و شنودی درشانت او ہر کسا ہے درشانتے گیرگان کت۔ داں ہما مردماں کہ درواز گئے دپا اوشتا تک انتت۔ گڈی آ بادشاہا گشتا تک دات:

”منا تھی جان دردی دوست بوت، اے دومی باج انت۔ تو ہر لیز ارا راستیں معنا او ہر کارستارا ہما ارزشت داتگ کہ کوئہنیں زمانگے شاعران کنگ۔ تھی لپہ ءے تھا یک حیا لے ہم انچیں نیست کہ لیز انکی کیلواں کم بہ بیت۔ جنگ مردمانی شہ رنگ تریں شوق انت او حون زھمے وراک۔ تو از مکار یا گوں رد و پیش رد و لیز گوں جلوانا کیا کارگپتگ انت۔ ہدا ممکنت اگاں آرز لینڈ ءے تیوگیں لیز انک فنا بہ بیت تھنا تھی مز نہیں لپہ ءے کمکا پدا سا چگ بیت“

ہر ہمگہ بے وانگیا مانثانت۔ بادشاہا پدا درا نینت ”ہر چیز شوق انت، بلے پدا ہم چچ نبوت، مئے رگانی حون تیز نبوت، مئے دست شرف مند یا جہل نبوت انت، کسی رنگ زرد نبوت، کسا جنگی کو کارندت کسا شائلے دزانی حلافا وتی گٹکا درشان نہ کت۔ دیم ءے سالے ہلاسیا، منی شاعر! ما ترا دگہ لپہ یے دادا دیک لوٹاں مئے و شنودیا بوزور اے نگر اے آ دینک تھی انت“

”من تھی منت واروں اوتی گپاں سر پد بوتوں“ شاعر سر جہل کت او گشت۔ آزمانا استال وتی درپشوکیں راہا جنبران انتت۔ یک رندے پدا بلبل سیکسن ءے جنگلا جامنہ بوتنت۔ شاعر گوں وتی لپہ آ سر بوت کہ پیسیر یا کسترات۔ اے رندی دل یات کنگنے بدلا کا گز اگوں و نت ءے۔ دل ترکیں وڈے آ، ہر لیز اگیشینان انچو گٹے وت اش سر پد نہ بیت یا لیزاں بے

شرف کنگ نہ لوٹگات۔ اے لپہ اجیں لپہ یے ات پرچا کہ اے جگئے داستا نے نہ ات بلکیں وت جنگے ات۔ کہ لیزانی بے رہند یا یک اڈ و کڈ یے ات۔ خدا (کہ یکیں و ہدایکے ات او سے ہم) آرز لینڈ ءے دیوی او دیوتا او آہانی نیامے اڑو کڈ یے کہ سالان رند Elder Edda ءے بنداتا جنگا بنا کن انت۔ لپہ ءے رد و بند بد ڈول ات۔ چہر بے رہند انتت، بن رہند سر ابر ات۔

بادشاہ وتی کش و کرے دانا آں کے گپا رند۔ شاعر ادگوش بوت ”تھی اولی لپہ ءے باہتا گشت کہیں کہ آرز لینڈ ءے جو انیں درشانے ات بلے اے چہر آنہیا ہم شر تر ات۔ اے یک شاہ و کارے ءے فنا کنگا بس انت۔ اے انسانا حیران کنت او چمانی تھا سیاہی کاریت۔ کم زانتیں مردم بکند ءے اشیا سر پد مہ بنت۔ ایشی اولی جلد ءے شر تریں جاگہ پہل ءے دمتانانی شنتہ انت۔ بلے اے قلما چے کہ اشیا مز نہیں کارے کنگ ما دگہ یک لپہ یے واہگا داریں“ بادشاہا کندات۔ ”ما یک کہہ یے کارستیں او اے یات کنگی انت کہ کسہا 3 ءے نمبر سک بازار زشت داریت“ بادشاہا ترانا ات ”مئے و شنودیا اے تلاہ بندیں نقاب تھی انت۔

”من تھی منت واروں او سر پد بوتوں“ شاعر جہل بوت و گشت ءے۔ سالے آرز پدا ہے و ہداتک۔ بلے اے رندی شاعر ءے دستا چچ نیست ات۔ بادشاہا گوں حیرانی چارات۔ شاعر دگہ مردم یے درا بوت۔ و ہدا آ نہی نکش و نگارمٹ کنگ انتت۔ آنہی چم جاگہ آ نیک انتت، بے نور گندگ اتک انت۔ شاعر ادرا نینت کہ گوں بادشاہا ایوکی آ چیزے گشگ لوٹیت۔ غلام درا نکاں۔

”تھی لپہ کج انت“ بادشاہا پول کت۔

”گون انت“ شاعر اگمگیں آوازے آپسہ دات۔

”بوان ءے“

”منی تھا وانگ ءے توان نیست“

”من ترا توان دئیں کہ تھی کرا نیست انت“

شاعر آ لپہ و نت۔ لپہ تھنا یک بندے ات۔ الوتی ء شاعر و بادشاہا آں و نت چو کہ چہر اندریں رازیے بہ بیت۔ شاعر ءے وڈا بادشاہ ہم گمیگ بوت۔ دوئیں گوں زردیں دیماں یکے دومی

”وتی ورنایا“ بادشاہگشت ”من داں روچ ۽ ایر بگ بوجگے آروگا اتاں - یک زروانے
آ من نگرہ ۽ شکاری کچک دیست کہ آہاں تلاء ۽ ہیکاناں کشنگ ات - یک دگے زروانے آ آزمانی
پلانی بوہاں منا وشنو دکت - سہی ۽ من آس ۽ دیوار دیست - کلین زرواناں دوریک زروانے آ دریا
آزما نا برگا ات وروگا ات و آ نہی آپ ۽ تہا بوجگ و ماہی ملگا اتنت - اے کل و شین ندرگا اتنت بلے
تئی لپے درور نہ اتنت آ کجام بام ۽ برکت ات کہ تو اے لپے درجت“؟

”سہا مہلا من اے لہراں زبانا چہ کشان پاد اتکاں کہ اول سرا من اش سر پد نہ بوتوں
اے لہزیک لپے اتنت - منا مارشت بوت کہ من گنا ہے کت انچیں گنا ہے کہ خدا آنہیا کدی نہ
بکشیت“

”انچیں گنا ہے کہ نول منی وتی دونینانی سر انت“ بادشاہا لوت کت - ”شہ رنگی ۽ زانگ ۽
گناہ وانچیں رازے کہ چہ انسانا چیر دیگ بوتگ نول مے سرا الم انت کہ کفارہ بہ دین من ترا یک
آ دینکے و تلاءئی نقاب یے دانگ ات اے منی سہی داو بیت و گڈی ہم“ شاعرے راستیں دستا
آنہیا کجھرے دات -

شاعرے بابتا ماسئی بوتان کہ ماڈی ۽ در آہرگا گوں آنہیا و تا کشت - او بادشاہ یک
پنڈو کے جوڈ بوت ہما آئیر لینڈے دمکاں ویل بوت کہ آنہی بادشاہ ات - رندا آنہیا آلپے پدا کدی
نہ وت -

پاکیں کتاب

بورخیں / محسن بلاج

ابھی نوزے، کوچگا کہ ایشی راہ چپ و چوٹیں گٹ و گراں پڑ انت چوتی کوتا ہیا رستکت -
لہتیں ماہا پیش و ہدے آنہی نا کو زکا چہ آنہیا حسرت کنگ کہ آرتو تاب و مٹھے ۽ سرا روگا تیار انت تہ
آنہیا بس ہمے ہا ترا ”ہو“ گھٹکت کہ ”اناں“ گشگا پدا آنہیا را سوب گشگ کپیت و آگپ ور پالے
و ہد اراج کنگ نہ لوٹیت - آنہی ہستیں حال آنہی جان بڈی ۽ سو بان ت -

آ و ہدے ڈینیل ۽ ہمراہیا اے دوریں ہندا اتک تہ آہاں کو چکے کہنیں نندو کاں گوں
دچار کپرگا بازوشی بوت - اے گوئڈیں آبادی، نوکیں دگینا آچہ باز جاتاں - درستیں مہلوک ۽ زند
گوازیگ ۽ وڑ و ڈول بنداتی وڑ و بیم بیگ اتنت او چریشیاوش اتنت - لہتیں روچا پد ڈینیل پہ
کارے آشہراشت، بلے اپسی نوز لہتیں روچ و گہ پہ آرا ما جھلتے - و ہدے آنہیا روگنے واہگ کت تہ
ہورانی لڑا ایر دات - گرند، گروک، سیاہ و تہاریں جہراں درستیں کوہ و دمن وتی آما چگاہ جوڑ کتت او
ترد برجا منت - بس دورو چے ہورا کو چگ ۽ کورا ہار کت اوراہ ورنند بند کتت - نول آ بس موسماشر
بوگنے و دارا ات - آلوگا کہ آنہیا دانشنگت - آں مہمانداریں ہاندا ناسے مردم، پت، چک و جنکے
ات - پت و چک برزو تہاریں ڈیل ۽ واہندا اتنت، بلے اے زانگ نہ بوت کہ جنک ایشانی جی
انت -

ہورانی نہ بر گہ سو با کوچگا بازیں تباہی یے بوت - مہمان جلائی بازیں دلوتے آپا برت

ومرگ یک اجبیں اتے آگپت وگشتنت۔ پڑگاہ آپ وچا انچو پڑ بوتنت کہ چلوگا درآگ گران بوت او وہدے لوگہ سراچہاک وگلے رچگ بنا بوت تہ آدرستاں۔۔۔ چوتی لوگا برزت ادا رکی جوڑ کنگلیں کوئیانی تہا ننگ بناکت۔ ہوراچہ پیسری روچاں اپسی نوزا آسہباہ گرتاں بیگاہا کوچگ لے سیل وسواد کنگت۔ کوہ وسنگانی رنگ ومرگانی بولیاں چہ آہانی زاتے باہتا زانگئے کوشست کنگت۔ کوچکے لہتیں مرگانی ڈولدراری اوش تواریا آ باز اسر مند و ہدوک بوتگت۔ بلے نوں۔۔۔ ہورانی موسما شپ وروچ ہندی جہمندانی ہمراہیا لوگانی تہا بند بوہگاسک بیزارات۔ گوں آہاں بچ پیسیں گپ و رپ وچ سرہال نیست ات۔ آہاں وت ماں وت باز کم گپ ورپ کت۔ اپسی نوزا آچ ہیال نہ کنگت کہ انوں ہم دنیا آپشیں پشپتا کنگلیں مردم است۔ ایشاں وتی ودی بوگ لے روج ہم یات نہ انت۔

بے کاری لے اے روچاں اپسی نوزا آ وتی ریش داشتنت اونوں آدینک لے دیما اوشتاں و پگہرے کت کہ شہرا و ہدے و اتر کنت تہ آوتی سنگتاں اے دوریں کوچگ لے مہلو کئے کم زانتی لے کسہاں چرپ وچانگال کنت و بیان کت۔ آ نہی مات و پتا وچہ ڈیہنیا مالوم بوتگ کہ ہارے سوبارہ بند ات۔ یک روچے آ نہیا کوئی لے تہا انجیل شریفے دیست کہ بلکیں اے ہما تبلیغیانی نشانی ات کہ پہ مذہبہ شنگ وتالان کنگا اتنگ انتت۔ آ نہیا پت وچکارا کتا بے دست کپگ لے باہتا گشت بلے آہاں ہدوکی نہ زرت۔

وہدے ٹیلینگا یا اے مالوم کنگا کہ آ ہندی زبانا چینچو زانت، آ نہیا گوں مہمان جلاں پاکیں کتا بہ کہہ ہما ہانی زبانا بیان کنگ بناکت و ہیران بوت کہ درست آ نہی کسہاں گوشدارگا انتت۔ لہتیں روچانی تہا بس پہ کتا بے کسہانی گوشدارگا درستاں ہر شپ ورگ گشا دگشا دہلاں کت۔ ہے روچاں اپسی نوزا آ دیست کہ جنک یک پسے لے ٹپ لے ہوناں گوں موکوئی کد اماں بند کنگ لے کوشستا انت تہ آ نہیا وتی سپرے گوناچہ دو اوپٹی درکت اودانتت۔ پس لے ہون زوت بند بوت او مہمان حل پہ اے مہر یا نیا آ نہی باز منتوار بوت۔

اپسی نوزا آہانی ہباچہ اسر مند بوت او گوں جوش و جوزہ ماں کوئیانگشت و پاکیں کتا بہ وانگ

ومانانگ کنگا لگتت او اے وہدا آ پہ شریا آ نہی گیا گوشدارگا انتت۔ نوں آ آ نہی گوٹڈ گوٹڈس ہاجتانی ہیالداریا لگتت انتت او کوشستا انتت کہ آ نہی ہر واہگ پورا بہ بیت۔ یک رندے آ اپسی نوزا آ آہاناں وتی نانانی نکرانی چنگ وورگا دیستگت اودگر رندے آ نہیا آہانا وتی باہتا اودا دیستگت۔ وہدے اپسی نوزا آ پاکیں کتا بے یک بہرے ہلاس کت تہ حضرت عیسیٰ لے صلیب دیکئے کسہے بیان کت تہ ہاندانے مستر اچہ آ نہیا ہے کسہا رادوار گنگئے لوٹ کت تاکہ آ پہ شری سراہات بہ بیت۔

”ایشانی پیم و دل چکی انت“ اپسی نوزا آ ہیال اتک۔

ہما شپا اپسی نوزا حضرت نوئے توپان و ابا دیست او وہدے آ نوئے بوجیگا لڈوگ و مرگا پدہریت۔ تہ آ نہیا جہرانی گرندا شکت۔ آ نہیا اے ہندا آہگا پیسر چشیں سکیں ویکوی آ بر جادار وکیں ہورانی ہیال ہم دلانہ آ ورتگت۔

شپانانہ ورگہ وہدا آ نہیا راہال دیگ بوت کہ ہور وگواتاں براڈھے سر لہنگ، آہاناں پہ ایسی ہاترا نوکیں تیر تراہگ لوٹیت۔ ہاندانے مردم نوں آ نہیا درامد نہ مارگا انتت۔ آ شپا توپانے زورا اپسی نوزا آ راواں تاں دیرا نیا تک۔ آ نہیا وتی چم بند کنگ انتت کہ ماں تہاریا آ نہیا کسے آ راوتی نپادے سر امارت۔ آ نہیا وتی دست شہار دانتت، تہ ہیران بوت، جنک تیوگا برہنگ ات۔ زوت آ نہیا مالوم بوت کہ جنکا راچد و پیش بچ مردین آ دما دست ہم نہ جگت۔ سہبا آ نہیا اولی ہیال ہے اتک کہ وہدے آ شہرا وتی سنگتاں اے کوچگ لے کسہاں کاریت تہ دو شگیں گپاں پچہر نہ جنت۔

دومی روچا ہم آسمان سیاہ و تہارات۔

”عیسیٰ پہ تیوگیں دگنیائے انسانانی رکینگا مرگ منگت؟“ ہاندانے مہترا پہ شرپ جست کت۔

”ہو“ آ نہیا پسہ دات و پکلندگا لگتت کہ آوت مذہبہ باہتا پچہر انچو سنگلیں نہ بوتگ کہ نوں وتی آ ورتگیں کسہانی بیانا راست گشگا ات۔

”اوسلطنٹے سپاہ ہم۔۔۔ کہ آہاں ہدائے چکے دستانے دلاں سیم مان کت و
آنہیا راپا ہودات۔۔۔ آہاناں ہم آنہیا مرگا رکیت۔“

”ہو“ اپسی نوزا آ پدا پسہ دات او ماں دلا ہندی باشندگانی پہک دلی ئے سرا دلہ تھا
کندرت۔ آنہیا دم پہ ساہت ہمے ہیال اتک کہ جنک جنین چکے او چرائیا کجام یک و ہدے آ شپئے
واقعہ ئے بابتا جست بوت کت۔۔۔ بلے آنہی گمان راست نہ بوت۔

روچہ دراہگارند آہاں ہے کہ ئے گڈی بہرے اشنگ ئے واہگ داشت۔ اپسی نوزا
کہ تیوگا آورت و پدا نیمروچا پہ و پسگاشت۔ نیم وابی ئے دورانا آنہی چماں توامیں و ہدا اجبیں
ناراگ آہگا لگ اتنت۔ بیگا ہاناگا ہا آ پدا اتک و تا کا چہ ڈن چارانا انچو گشگا لگت گشے زانا وتارا
ہال دیگ لوٹکا انت۔

”آپ کم بوان انت۔ نوں زیادہ دیر نہ لگیت“

”نوں زیادہ دیر نہ لگیت“ آنہیا یکیں و ہدا سے توار یکجا اشکت آنہیا چک تزینت ،
دیت ، آکوٹانی سرا انچو شنگ اتنت کہ آنہی ئے رحمت ئے لوٹوک انت۔ پدا اناگہا پدا اتکت او
اپسی نوزائے اگلرے کت ءگت۔ آنہیا راگوں زہر زہرا گشت ئے۔ آنہی دم ئے تگ جت و آنہیا را
لوگے پشٹی جیگا تیلانک دیگا لگ اتنت۔ آنہی دیما گروکا شہم دات۔ دروازگ سچ بوت۔ تہ آسمان
جمہرائی پشٹا گندگ بوت۔ یک مرگے گھی گھی کنانا یکیں گر گردیابالات۔ ”بلبلے ات“ آنہیا ہیال
اتک۔ برانڈ ہے سرنیست ات او چرائی ئے تیراں پاہوئے ساد جوڑکنگ بوتکت۔

الریکے

بورنھیس / انورزا ہدی / جاوید اسلم

منی کتہ یک تچکیں راستی یے بیت یا چونائیں جندے یاتانی راستی یے، اشی معنا و
بزانت تو بزانت کہ یکلین انت۔ اے ویل لہتیں و ہد پیسرگوں من بوت و من زاناں کہ لہزائی تب
کسان کسانیں گپ و کسہاں شول کشیت و مزن کت۔

من الریکے آگوں یارکنے شہرا گند و نندے ئے کہ ئے آرگ لوناں (بلے منا آنہی
خاندانی نامے بچ سرپدی بوتگ و نیکہ بیت) اے کتہ یک شپ و روج یے چاگرد کت۔ اے
گشگ ارزان انت کہ من اولی رندا آنہیا را یارک سینٹرے میوزیمے نزیکا دیت چو دنزاں گپتگیں
دریگے شیشگانے وڑا.....

بلے راستیں گپ ایش انت کہ مانا درن ئے کسانیں کوئی ئے گندو کی کت۔ اودا مالہتیں
مردم اتیں والریکے ئے پشت پرات و اوشتاگ ات داں یکے ئے شرتئے گلا سے دات۔ آنہیا نہ
زرت ”من جنین آدمانی جنرے منوکاں“ آنہیا گشت ”منامردین آدمانی شراب و تمباک نہ دوست
انت“۔

اے جملہ ظاہر تچکی شوندارات بلے من جیہرات آنہیا اے اولی رندا نہ گشگ ات۔ رندا
منا حال رست کہ اے آنہی تہانہ بوتگ۔ بلے ہرچی کہ ماگشیں ہر و ہدمے تباگوں و سیا دی نہ کت۔
آنہیا گشت کہ آ میوزیم دیر اسر بوتگ ات و ہدے کہ اُدے کاردار سہی بوت انت کہ اے

ناروتھیں پیے آہاں تہ پترگا اشنگ ات۔ ہے مردمانی تہا چہ کیے آدرائینگ ات۔

”اے اولی رند نہ انت کہ ناروتھیں یارک شہرا پترنگ انت“

”اے راستے“ الر کیے آگشت ”انگلستان ہم مئے بوتگ، کہ ماہا دانگ اگاں کسے گورا

چیزے بہ بیت گار بوت کنت“۔

اے گپ نے سرامن کے حیدات۔۔ ولیم ہلکینے یک سترے، جنکانی باروا، مجیں نگرہ و

گزنہ کیں سہرے درا نگا زیا کنت، بلے الر کیے تہا سہر وچ ہر دوئین است اتنت، آپدرئیں رنگ

وداب، ناز کیں ٹہل و بالا دوسرگیں چمانی بانک ات۔ آنہی دیا چہ گیش من چہ آنہی سپائے کش و

کراں تروکیں یک ہا موشیں اسرارے آگیش دگوش بوتان۔ آگولہمی آپکنڈ بیت و پکنڈگ

سبک سبکا شہا آنہیا جتا گنگ کنت۔ اے روچا آنہیا سیائیں گد گور ات کہ پھٹائے نندوکاں باز

معنانت پرچکہ اُدے نندوک وتی چپ وچا گردے بے تہی آگول شوقیں رنگانی کارم دیا زندگ کن

انت۔ آنہیا وتی لٹک ترینت اوکسانیں ساعتے انگریزی آگپ جت۔ منا چار و تپائے تہا چ

زانتکاری نیست بلے اے گپ من باز جیڈ گارندزانت کتگ۔

مئے پچاروکی بوت۔ من گشت کہ من بوگانا آانڈیز دربرجا ہاوانینگ اوں۔ من گپار اتچک

کت گشت کہ من کولمیں یے اوں۔ آنہیا جیڈ بیت و منا جت کت ”کولمیں بوگئے جے بزانت؟“

”من زاناں..... بس یک عقیدہ یے بکش“ من گشت

”انچو کہ ناروتھیں بوگ؟“ آنہیا پھے رنکا گشت۔

منا چایا نہ انت آشپ زیادئیں دگہ جے گشگ بوت۔ دومی روچا من اشتاپیا وریگ

ورگ نے کوٹیا سر بوتوں۔ دریکا ڈن نوک کپتگیں برف ظاہر اتنت۔ سہئے اولی رژنانیا تو میں شہر گشے

مجاں پیوستگ اتنت۔ ادا ایوک ما پشت کپتگ اتیں۔ الر کیے آ منا وتی ٹیلہ سر آگئے سلا جت۔ آنہیا

منا گشت کہ آنہیا ایوکا تروتاب دوست بیت۔

شو پنہارے یک و شکندے یات کننا من گشت ”من ہم انچشاں ماہور یاڈناشت

کنیں“۔

ہولے در آہگا مانوک کپتگیں بر فانی سراروگ بنا کت۔ دور دورا کسی نشان نیست

ات۔ من آنہیا راتھیورگیئے روگئے سلا جت۔۔۔۔۔ کہ چکور کے گستا۔

من زانگ ات کہ منا لر کیے مہر گور جنگ او اے و ہدامن کجام ہم دومی مردے آوتی

ہم ایاسگ ات نہ کت۔ ہے ساعت دور گر کے نے چہ لائے تو ار پیدا ک ات ایشیا ساری من کدی

گر کئے چہال نا شنگ ات۔ بلے من زانگ ات کہ اے گر کے ات الر کیے آچ و ڈیں دگوش

ندات۔۔ کمودیراں رند آنہیا جیڈ ات اوگشت۔

”زی کہ ہما سگار من یارک سینٹری موز میا دیستگ اتنت آہاں منا او سلوئے

موز میا دیستگیں آپی مہلاں چہ گیش وتی نیکہ کشتیگ ات“

مئے کشک کیے دو میا چہ جتا بوتگ اتنت۔

ہما یگہا الر کیے لندئے سفراروگی ات او منا ایڈ بنا آ۔ ”من لندنا ڈی کوئی نے این نے

شو ہازا آنہی پداں گران وروگی انت“ ”بلے ڈی کوئی آنہی شو ہازیل دانگ من درانیت“ وتی

تو امیں زندگیا من کدی اے وڈ نہ کت“ ”بوت کت تو آدر گیشگ“ الر کیے آگولڈیں توارے

آگشت۔ گڈا منا مرشت بوت یک نہ بوتگیں چیزے منی واستہ ہراب نہ انت او من آنہی چم و دیم

چکٹاں۔

آپشتا کنزات ودا نیست نے ”تھور گینا من تی باں بلے تاں ہما و ہدانا دست مجن۔ ہے

وڈ شر تر بیت۔“

یک مز ن عمریں لندے نے واستہ اے ہمیں انا گتیں جارگی آکتر نہ ات۔ اے ہمیں

کرامت نے واستہ لہتیں شرط المی بنت۔ من پوپیان ویکسا سوتی ورنائی نے و ہدالر کیے وڈیں

نازک اندام یے باہتا جیڈ ات کہ آنہیا منا وتی مہراں چہ ہر کتگ ات۔

من الر کیے آجست کنگی اتاں کہ آنہیا منا گول مہراست؟ بلے من اے دری نہ کت پرچا

کہ منا مرشت بوتگ ات کہ اے آنہی اولی رند نہ ات و نہ گڈی رند بیت پھ من بگندے اے گڈی بہ

بیت۔ مادست ماں دست روان بوتیں۔

”اے کل یک وابے دروشما اتنت او من واب نہ گندراں چو ہما بادشاہے وڈا کہ
 آنہیا کدی واب نہ دی تگ ات داں ہما و ہدا کہ جادو گرے آ آں واب گیتک“ الریکے آپسہ دات
 او گپ دیما برانا گشت ”گوشدار! یک مرگے سوت گشگی انت“ یک دو ساعما مرگے سوت
 گوشداشت۔

”اے زمینانی سرا انچو حیا ل کنگ بیت کہ مرگاز یکیں مردم آکتے گیاں زانت“
 او من مرگی اوں“

من گوں حیرانی آنہی نیمگہ چارات او جنگل نے تھا چہ گوڑ کہ سلاہ ادات او گپا رابرا جا
 داشت۔ اے پیما تھیور گپنے چنگے راہ کسان بیت۔ ”جنگل ترسناک انت“ آنہی یکپا رگیا گشت۔ ما
 ویرانگانی ہمایا رواں بوتیں ”من لوٹاں اے ساعت مدامی بہ بیت“ من الوت کت ”مدامی نے
 گپ مر دینہ واستہ شر نہ انت“

الریکے آگشت او اے گپنے ترندیاراکم کنانا آنہیا منی نام جست کت۔
 ”چیوٹرا وٹالور“ من گشت۔

الریکے آ نام گشگ لوٹیت بلے سو بوند نہ بوت او من ہم آنہی نام شوٹینگ ات۔
 ”من ترا سگر ڈگشاں“ آنہیا چکنندت وگشت۔

”گاں من سگر ڈاں گڈا تو بیرن ہلڈے“ آنہی گام زور ترا تنت۔

”تو آ کسہا سر پدے“ من جست کت۔

”شریا“ آنہیا گشت۔ ”ہما در دنا کیس کہ کہ آنہیا راجر مناں گڈی نیبی کنکس نے ہمراہ
 حراب کتگ ات۔

اے کسہے سرا گپ نہ لگنے ہا ترا من جواب دات۔

”بیرن ہلڈتو انچو روگاے گشے زانا تو لوٹ نے کہ نپادے سرا مے نیما زہے ایر بہ بیت“
 انا گتا ما ہٹیل نے دیما اوشتوک اتیں۔ من چر آنہیا بلکل اثر مند نہ اتاں پرچا کہ ہوٹلے

نام ساری نے وڈا نادراں ات“

پدا نکاں برز منا الریکے آواز دات۔ ”تو گر کئے تو اراش کت؟ زوت کن نوں
 انگلستانا گیشیں گرک نیست“۔

دومی تیکنے نیمگا رواں من جیرت کہ دیوالانی سرا دیوالی کا گدولیم مورس نے فیشن بیگ
 اتنت کہ آنہی رنگ سک سہر و سر برائیگ و مرگانی یک ڈولداریں نکش اتنت۔

الریکے چمن پیش برزار تگ ات۔

کوٹی نے برز جہلی نے سو باوٹی تہار و کسان گندگ پیدا ک ات۔ او پالش کنگیں دارا منا
 اسکپر چرے آ دینکانی یات پرینت۔ الریکے آوتی گود کشتیگ اتنت او اولی رندا منا منی اسلی نام چیوٹ
 نے سراتوار جت۔ او من مارت کہ بر فئے رچگ گوں اشتاپا بندات بوتگ۔ نوں ادا پر نیچر و آدینک
 پشت نہ کپتگ۔ مے نیما ہیچ زہم ایر نہ ات۔ و ہدار یکے وڈا بال کت۔ کرنی نیں مہر تہار یا سفر ات
 ۔ اولی او گڈی رندا الریکے نے دروشم منی دستا ات۔

مرگ و کمپاس

بورخیس / آصف فرخی / جاوید اسلم

ہاجیرہ ایرک لونروٹے نے ترسیا دیما کارنت آہانی تھاچ اوں انچوزیات عجب نہات بلکیں
ماگشت کنیں کہ اے دگہ وڑیں حدے آتاں عجب ہنچو کہ ہونی کیں سُرو پرانی ہما بدحواسیں رد کہ ٹرسٹے
لی روئے ماڑیا، یوکلنپس نے سر تپچیں جوئے میانا آسراست اے وراست ات کہ ایرک لونروٹ
گڈی گناہا را بوہگا داشت نہ کت، بلے اشی تھاچ شک نیست کہ آہنیا اے کیاس کنگ ات او آہنیا
ہجہ و نیارنگ ات کہ یارمونسکی نے بدبھتیں کشندہ کئے انت۔ بلے آہنیا اے بے نہیں ردے وڑو
دروشم کیاس کنگ ات او آہنی تہا سہریں شارلانخے گون بوگئے اوں کیاس کنگ ات کہ آہنی نیم نام
ناکا شارلانخ ات۔ اے کتہ کارا (دگہ بازیانی وڑا) وتی غیرتے سوگند وارنگ ات کہ آلونروٹا
گشیت بلے لونروٹا ہجر اے وڑیں بڑکیانی سُد نہ داشتگ ات۔ لونروٹا وتارا حاصیں جواز پیش کنوکیں
مردے فہم ات یک وڑے نے ساپ وپلگاریں، بلے ایشی تہا یک کسا سے جنگی سرو پرواں ہست
ات اوٹرو بازی جنگ نے یک وڑے اوں اولی گناہ ہوتیل دونوردا بوت ہما آپرچ کہ تاں ہما سرا
شنگ ات کہ آہنی آپ نے رنگ چوریکئے وڑات۔ اے مینارے ٹیلونگ نے تہا (کہ
آئی، انچو کہ درست زانت، انچیں ہال نے نفرت جتیں اسپتی، بندی جاہے نمبرداری بہرو بانگ و
کہبگ جاہے ہم روچی وڑو ہیم یکجاہ بنت انت) دسمبرے سسی روچ پوڈوسکا چے اسپیت ریش و
سرگ چہیں رہائی مارسل یارمونسکی سسی تلمو دیوانا ہوارا بوہگا اتک۔ اے ماچہر زانت نہ کنیں کہ

ہوتیل دونوردا آہنیا رادوست اوں بوتگ یاناں۔ پرچا کہ آہنیا اشیارا کوہنیں دروشے آمن اتگ ات
کہ آہنیا پریشیا اے ارزان جوڑ کنگ ات کہ کار پتھیا آجنگ نے سے سال و زلم و ناانصافی
او پوگرومز (Pogroms) نے ہزاروں سال بہ سکیت آہنیا را ربکا پہ و سپگا کوئی دینگ بوت آہنی
دیم پہ دیکی دو کوئی اتنت کہ آہنی گلیلی نے نیکراہ۔ حاصیں و براہ داریں وڑے آجاہ منند ات۔ یار
مونسکی آنان وارت و ہما گنا میں شہرے پٹ لوٹ پہ آوکیں روچا ہنتل داشت۔ یک کباٹے تہا وتی
بازیں کتاب و دگہ لہتیں چیزاناں وڑو چیمے سرا ایرکت و شپے نیا پیسر سرونے چراگ نے کشت (اے
دراہیں گپ نیکراے کاردارا گشت انت کہ ہمگر نچیں کوٹیا و پتگ ات)۔ چارمی دسمبرے سہا یا زدہ پنج
و سے منٹہ سرا آہنیا را Zeitung judische نے تاک کارا فون کت۔ رہائی یارمونسکی آچ پمہ نہ
دات۔ کہے دیراں رند آوتی کوٹیا گندگ بوت (یک سیاہ ترانگ ات و بدنے کوہنیں پشکے تہا پورا
برہنگ ات آبراٹھا پچ بوہوکیں مردگیں (پرتھگلیں) دروازگا چے انچو دور نہ اتنت، چہرائے
جہلانکیں اُرشا آہنی سینگ تل داتگ ات لہتیں کلا کارند، ہے کوٹیا تاکارانی، عکس کشوکانی او پولیس و
سپاہیگانی مچی میانا انسپکٹر یوارنس و لونروٹ باز آرا میں دلے آگوں اے جیروہے سرا گپا اتنت۔

مارا اے گپ نے ہنچ وڑیں حاجت نیست کہ کجام گوات یا سے پادی پشی یے درگچگا و ہدا
ہراب بکنیں۔ ٹریورنسا وتی رعب داریں سگارار ترینا ناگشت۔ مادراہ زانیں کہ گلیلی نیکراہیں حکیم
دگنیائے ڈولدار تریں ہلکیک و سنگانی واہندنت۔ کسے آہانی دزگئے پیتا اتک و پوروی اے نیمگا اے یا
رمونسکی پادا تک نشت و دزارا آکشگ کپت۔ تی چے ہیال انت؟۔

نزیکیں اندازگ جنگ بیت، بلے زانگ نہ بیت۔ لونروٹا پمہ دات۔ تو گشے کہ راستی نے
پہ زانگ ہروڑا الہی نہ انت۔ ایشی پمہ من اے گشاں کہ راستی بگندے اشیا نا دگوش بکن بلے مانے
کت نہ کنیں تی جگلیں اندازگانی سرا بوہگ و نہ بوہگ نے بازیں راہ و درسہت۔ ادا اے مردگ رہائی
کپتگ من و اے گپا ارزشت دیاں کہ سلسلیں وڑے آ رہائیانی کتہ کاری نے بہ بیت چہشیں ہیالی
دزے نے ہیال کنگلیں ردی یے اتاں۔

ٹریورنسا برازگپت و گشت۔ مناتئی رہائیانی کتہ کاری نے تھاچ وڑیں ہب و واہگ

نہیں۔ منیٰ ہدونا کی ہمارے دزگیر یا انت کہ آنہیا اے مگنا میں مردارا چہراجت۔

انچواں گنا نام نہ انت۔ لونرونا وتی گپ راست کت کہ ایش انت آنہی ہشتہ اس کتاب۔
آنہیا دراج کشیں کتابانی ردے نیمگا آنہی دلگوش گورکت کہ کباٹے تہا سمیٹنگ انت۔ ایش انت
در بریت کہا لارابرٹ فلدے فلسفہ چاروتپاس، سفیر میزراہے لہزی رجانک۔ بال شیمے زند
ئے احوال، ہاسیڈیمے فرقہ رے راجد پترے یک ہشتا نکلے جرمن زبان اٹیٹرا گرامین نے سرائیکے
تو دات اللہے نامانی سرا۔ انسپکٹر آہانی سراترس وہیم آماجیں بلکیں بے عزتیں رنگے آنکا ہے جت
پدا کندگا لگ ات۔

من تہنا یک بے چارگیں عیسائی اے اوں آنہیا گشت اگاں تئی دل لوٹیت گڈا اے
رمیزاں لپنگیں مزنیں لہزا نکا بلڈو بہ برمنی گورا انچائیں وہنہست یہودی بگرو بدرانی واستا۔
بلکیں اے گناہ اوں یہودی بگرو بدرانی راجد پترابہ بیت لونرونا لچ ات۔

عیسائیت نے وڑا حالتا کئے شوکارا آنہیا راقمہ دات آدمیہ پیرات دوتل ات وشتنگ
اتگ ات۔ کسے آنہی گپے سرائگوشی نہ دات۔ پولیس نے یک پٹ وپولی راپارمونسکی نے گوٹریں
ٹائپ رائٹرے تہا یک لپنگیں پرچی نے دست کپت۔ آنہی سراجہلا عجیبیں رنگے ردے (جملہ)
ہشتہ ات۔

نامے اولی حرف گوانک جنگ بوتگ۔

لونرونا وتی کندگ داشت انا گتا کتابانی گنوک و عمرانیاتے عالم جوڑ بوت و آنہیا سروسوج
کت کہ مرد گئے کتابانی گرچے نے جوڑ کنگ بہ بیت۔ وپدا آہاناں چست کت و وتی فلیٹا آورت
انت نے۔ اوداچہ پولیس نے پٹ وپولا بے حال بوت ووتارا ایٹانی وانگ نے واستا ندرکت۔
مزنیں ہشتہ نے یک جلدے نے آنہی سرائسریل بالی شیم ٹوب، بانی فرقہ پائس نے زانت و
زانتکاری نے پدرانہ۔ و دگہ یکے آٹیٹرا گرامین نے جادوگری و ترس درانگا زانت۔ ہسے کہ واجہ
ہدائے گشگ نہ بوہوکیں نام انت۔ و سیمیا اے لیکہ کہ ہدائے یک دگہ چیریں نام نے ہست کہ
آنہی تہا (اے وڑا انچو کہ اے بلوریں رودے تہا کہ پارس نے مردماں گوں سکندر مقدونیہ بگرنچیں

ایشی نوہی ہذا یے تو سیپ انت۔ بزاں دراپیں دنیاے ہر ہما چیزے کہ وجودہ داریت۔ داشتنگ
ات وداریت۔ روایتانی تہا واجہ ہدائے نودونو نام انت۔ عمرانیاتے عالم و بکیراہ اے ناکیں حساب و
دادا ہشتیں عددے نے یک ترسے نے گوں ہمگر نچ کنت۔ ہاسیڈیم اے جوازادیمیا کارنت کہ اے
ہورکی یک دگہ نامے ہمگا دلگوش دیگ نے گشیت۔

وتی اے کتہ کاریں زانتکاریا بچے لونروٹے دلگوش لہتیں روچارند حالتا کئے شوکارا سیدے
پدرا نیچے کزرات۔ اے مرد مرگئے باروا گپ کنگا اتنگ ات۔ بلے لونروٹا اے گپارار زشت دات
کہ واجہ ہدائے بازیں و جتائیں نامانی ذکر کنگ بہ بیت۔ دومی روچا اے تاکاراسے ہشتا کئی جار جت
کہ ایک لونروٹا واجہ ہدائے نامانی وانگ اے واستا بندات کنگ کہ کشفد ہے ناما زانت بکت۔
لونروٹ تاکاری نے ارزان بوگ نے لوٹوک ات پیشکا آزیات ابکہ نہ بوت۔ اے اوں بوت کہ
اے دکان والہاں چے یکے بہ بیت کہ آہاں اے درگیتنگ ات کہ کجام اوں مردوم کارے چونیں اوں
کتا بے زورگا جاڑی بوت کنت زوتیا یک ارزائیں بہرے (ایڈیشن) ہاسیڈیم نے راجد پتر اچاپ
کت۔ دومی کتاہ کاری جنوری نے سہی شپا دار حکومت نے کلبئی کش و کردارستاں ویرانیں و ایوکیں
کنڈے آ بوت۔ سہب بوگیں ات کہ اے ویرانیں جاہا اسپانی سراتر و گرد کنوکیں تپنگی نے دیست کہ
جامگے آ پتا لگیں یک مردے رنگ و آہن نے اردانی یک ڈرائیں دکانے چوکاٹے سرائکپنگ
ات۔ جہل ناکیں ٹپے آنہی سینگ درتگ ات۔ ہشک وکلانچیں دیم ہونا بارات۔

دیوالہ سردا کائنے مدامی شہر و زردیں لہزانی گونا تریں جا کا گوں لہتیں چپ و چوٹیں حرف
ہشتہ ات تپنگی آ آہاناں جچی کت اے بیگا ہاٹریورانس و لونروٹ کوش نے دور و دراجیں جاہارست
انت۔ موکل گاڑی نے راستیں چیں نیمگا شہر شنگ و شانگ بوہگا ات۔ آ زمان شاہگان بوت و لوگانی
ارزشت ہشتانی کوم یاد رچکانی دیما کم تر بوت۔ آ وتی کروٹلگیں منزلادان سنتت کہ کچائیں دمک ات
کہ آنہی گلاب گونگیں دیوال روچے بگ آس شانیں ندرگا پدرا کنگا اتنت۔ مرتگیں مرد و بچہ آرگ
بوتگ ات آت ڈینیل سائمن آزیوڈو کہ شہرے کوہنیں گوریتچانی ہمگا ہاسیں نامے وے واہندت۔
چہ گاڑی ہلانینگا چے گچین کاری نے زمانگا بدماش نے جوڑ بوت۔ پداوار بوت و دز و دلا رے جوڑ

بوت۔ (ایٹی مرگئے عجیبیں وڑھے واستا شریں وڑے آدیما تک کہ آزیوڈوکتہ کارانی ہما پدرتچے بے گڈی مردم ات کہ آنہیا کارچے کارمرزی زانگ ات بلے دتاسے اناں۔ دیوال بے سرا سلسہیں حا کا گول حرپ ہشتہ انتنت نام بے دومی حرپ توار جنگ بوتگ۔

سیسی کتہ کاری فروری بے سیسی شپا یک، بجا پیر انسپکٹر تریورنس بے کارگسا گواکوا توار کت۔ باز چیریں وڑے آیک مردے آجہل جہلیں آواز اگشت کہ آنہی نام کنز برگ (یا کنس برگ) انت واپرے گپا جاڑی انت کہ یک شریں زرے واستا، آزیوڈو وایارمولسکی بے دویمگی قربانی سرا کئے گپ بکن۔ پدا پیکانی و آرنانی زیاتیں کوکارانی سو بالارے وتی آواز کت۔ پدا لائین کٹ بوت۔ مسکرایے گپا راسمو شیکا ابید (کہ اے روچاں کارنیوال وتی برزیان ات) ٹریورنسا جست کت ودر گتیک کہ آنہیا راپور پول ہاؤز نا میں میدانی میگا بے فون کنگ بوتگ کہ آریودی ٹولونا انت۔ ہما گڈیگ دگ کہ اودا گباریں شہر، شیر والا بے دکان، کہبگ جاہ وانجیل بہا کنوکیں زالیول یک وڑا گندگ بنت۔ ٹریورنسا پدا فون کت و آنہی داہندا گول گپ کت۔ آمردا (کہ آنہی نام کالافی گن ات و آیک کوئیں آرتستائے کتہ کارے ات کہ آنہیا راشپ داریں زندگی آچیر تریٹنگ ات بلکیں سرجمیں وڑے آنیست ونا بود کتگ ات) آنہیا راگشت کہ ہما گڈی مرد کہ آنہیا ادے فون کارمرز کتگ آیک کرایہ والا بے بوتگ، گرائی فس نامے مردے، کہ انوں انوں لہتیں سنگتانی ہما رہیا ڈنا شنگ۔ ٹریوونس ہما دانا پور یول ہاؤز انج ات۔ اودا سرائے (مسافر خانہ) بے ہدا بندا آنہیا را اے کتہ گشت۔

ہشت روچ ساری گرائی فسا شراب جاہے برز ایک کوٹی بے پہ کرایہ زرت۔ آرتپش کچل رنگیں وچنگ ریشیں مردے ات و بے وڑیں سیاہیں گدے پوش اتگ ات۔ فنی گنا (کہ آنہیا اے کوٹیا را یک حاصیں مکسدے واستا کارمرز کتگ ات کہ آنہی ٹریورنسا شریں وڑے کچ وکیاس کتگ ات) آکرایہ کہ لوٹ ات ی بے سک زیات گیشتر ات۔ گرائی فسا لوٹ اتگیں زراوشنگی جاگاہات انت۔ آبرے برے ڈنا شت نیمروچے اوشپ بے ورگ آنہیا وتی کوٹیا لوٹا کینت۔

بلکیں شراب خانہا آنہی دروشم پہک بچہ آروکی نہ ات۔ آشپا فنی گن بے کارگسا فون کنگا اتلگ ات۔ مسافر خانہ بے دیما اسپ گاڑی اتک اواوشتاں۔ اسپ گاڑی والا وتی جاہا نندوک ات۔ باز گرا کاں یات اتک کہ آنہیا مم بے شکل بے نقابے دیما کت۔ اسپ گاڑی تہا بے دو کوپو در اتک دوئیں باز پنگ انتنت۔ اوں کسے آ اوں اے گندگا ابید بوت نہ کنگنا ات کہ آنشہ بے تہا گرک انت۔ ہارنا ٹوں ٹوں کنانا آفنی گن بے کارگسا پترت انت۔ گرائی فیس بے گنا دست بے دور دانتنت۔ انچو گندگ اتک کہ آ گول آہاں بچہ آروک انتنت بے چشیں جزگے زار نہ کنگا انت۔ اے عیسانی میانا وکردش زبانا لہتیں بہر و حال بوت۔ آنہی گنا بے چشیں آوازے دراہگا ات کوٹیا او آدوئیں گیشیں وسوچا کیں گالوارے آ گپا انتنت۔ پدا سہیں برزا آنہی کوٹیا شت انت۔ پدا پونے سے کلاکانی تہا پدا جہلا ایرکت انت او گرائی فیس بازوش وشارلز گات او آدوئینی وڑا نشہ بوہان ات آہانی نیما رانا دراج وکار گندگ پیدا ک ات۔ دوہیں نیمگا ہما نقاب جٹلیں شگلی انتنت (شراب جاہا نندوکیں یک جنین آدے آرایات اتک کہ آہانی پوشا کانی سرا زرد، سہر و سبزیں لمز جوڑ انتنت) دورندا آنہیا ڈیک وارت دوئیں رندا کندوگیں شگلیاں آنہیا راداشت۔

پدا آاشتاپیا اسپ گاڑیا سوار بوت ووزیکیں گودی بندرے نیگا دیم بے کت کہ آنہی تہا آپے چار کونہ جوڑ انتنت۔ چماں بے اندیم بوتنت۔ ڈنادیکی نیمگا گڈی تکی چھتا یک پادگے لونجانیں ہشتہانی بے یکے سرا برہنگیں عکس و بازیں لمز بے ہشتہ کتگ ات۔

ٹریورنسا ڈنا اتک وچارات۔ اے فقرہ چی بے ات اشی بے بارو ابیرا گشگ گران نہ ات۔ ہشتہ ات۔ نامے گڈی حرپ توار جنگ بوتگ۔

پدا آنہیا گرائی فیس انگز برگئے کسانیں کوٹی چارو تپاس ات۔ فرش بے سرا ہونے تریز کاں بے استالے جوڑ بوتگ ات۔ کنڈ کنڈا ہنگری بے جوڑ کنگلیں سگریٹانی بڈک کپتگ انتنت۔ کباٹے تہا لاطینی بے یک کتا بے ہبہ سدوسی ونو بے سائلے یوز ڈینے اولسان یونانی و عبرانی کہ اشی تہا گول دستاں بازیں جاگہا ہشتہ کتگ ات۔ ٹریورنسا اے کتا بہ سراز بہریں نکا بے جت و لونروٹا راتوار پر جت۔ انسپکٹر ابوتلیں چست کنگے رداچہ وڑیں وڑیں گواہاں جست و پرس کت و لونروٹا

آہگاہوں کلاہ اوں نہ کش ات اوکتا بے وانگا لگ ات۔ چار بجا آشت ایودی ٹو لوئے تاب وریس راہاں۔ وہدے آنہیا گوسٹگیں شپ ے شنگیں بیرک وگدانی سرا گام ایرکگا اتنت گڑا تریوارنسا گشت۔ اگاں اے شپ ے کسہ وگپ دروگ بوتنت گڑا؟۔ ایرک لونروٹا بچکندت و باز زانتکاریں وڑے آنہیا رالیان یونانی و عبرانی ے سی ے نیشٹانکے ے یک قلم جگلیں ٹکرے ونت وگوشدارینت۔

(Dies jadaeorum incipita solis occasu ad slis accasum)

کہ ایٹی مانا ایٹ انت آنہیا گشت پرنگی روج چہ بڈگارند بندات بیت۔ اودیم ے بڈگا داں برجہا مانیت۔

ٹریوارنسا ردے گٹگ ے جہدکت، ترا بزاں مرچی ہے ارزشت داروکیں نشان دست کپنگ؟

اناں گیشتر ارزشت اے لبرانی تھا چہ یکے کہ گنزا برگافون ے سراترا گشت۔

بیگا ہے روتا کاں اے بوہوکیں بوتینانی سرامزنیں بگراو بدارے کت ہمر وچگیں ”پاہواو زہم“ آپرشت و پروشنے ہستیں بوتینانی دیم پیدیمی ہمالانک ے ستائیں اخلاق ووش ہی آگوں کت کہ آنہی درانگازی عیسائی ملاہانی گوسٹگیں کانگریس ے وہدا گندگا اتلگ ات۔ ارنٹ پالاسٹا روتا ک ”شہید“ نیشٹہ کنانا اے بیدسکاری و موکل جنیں پروگرامے کٹ رواجی باز ارجت کہ آنہیا سے یہودیانی ہسائے ساپ کنگ و سے ماہ جت۔

روتاک Jodische zeitung آ یہودی دژمن ہیلہ ے ترسناکیں بوتنا رارد

کت۔ اگاں بچارے بازیں زانتکاریں مردمانی اے سیمی رازے دگہ یک گیش وگیواری ے مگ تیار نہ انت۔ شہرے زرباری نیمگا مزنیں تپنگی بانکے شار لاخا سوگند وارت کہ آنہی دمگا چشتیں گناہ نوں پچہر نہ بیت اود آنہیا انسپکٹر ٹریوارنس ے سراتکتہ کاریں نزوری ے ایراد گپت۔

یک مارچے شپا انسپکٹر ٹریوارنسا رازمزیں رعب داریں اومہر جگلیں لفافہ اے دست کپت۔ آنہیا چچ کت چارات۔ آنہی تھا یک نمدی یے ات کہ آنہی سراسپوشیں ”بارخ اسپونوز“ ے دست

خطات اوہرا ہیا شہرے سرجمیں نقشہ ات کہ بوت کنت چہ (ہیڈیکرا) درگ بوتگ ات۔ اے نمدیا چہ پیسرا اے حال ات کہ سیمی مارچا چاری گناہ نہ بیت چیا کہ قہلی ہیگ ے رنگانی او آسین ے اُردانی دکان، ریودی ٹو لوئے مسافر جاہ و ہوتیل دونور دیک گڈ وٹجیں او بربریں سے کنڈی نیں سرجمیں راس جوڑتنگ ات، نقشہ ے سراسہریں رنگا چہ اے سے کنڈی ے مدا می پد رنگ بوتگ ات کہ آنہی گشتائی پورا سرجم انت، ٹریوارنسا اے جواز ازروئے اقلیدس حاصل بے زار یا گوں ونت اواے نمدی او نقشہ ایرک لونروٹے سراسراوان دانت کہ آمد بے شک اے گنوکے ے حق دار ات۔

ایرک لونروٹا اے کاگداناں ونت سہیں جاگہ یکے دو میا گستا انت۔ آہانی وہدے تھا اوں یک چکی ہست ات (سیسی دسہر، سیسی جنوری، سیسی فروری)۔ اونوں جاگہ اوں یک ڈول ات۔ اناگتا آنہیا مارشت بوت کہ آاے جیڑہا گیش وگیوارکنگی انت یک دورگندو یک آتراب جاہ آروکے آ آنہی کارسرحیا رسیٹنگ ات۔ آنہیا بچکندت گوں الوتی لجت ”ٹیٹرا گرامٹین (کہ آنہی زانتا بوتگیں گیشی ات) اوانسپکٹر ارا فون کت اے کہ دوٹگیں شپا تو منی سراسر بریں سے کنڈی ے روان داتگ۔ ایٹی منت وار آنہیا گشت۔ چریشی کمامن جیڑہا گیش وگیوارکنگ باندا بزاں آویگ ے روچا کشند ہاں سانکل دستا بت تو پریشان ہو۔

بزاں آچاری کوش ے باروانہ جیڑہا گانت

چو کہ آچارمنی کوش ے درگتا جیڑہا گانت ہمیشہ کا ماہینین لونروٹا فون بندکت۔ یک کلا کے آرنڈ آ زرباری ریلانی یک ریلے سراتنتگ وٹسے لی روئے ے کرتلگیں ماڑی نیمگا سفر کتان ات۔ منی کتہ ے شہرے زربارا یک کسانکیں گندہیں نالی ے تچیت کہ آنہی پگچ آپے پریں آپ پوست رنگ کنوکیں کارچاہے آکوٹ و نالیانی گنداں گیشتر پد رنگ ات۔ دو می لمبا کاروباری آتراب انت کہ اودا یک زمانے بدنامیں (سیاسی غنڈاے) چیر دستیا بازیں تپنگی سرکشان ات لونروٹا اے جیڑت وڈے لئے تھا کندا تے کہ اے تپنگیانی تہا نامدار تریں سہریں شار لاخ۔ ایٹی اے چیریں تروگردے باروا سر پد بوگ ے واستا باریں چہ نہ کنت۔ آزوید وشار لانخے حاصل سنگلتے

بوٹگ ات۔ لونروٹا اے دور دورا جیں بورتن ے سراجیڑ ات۔ کہ چاری شکار شارلاخ ے جنداوں بوت کنت۔ پدا آنہیا اے ہیلا رادکت۔ آنہیا یک ہسابے آجیڑہ گیش و گیوار کتگ ات پشکلپتگیں کار راستی او (نام، دزگیری، دیم، قانودی وعدالتی کار) نوں پرانی پشیں ہب وواہگ پشت نہ کپتگ ات۔ آنہی دل لوٹگا ات کہ آدور بروت سے ماہے منشی گری و بگسر و پرے پٹ و لوٹارند آرام بکن۔ آنہیا جیڑت کہ کنتہ کارانی گیش و گیوار ہما گنماں میں راہ داتگیں سے کنڈی و گباراں گپتگیں یونانی لمبرے تہا چیرات۔ اے رازنوں ہچو پدرا ت کہ ساپیں بلور۔ آنہیا راوتی سراسم آہگا ات کہ پرے کارا آنہیا کیاس سدروچ جنگ ات۔

ریل یک ویرا نیں لوڈکنگ ے اڈا اوشتات۔ لونروٹ اریکت اے ہما ایتگیں نیروچاں چے یکے ات کہ اے ہمچو ویران گندگ کایت انچو کہ سہب کہ بہر بڑ ہوکیں پٹانی گوات نمب و سارت ات۔ لونروٹ کشارانی تہا چہ گوزان دیماشت۔ آنہیا لہتیں کچک دیست۔ آنہیا ٹرام پٹی ے سراسریل گاڑی دیست۔ آنہیا تمبر ے لکیرے دیست۔ آنہیا دیست کہ یک زرد رنگیں اسپے چمگ ے سرتگیں آپ ورگا انت۔ شپ بوٹگ ات و ہدے آنہیا راٹرسے لی روئے ے چار کنڈی ٹلگ گندگا اتک انت۔ ہمچو بڑ ہچو کہ آنہیا راچا گرد کنوکیں یوکپٹس ے بزیز درچک، آنہیا جیڑت کہ ایوک یک سہے و یک دگہ بیگا ہے (یک کوہنیں مزین رٹن ے قبلی میگا دگہ یک رودا کئی میگا) آنہیا راجتا کنگا اتنت ہما ساہتا چے کہ آنہیا نامے پٹ و لوٹ کنوگا کچن کتگ ات۔

آسن ے زنگاں گپتگیں جنگلہ، ماڑی ے بے وڑوہیمی آپدر کنگا ات۔ مزین دروازگ بندت۔ تہا پتر گئے کجام اوں وڑیں امیت ے دلا آرا نا اید لونروٹا آنہی چپ و چاگرد سرجمیں پترے جت۔ پدا یک رندے اے بندیں دروازگے دیماہجگا گوں آنہیا دگہ وڑے آوتی دست آسینانی نیامادات انت و بس انچائیں وڑے آکنڈی رست۔ زنگاں گپتگیں آسن ے چرچرے تورا آحیران بوت گوں نہ سگوکیں تورشتاں سرجمیں دروازگ آنہیا راہ دیرگا لگ ات۔ لونروٹ یوکلنس ے میانا پرتگیں تاکانی شگیں اوبادگانی سراپاد ایرکنان ات نزیکا چے گندگا گوں ٹرسے لی روئے ے ماڑی بے مانائیں وڑوہیم و ابکہ کنوکیں گڈونجے آگوں کپتگ ات یک پرسی دراچے

سرکشوکیں برفانی ڈانٹاے گوں یک بتی ڈانٹا پ ورگا ات۔ یک براٹڈے ے دومی براٹڈا گوں تہہ ماں تہہ ات وڈنے پدا کانی دونمگی گالی باز جاگہا کیے دو میا گوں دور دورات۔ یک جاگہے دوپادی ٹیلا وتی گستا میں مہلوکے وڑا وتی ساہگ چیر گینگ ات۔ لونروٹا کوٹی ے چپ وچاگردا پترے جت انچو کہ پیرگا ہے چپ وچاگردا جنگ ات آنہیا ہر چیز چارو تپاس کت و ہرگیش و گیوریا ت کت چل داتے جہلی میگا آنہیا یک تنگیں یک ترپنا کیں شھے دیست۔

آنہیا ایشیا رایتلا نک دات۔ اوداسنگ ے مل ملے لہتیں پدا تک زندان جاہا روگا ات لونروٹ کہ تندا و ہداتاں اے کوٹی ے بندو کئے ارشتانی باروا لوٹوک بوت ہمہ ات ے کہ دیم ے دیوالا اوں ہے وڑیں پدا تک دست کپیت چر آنہیا چے آبرزاشت دست ے برزکت انت ویک چیریں دروازگے آیتلا نک دات۔

سہریں رٹن پورا آنہیا یک دریکے ے گورا آورت۔ آنہیا دریگ پچ کت۔ گولیں، زردیں ماہ گمگیں باگا ایریں دو آپ رتچانی ڈیل وڈولا پد کنگا ات۔ لونروٹا کوٹی ے چارو تپاس کت۔ براٹڈہ و غلام چوٹاں چے درآہگارند آپدا یک وڑیں پیرگاہ و باز براں یکیں پیرگاہا اتک۔ حاکاں سرباریں زمین ے سرا بوبانا آگولیں برو نکانی میگا شت کہ اودا آدمی پہ دیس آدینکاں بے ہسائیں دروشاں پدرا بوت۔ آچرے گپا بیزار ی بوت کہ دریگاں پچ بکت آہانی تہا بچاریت کہ ڈنا ہما ویرا نیں باگ گستا میں آتراپ اوگستا میں برزیاں چے پدرا بوہگا انت ولوگئے تہی میگ ے کرسی و کباٹاں پریں کوٹیاں چے بے زاری بوت کہ اودا دراپن کرسی و کباٹ و آدگہ پوشانی تہا پتاہگ بوٹگ ات۔ اوبلورے کد میں گلاس مملے آبتگ اتنت کہ آنہی تاک اولی بوچنگا شنگ اتنت۔ سسی اوگڈی تبکا کوٹی پیسراچے زیات مزن و شاہگان گندگ پیداک ات۔ اے کوٹی انچو مزن نہ انت آنہیا جیڑت کوریں رٹن یک رنگی، آدینک گوستگیں سال، منی بے زانتی و اے ایوکی ایشیا رازمن جوڑ کنگا انت۔

گولیں پدا نکا سرکپانا آرد جاہا رست۔ بیگا ہے ماہ چدریک ے شیشگاں چے ترپکا ت کہ آنہی رنگ زرد، سہر و سہز اتنت۔ آنہیا رانا گتا یک یا تیا انچو پرتزینت کہ آوشتات۔

پکلیں کدے دو مردم۔ جہل و باز کو مپ اتنت آنہی سرا کپت انت او آنہی سلاہ نے چچ گپت انت۔ یک دگہ مردے دراج کشیں دیما اتک او آنہیا را سلام نے کت او گشت کہ تو پگر مند نے تو مئے یک شپے آیک روچے رکینت۔

آسہریں شارلاخ ات۔ آنہی مردماں لونروٹئے دست بست انت اولہتیں ساہتاں رند لونروٹاوتی جندے لہجگ اش کت۔ تو مزین ناما پٹگا ات شارلاخ؟

شارلاخ انچو بے وڑی اوشتا تک ات۔ آاے کسانیں گرو چیلگون نہ بوتگ ات او لونروٹئے وتا سے زورگہ و استا کے دست دیما برتگ ات۔ آنہیا گشت آنہی توارے تہا لونروٹا رام برنگیں سوب مندی نے نشان رست۔ امروز سر جمانرت او اے نرت او۔ چے گیش اپتہی۔

اناں شارلاخا سپہ دات من ہما چیزا کہ پٹگا اوں آچریشیا چے زیات ادارکی اونزورنت۔ من ایرک لونروٹا پٹگا اوں۔ لہتیں سال پیسہ، ریوڈی ٹولونے چا اے اڈہا تو منی براتار اڈر گیر کت او آنہیا رازندانارہ دات۔ تیرانی گوارگا گوں منی مردماں من زورسپ گاڑی نے تہا کت او برت اش او منی سینگا پولیس نے تیرمان بوت۔ نوشپا من ہے کروٹڈیں ماڑیا کپتگ او دوزہے آسا سچان انت۔ من چہ تپاروک اتاں او اے دودپی منحوس، جنس کہ سہب نے سرا اوں نگاہ دارنت او بیگا ہا وں منی و ابانی او منی پا دہگار اترسنا کنان ات۔ من وتی بالادے گونا نرت کنگ ہیل کت۔ من اے مارگا اتوں کہ دوچم، دود دست، دوپ اوں انچو عجب او دگہ وڑانت کہ انچو دودیم۔ یک آرزستانی نے لوٹ ات کہ مناعیسی نے دینا بیاریت۔ آمنی دیما دپہ ساہت (گوئم) نے ہشتا نکا واناں ات کہ دراہیں راہ و دگہ رو مئے ہمگہ رونت شپاں منی دلگوش اے نشانے سرا وودن بوت۔ منا مارشت بوت کہ اے امروز یک تروکے کہ آنہی تہا چے راہ درگجگ نہ بوتگیں گپ ات پرچا کہ دراہیں راہ اگاں زارٹیا گورسچانی ہمگہ روگا انت یا زربارا، گواچنیار و مارونت کہ یکیں و ہدا آزندانی ات کہ اودا منی برات کپتگ او مرگا ات۔ اوڑٹے روئے نے اے ماڑی اوں۔ اے شپانی تہا من سوگند وارت ہما ہد ہے ہما کہ دود میاں چے گند بیت او تپ و آدیک نے دراہیں ہدہانی، کہ من من اے مردکارے چپ او چا گردا تروکے جوڑ کناں کہ آنہیا منی براتار ابندیک کت۔ گڑا من انچو کت او اے اوشتوک

انت۔ ایٹھی نے ساچشت انت۔ یک مردگیں رہائی نے کہ بدعتانی بارو ابشتگ ات نے۔ یک نیمگا پیش داروڑیں، ہر دہمی کرئے یک فرقہ نے، یونانی زبائے یک لبرے یک پیسری دانکے اورنگانی دکان نے سرا جوڑ کتگیں لبرانی نقشہ۔ لونروٹ نوں کرسی نے سرا ہشتگ ات او دوہیں پکلیں مرد آنہی بروبریا اوشتوک انت۔ اے ردے اولی باری منا انچورس ات۔ شارلاخ گشان ات۔ وتی بازیں ہماہانی کمکا من گپ ہٹینت کہ آہانی تہا ڈینٹل آزویدو اوں گون ات کہ نیکرا میں حکیم نے ہلیک دزگ لوٹ انت آزویدو آئے گونا دگا کت ہما زر کہ ما آنہیا را پیسردا تک انت آنہیا شراب کت او وارنتت او یک روچے پیسہ کارے کنگا اتک۔ بلے اودا ہوٹل نے رشیا دگہ وڑ بوت و سہب نے دونچ نے نزیکا ردیا چے یارمولنسکی نے کوٹیا پترت او آچہ بازیں بے دایا چے پریشان ات او دتاراپہ ہشتہ آجاڑی کنگا ات۔ بوت کت اولہتیں (نوٹس) ہشتہ کنگا ات۔ ہدائے نامے بارو ایک ہشتا نکے نے رداو آنہیا اے لبرٹپ کنگ انتت نامے اولی حرپ توار جنگ بوتگ۔ آزویدو آنہیا را بڑکی دات کہ ہچ سرو پر مہ کنت۔ یارمولنسکیا وتی دست ہما ٹیلنلوک نے ہمگا برت کہ ہوٹل نے دراہیں کارداراں پادکنت۔ آزویدو وتی کارچا گوں آنہی سرا ایش کت اے یک دگہ وڑیں کارے آت زلم نے نیم کرنا آنہیا گشتگ ات کہ ارزاں تریں او ہروڑا بوہوکیں وڑویم ہمیش انت کہ کشگ بہ بیت۔ دہ روچارند منا حالتا ک Judishe zeitung آچے سرپدی رست تو یارمولنسکی نے کوشنے درگجگا آنہی ہشتہاں چے کمک زورگا ات۔ من اوں آنہی ”راجد پتر فرقہ ہاسیڈیم“ ونگ۔ من سرپد بوتال کہ واجہ ہدائے نامے گشتگا ادب داریں تر سے آاے لیکہ ودی کت۔ پہ اے نام قادرانت و مزن انت۔ من سرپد بوتال کہ بازیں ہاسیڈیما اے نامے درگجگا مردمانی کشگا اوں دست نہ داہشتگ انت۔ انچو کہ منا مارشت بوت کہ تو اے کیا س کنگاے کہ ہاسیڈیما ہانیا را کر بان کتگ ات من تی کیا سارا راست کنگا سر کپتگاں۔ یارمولنسکی سے دسمبر نے شپا مرنگ ات۔ دومی کربانی نے واستا من سے جنوری نے شپ گچن کت۔ یارمولنسکی گورسچانی دمگا مرنگ ات۔ دومی کربانی نے واستا قبلہی یک جاگے پکارات۔ ڈینٹیل آزویدو آنہی ہما شکارا ت کہ مارا آنہی لوٹ ات۔ آمرگے حق دار ات آدل و شتے ات۔ آگد ارے ات۔ اگاں آگرگ بوتیں گڑا مئے دراہیں ہساب و کتاب ہراب

بوتگ ات۔ مئے یک مردے آ آنہیا را چہراجت۔ او آنہی جونارا اولی جونارگول ہمگر نچ کنگئے واستا
 من رنگانی دکانے سراجوڑیں لہزانی سراجہشتہ کت نامئے دومی حرپ توار جنگ بوتگ۔ شارلا خاوتی
 شکارے سراجاگہ سک دانتت اوگپ دیما برت۔ سبسی کوش سے فروری ئے شپا کنگ بوت۔ اے انچو
 کہ ٹر یوارنسا کیاس کنگ ات بس یک مسکرا ہے ات۔ گرائی فس، گنز برگ، گنز برگا ات من نہ
 کٹوکیں یک پنگے (نقلی ریش پرکناں) روئے ڈی ٹولون ئے بوٹاں پریں کوٹھلا گوازینت۔ انچو
 کہ منی سنگتاں منا چست کت او برت گاٹیا چے پادگے (ستون) ئے سراجہشتہ کت نامئے گڈی
 حرپ توار جنگ بوتگ۔ اے ردا چے پدر بیت کہ کوشانی اے رد سے نیگی ات او اوسا اول انچو پھم
 ات۔ پدا اول من لہتیں انچیں چیز شنگیت کہ آترا بزاں ایرک لونروٹ بے باور ابلے باور بکنا نینت
 کہ کوشانی اے ردا چارمی انت۔ گور بچان یک کوشے او دگہ دو شگر ب وگر بابہ بیت گزاز ربارا اول
 یکے لوٹیت ٹیرا گرامن۔ بزاں واجہ ہدائے نام، یہوہ Jhvho چار حرا پانی سراجت۔

لیز ڈیونے کتابا من یک جاہے لکیرے کشتک ات کہ چریشیا اے پدر بوتگ ات کہ
 عیسائی مردم روچے ہسابا چوجن انت کہ یک بڈگے آچے بگرداں دومی بڈگا روچ انت چا اے ٹکرا
 چے اے گپ دیما اتنگ ات۔ پمیشکا دراہیں کوش راستیا ماہے چارمی روچا بوتگ انت۔ ٹر یوارنسا ہا
 یک وڑیں سے کندی مناروان داتنگ ات۔ من پیمرا کیاس کنگ ات کہ تو آنہی گاریں نقتھا درگج
 ئے۔ من اے دراہیں گپ پمیشکا جوڑیتناں ایرک لونروٹ کہ تراٹرسے لی روئے ویرا نکا دھوکہ ئے
 سراجوٹا نینت۔

لونروٹا شارلانخے ہیرگا چم دور کت انت۔ آدر چکاں چارگا گت کہ آہانی میانا آزمان
 زرد، سبز و سہریں لہزانی تھا بہر و بانگ ات۔ آنہیا کے دگہ وڑماراں اولیشی ہمایا یک دگہ مارشتے
 آنہیا رابوت۔ بے مردی بلکیں بوت کن گنا میں اچتکی ئے مارشت۔ شپ بوتگ ات ویرا نیں باگا
 دورا چے مرگے ئے دست نہ کیوکیں توارے چست بوت۔ لونروٹ گڈی رندا بوہوکیں او گیشنگلیں
 مرگے جیڑ ہے سراجوٹ کت۔

گڈیا آنہیا گشت تہی چکروکے تہا سے لکیر گیشین انت۔ من انچیں یونانی تروک زاناں

کہ آیوک یک تچکیں لکیرے ئے سراجت۔ اے لکیرے سراجہنجو زانت کار راہا گارکن انت کہ یک
 بے چارگیں پٹ ولوٹ کنو کے اول چوش کت کنت۔ شارلاخ تو دہدے دگہ دی دنیا ئے منی
 شکارا بکن ئے گڑا گناہے قبول کنگا اولی جاگہ ”الف“ ئے سراجا دومی گنا ”ب“ ئے سراجا چے
 ہشت میل دور پدا سبسی ”ج“ ئے سراجا الف و ب آچے چار میل ئے سراجا دوی نینانی میانا نیم راہے سراجا
 رندا منی ودار ”ڈ“ ئے سراجا بکن دو میل دور الف و ج آچے او یک رندے پدا دوی نینانی میانا منا ”ڈ“ ئے
 سراجا کیش انچو کہ تو نونوں مناٹرسے ریل روئے آکشا ات۔

دیئے رندا و ہدے من تراکشا ات شارلاخا گشت گڑا من سوگند وراں کہ تروک یک تچکیں
 لکیرے سراجیت گندگ نہ بوہوکیں او کدی ہلاں نہ بوہوکیں لکیر۔

آلہتیں گام پشٹا کنزات پدا بازا پھریزے گونا نشانکے بست و تیرے جت 1942ء۔

کت پونٹیکا نے ہیر یقتینسا کو سپی وڑے آگشت کہ فیثا غورنارایات ات کہ آپریشیا پیش فیروا بوتگ اوایشیا پیسریونورسا ایشیا پیسریو گہ چیزے۔ اے جہل و برزیانی یات کنگمانا گوں مرگانز کی کے لوٹ و حاجت نیست۔

چشمیں جناوریں وڑے نے ردامنی زانت یک انچیں گل نے بے منت وارنت کہ آنہی باروارومی ملک ہج زانانا یا آہانی گورادگہ شکل چے آپیریں وڑے آکارانت۔ اے لاٹری نے گل ات۔ من ایشی نے بن دپترے باروا گیشیں جست و پرس نہ تنگ۔ من سرپداں کہ زانتکاریں مردمانی گورا اے باروا تپا کی بوت نہ کنت۔ ایشی گیشیں مکسد نے باروا من ہمینچو زاناں ہمینچو کہ فلکیا تے علاچہ زانتکاریں مردے ماہہ، باروا۔ منی سیادی گوں پگہ مندیں سکے آانت کہ اودالاٹری ہرراستی نے بن ہشت انت۔ تاں مرچیا من ایشی باروا باز کم جیڑا تگ من مدام فہما نیو کیس اے ہدائی اووتی دلا دروکیں مارگ و جزبگانی باروا ہمینچو کہ جیڑا تگ۔ نوں و ہدے کہ من بابل او آنہی شریں دوداں چے گستا اوں لاٹری نے باروا کے عجب جیڑاں۔ او اشتاپیں و ہدا شکل مٹ کنوکیں انسانانی ہما فترانی باروا اوں پگہ مندوں کہ آ انسانانی جیڑا گانی چپ و چاگرد کنوک انت۔

منی پتا گشتگ ات کہ بنداتا کرناں پیسریا بابل نے لاٹری یک انچا نہیں لیے ات۔ آنہی گشتگ ات (من زانانا اے کجا داں راست ات) کہ سرناپ کنوک (حجام) رودے ہشتا کی نے بدلاہڈے یا پوسنے چار کنڈی نقشی نہیں ٹکر دا تگ ات نے کہ آہانی سران نشان جنگ اتنت۔ شپنے نیما لاٹری درکنگ بوتگ ات کوکانا نگرہے جوڑکنگیں ہشتا کی رست انت انچو کہ پدرانہ اے پیم بنداتی حساب بیگ ات ابری رنگا اے لاٹری بے سوب بوت انت۔ ایشانی اخلاقی شری نہ بوہگئے بروبر ات۔ اے رنگئے چیزے تہا مردمے شریاناں کیاس کنگ نہ بوتگ ات۔ ایشی دراہیں بگرو بدارایوک ”امیت“ سرات۔ مردمانی بے دلگوشی انچو کہ دیماشت ہما سوداگر کہ آہاں اے زر مچ کنوکیں لاٹری برجاہ داہنگ اتنت تاوان چست کنگا لگ اتنت۔ لہتیں مردماں ایشی تہا شری آرگئے جہد کت۔ کوکیں ہندسہ نے میانا لہتیں دگہ وڑیں ٹکٹ اوں مان کت۔ اے شریا چے نقشیں چار کنڈیانی بہا زوروک یک زرے نے لگئے یا یک دندے نے دیک نے دوہنگی بوتنے دیمپان

بابلا لاٹری

بورخیں / اقبال ندیم / جاوید اسلم

بابل نے درائیں نندوکانی وڑا یکیں و ہدا من اوں وں داروکیں وجہ نے بوتگ اوں او درستانی وڑا یک گلا مے اوں، من سرجیں قدرتے ذلتا بند گیا چے اوں آشنا بوتگوں بچارے کہ منی راتیں دستے شہادتے لکک گارنت، گیشتر بچارے منی قبائے جہلامنی پشتا جوڑ بوتگیں اے سہریں نقش اوں گندگ بیت۔ اے بے حرپے وڑا انت اے سرجیں ماہ نے شپاں منا ہما مردمانی سراتاگت دنت کہ آہانی نشان جیم انت۔ بلے اے منا الف نے نشان والہانی اوں منوگر کنت کہ تہاریں شپاں جیم نے نشان والہانی منوگر بنت۔ سہب نے و ہدا یک زندانے آ من یک سیاہیں سنگے سراتشگ و شاگیں شاہے شہرگ برتگ انت۔ گیشتر جیرانی نے گپ اش انت کہ یک قمری سالے نے و ہداں منا شوم لیگ بوتگ ات۔ من سرجیں زورا گوں کوکارکنگ ات بلے منی توار دیوال و درے توار جوڑ بوت و بے توار و اترا تگ ات۔ آنہی چچ پم نہ رستگ ات۔ من نان دزاتگ ات بلے منی سرچہ بدنا جتا کنگ نہ بوتگ ات۔ من اے چیز اوں سرپدوں کہ چر آ نہیا یونانی اوں سرپد اتنت۔ بے باوریا گوں آہانی بے راتی منا زانگ نے مارشت دیگا اتنت۔ مناوت زانت نے سرپدی بوت انسان آجوودی بوتگ و آنہی زندے بن ہشت و مکسد آجوئی انت۔ اے یک تاگت بکشوکیں مارشت نے کہ اشی ثبوت ایش انت کہ رودے یک کوئی یے آ پاہو دیوکیں ہاموشیں دزما لے دیما امیت مدام گوں من ہنگر نچ ات انچو کہ وشیانی ہارا ترسا کدی اوں منی ہما ہی مل نہ

اتنت۔ اے گونڈیں ترسا (ہمک سی کٹھیں ہندسہ ے سرا یک دگہ وڑیں ٹکٹے ہست ات) ابرمی وڑے آمردمانی ہدونائی گیش کت۔ بلے بابل ے مردماں وتارا اے لیب ے باہوٹ کت۔ ہما مردم کہ بھت ے چکا سگا تنگ آہمیا را مردماں کپتہ بھد، ترسوک او بے زانت گشت میزان میزانا اے ہرابی ے تہا گیشی بوت۔ نوں نہ ایوکا ہما مردم کہ لیب ے تہا بہر نہ زرت ے آہاناں ہراب لیگ بوت بلکیں بباد نیوک او ڈنڈ نیوک اوں شریں چے آچارگ نہ بوتنت۔ کمپنیا را (ایشیا را اے ناما ہما و ہدا تو ار جنگ بوتگ ات) کٹوکانی چارگ و دلگوشی ے اوں کارکنگ کپت۔ کہ آہاناں کٹ اتگیں زرداں ہما و ہدانہ رست انت تنا و ہد یکہ ڈنڈ ے سرجمیں زرچ کنگ نہ بوتنت۔ ہے وڑا ہدا یوکانی سرا قانونی سرو پر اوں بندات بوتنت۔ ججا آہاناں ڈنڈا ابید قانونی سرو پر ے زرائی مچ کنگ ے یا لہتیں روج بندگی ے سزا دات۔ کمپنیا را تاوان دیگ ے داستا ہر مردما بندگی گچین کت۔ بنداتا لہتیں مردمانی اے پیشدارگی نہ ترسی ے سو با کمپنیا را آہی ہستیں مزینیں بستارے رست۔

لہتیں و ہدارند دگرچو کائی ے لشاں چے ڈنڈے زرد رنگ بوتنت او آہی جاگہا ہر مناسہیں ہندسہ ے داستا الم آوکیں بندگی ے روچاں گپت۔ اے دگہ وڑیں کسانیں رندا باز ارزشت داروک جوڑ بوت۔ اے لاٹری ے تہا بے مالی بہرے اولی گام ات۔ ایشیا را باز سوب مندی رست۔ لیب کٹوکانی ہب و ہدونائی ے ردا کمپنیا را ہندسا ہانی تہا گیشی کنگ کپت۔

ہرکس زانت کہ بابل ے مردم دلیل و نام ے باز لوٹوک انت آہاناں اے گپ دگہ وڑ لگ ات کہ وش بہتیں ہندسا ہاناں گولیں ہشتا نکلیاں شمارکنگ بہ بیت و ہدیکہ بے بھتیں ہندسا ہاں بندگی ے روچاں او شپاں، بازیں اخلاقے و اجہ کارانی گپ اش ات کہ سیری مدام و شیبانی سوب نہ بیت او اے کہ وش بھتی ے آدگہ نیمگ گیشتر اثر مندنت۔ گریہیں مردمانی تہا یک دگہ پریشانی ے گپ اوں ہست ات۔ عیسائی ملاہانی کالج ے مردماں شرطاً جگلیں زرگیش کت انت وترس و امیت ے ہو و تو ریاوت وش بوہان بوتنت۔ اے بدیتی ے تہا بوت کنت آہانی اسدے جز بگوں کارا ات۔ پرچا کہ لاٹری عیبیں انچائیں چیزے آکپگا چاگردے نیمگا چے آہانی سرا بندش جنگ

بوتگ ات وڑ و پیم انچش ات کہ کسے گریب ات یا امیر درستانی اے واہشت ات کہ لاٹری تہا بروبری ے بہر و مندی بہ بیت۔ اے حقیں لوٹا آتر سناکیں جاک و کوکارا و دی کت کہ آہی یات انچو سالان رنداوں ہلاں نہ بوت۔ لہتیں اڑیں مردم اے گپ ے نیمگا نہ اتنت (یا آذورا نچو پدر کونگا اتنت) کہ اے نوکیں راج دپترے گیش و گیوارے یک المی منزے۔ یک گلے آیک ناسی نہیں رنگے ٹکٹے ذرات۔ ٹکٹے کشگ ے و ہدا آہی لکا سوچگ ے ٹکٹ دراتک۔ سزاہانی تہا ٹکٹ دزوک ے داستا ہے سزا ایرکنگ بوتگ ات۔ لہتیں بابل ے مردماں ہے گپ دیما آرت کہ اے دزی ے سو با گر میں آسنا گوں داگ دیگ ے حقدا رنت۔ ہما کہ مزینیں وجہ اتنت آہاں گشت کہ جلا دلاٹری ے سزا آوت ایرکنت کہ بھتے ہے سوڈگ انت۔

اے اڑو کڈ کم کما گیش بوت او جنگ و مڑے دروشمنے گپت و آہی آسرا بازیں مردمانی ہون ریچگ بوت۔ بلے گڈ سرا بابل ے مردماں ازگارانی گپ نہ من ات او وتی گپ منارینت۔ مردماناں وتی مزینیں مسکد سرجمیں وڑے آرت انت۔ یکے و ابش کہ کمپنیا را شریں وڑے آوس رس ات۔ (چیا کہ اے وڑیں گام بازیں چیزانی او نوکیں گامگیا پہ المی ات)۔ دومی رندا لاٹریا را چیر و آزات و لس جوڑ کت۔ زردے بدلا ٹکٹانی بہا ہلاں کنگ بوت۔ یک رندے کمپنی ے دستا آہگارند ہر آجوبیں مردمے چوت پاکیں نام کشوکائی ے تہا بہر زرت کہ ہر پتہا د شپا رند پوتہانی چکر وکانی تہا کنگ بوت او دیما نام کشوکا یاداں ہر مردمے بھتا را گچین کنگ ات۔ ایشی آسر ہسا با درانتت کجام اوں المی نہیں آسرے کجام مردمے آرا زانتکارانی دیوانا داں پچارینت کنگ ات، یا کجام بنا میں یا مزینیں ڈرمنے آرا آہی چوچگاں دات کنگ ات ے، یا یک کوٹی ے پرتہا ہریں ساہگا زہر گر وکیں ہما جنینا را دیست کنگ ات کہ آہی دومی رندا گندگا گوں آدپتر کہ بوتگ ات۔ کجام اوں بے وڑیں آسرے بزانت اے راہے ے برگ، زلیل و خواری یا مرگ بوت کنگ ات۔ برے برے کجام یک واکہ ے پے درور جے شراب جاہا کشتگ یا بے درجگانی تہا دگہ وڑیں مزنی سی یا چل نام درائیوکانی پرکندیں آسرے بوت کنگ ات اے دراہیں آسرا ناں ہو رکنگ و گران انت بلے یک گپے یات دارگی انت کہ کمپنی ے ہست و نیست مزینیں چالاک و ہر چیز کٹوک اتنت۔ (دگہ

است انت) بازیں جیڑ ہانی تھا اے سر پد بوہگا رند کہ لہتیں وش ایوک چہ بھتا رست انت، ہما ویشیانی شریاناں کم کنگئے ہساب انت چہ ایشیا رگئے واستا کمپنی نے کاردار دلڈی او جاتوئے تاگتا کارمرز کنگا اتنت۔ آہانی کاروسر پر چیر اندرات۔ کجام اول مردے چیریں ایبتانی او ترسانی درگجگئے واستا آنہیا نجومیانی وجاسوسانی کار کپنگ ات لہتیں سنگا جوڑ بوتگیں شیر انتت۔ یک پاکیس پوہی نے ات کہ قفقہ گشگ بوتگ ات۔ یک نالی یے آکے شانک مان ات کہ لس ہیالئے ردا کمپنی نے نیمگا بروک ات۔ بد چاریں یا بدیں مردم اے شانکاناں وتی زانتکار یا چہ پر کنان انتت۔ راستی نے وڈوٹیں شریانی اے سر پد یارا الف بے ہسابا یک فائل یے تھا یکجاہ کنگ ات۔

بے باوریں گپ اش ات کہ نکا نسری پدا اول دیمآہان ات۔ کمپنی دور چاری نے ردا تچکا تچک پسہ ندیگا ات۔ آنہیا پوشانی کار جاہا دارئے بے کاریں لکرانی سراہما کسانین گپ بے وڑیاہشتہ کنگار ارزشت دات کہ نول پاکیس تولانی تھا ہوار انت۔ ایشی تھا جوانیں گپ آیش ات کہ لاٹری اے دنیاے بروبریا مردار ایک موہے پچارینت اور دیاناں منگ بھتاراند منگ نہ انت بلکیں ایشی نے ہم سنتی انت۔ گیشتر اے کہ ہما شیر و پاکیس شانک چہ کمپنی نیمگا ناجاز گشگ نہ بوتگ انت (اونان آایشیانپ چست کنگئے تھا چہ دست کش بیت) بلے آکجام اول سرکاری دیم زوریا ابید کار کنگا اتنت۔

چہ اے جار جنگا مردمانی تھا شنگ بوتگیں نکا نسری کمو کتر بوت۔ ایشی لہتیں دگہ اول آسر دیمآتک کہ آہانی باروا بوت کنت وت عشتہ کنوک اول سر پد نہ اتنت۔ چہ ایشیا کمپنی کار کرت و جزبگ اول شریں وڑے آداں بدل بوتنت۔ منی گورا و ہد باز کم انت۔ مارا پیسرا بڈکی ویک بوتگ کہ گراب ارداں چست کنگی انت۔ بلے من جہد کنان کہ اے گپا را شاہگانیا دیمآبیاراں۔ اے گپ داں چھنچو بوتناؤن گندگ بہ بیت، بلے اے و ہدا داں ایشانی گورالیبانی باروا کجام ہنگیں لیکہے برجہا دارگے جہد کنگ نہ بوتگ ات۔ بابل نے نندوک گیش دور چاروک نہ بنت۔ آہت نے سوڈگانی منوک انت و وتی زنداں، ترس و امیت چہ ایشاں بندوک کن انت۔ بلے آہاں پچمر اول اے دگہ وڑیں رہندانی یا ایشانی جار جنوکانی براں گردوکانی باروا جست و پرس کنگ نے باروتی کوپگاں نہ

زرت۔ بلے اے نہ منگیں جارا چہ کہ آنہی گپ پیسرا بوتگ بازیں قانودی و ہسابی گپ و ترانانی بندات بوت۔ ایشاں چہ کجام یک سو بے آے کیاس جنگ بوت کہ اگاں لاٹری نے مکسد تپا کی نے گیشی نے نام انت اودنیا آپروشت و پروشی نے آہگ انت گڑا چہ اے وڑشتر نہ بیت کہ تپا کی نے آہگ ایوکا نام کشوکائی نے و ہداں بوہگا ابید ہر و ہداں بہ بیت؟ چہ اے گپ نے واستا مسکرا یے بیت کہ ایشی نے ہگما چہ کسی نے مرگئے کارٹہنگ بہ بیت۔ و ہدیکہ آنہی مرگئے سر جیں حال، آنہی دگہ وڑیا چیر بوہگ، یا یک کلا کے یا یک کرنے آرنڈ بوہگ، چہ آنہی دستاؤن بوتنت؟۔ اے دراہیں وہم و گمانانی سو با گڈیا لالگیں گپانی تھا شری آرگئے راہ پد بوت کہ آہانی چچ وتابی نے باروا (کرنانی کارا چہ دگہ گیشی بوت) بس لہتیں زانتکار سر پدنتت۔ بلے من جہد کنان کہ کسانیں او چیدگی رنگے آ ایشاں دیمآبیاراں بیات۔ ماشا اولی نام کشوکائی نے گمانا کنیں کہ آنہی تھا کجام مردے واستا مرگئے سزائے نام در کیت۔ اے سزائے کار گرگئے واستا یک دگہ نام کشوکائی اے بیت۔ کہ چریشی چہ (پہ درور) نول بوت کنگیں جلا دانی نام در چنگ بنت۔ چہ ایشاں چار یک دگہ نام نے مان کت کنان کہ چریشیا راستیں جلا دے نام گچین کنگ بہ بیت۔ دودگہ نہ بوتگیں ہگما را بوتگیں ہگم نے تھا بدل کت کنان (دور اونچائیں خزانگے لوٹ) یک دگہ مردے نے سزا آراجنگ و پروٹگیں مرگے آبدل کت کن۔ لہتیں کاردار ایشی سرا بوہوکیں کارا چہ کن کن انت۔ اے درست چیدگی ٹہنوکائی بنت راستیا نام کشوکائی نے ہساب بازانت۔ بچ فیصلہ گڈی نہ انت۔ ہر فیصلہ دومی نے تھا انت۔ بے زانتیں مردم فہم انت کہ بے ہسابیں نام کشوکائی نے واستا بے ہسابیں و ہدلوئیت۔ گواچنیا اے گپ و ہدے باروا بازنت کہ و ہد بے ہسابیں وڑے آ بہر و بانگ بوت کت۔ انچو کہ مارا کچیس و کرگوشک نے کہہ گشیت۔ ہے ہسابی لائکے ستائیں حدے آچچ وتابیں اناگتی آ لاٹری نے آزمانی نمونگا گوں ہمگر نچ کن انت۔ اے چیزے افلاطونی مردم عبادت کنان مئے رسم و دودوانی بگڑتگیں چیمال طائرے کورے لمبا ارش کنگ بیت۔ ایلس ایلس لپھر یڈیں آوتی کتاب انولیس ہیلی آرگا بالس نے زندے تھا گشگ کہ اے بادشاہ وتی مہماناں رسگیں چیزاں کر کینزانی سراہشتہ کنگ ات کہ کئی بہرادہ پونڈ سہرا تک او کئے آرادہ مگسک، دہ ادراک یا دہ مم۔ اے گپ یات دارگہ لاہک

انت کہ بھوگباں ایشیائے کوچکا مزن بوتگ ات او انہی رودینگ دیوتا ایپلمس نے پادریا کتنگ ات۔

بے مردی نام کشوکائی اوں بوتگ ات کہ آہانی بے گچنی اتنت۔ درور پہ ایشاں کجام نام کشوکائی اچے اے ہگم دیگ بوتگ ات کہ پڑوین نے یک یا قوتے فراتے آپانی تہادور دیگ بہ بیت یا اے کہ یک مگرے آرا کجام مینارے چھتا چے بال دیگ بہ بیت یا اے کہ بندنی ریکانی بے ہسائیں دنزاں چے ہر یک کرنے آرنیک دانگے نے گیشی کنگ بہ بیت (یا کم کنگ بیت) ایشی آسر کجام اوں وہدے آئر سناک بوت کن انت۔

کمپنی نے نپ دیوکیں اثراں چے مئے دودانی تہا تپا کی کے مزنیں گیشی یے بوتگ۔ دمشق نے شرابے پورنیں درزنے بوتلانی کمباں بہا زور کا بچ وڑا اکیئی نہ بیت۔ اگاں ایشاں چے کجام اوں یکے آتا ہید یا مارے بہ بیت گیش و گیوار کنوک کجام نہ کجام وڑے آردیں چیزے مان کتنگ ات۔ من وت ہے اشتاپیا گشنگیں گپانی تہا چیزے ناں چیزے بدلی آدرتگ۔ یک وڑے ڈولدراری یا کڑوکی مان کتنگ ات۔ مئے دپتر زانت کہ اے جگہیں گیدی نے باروا حاصیں وڑے آدر گیتنگ۔ اے کار وڑے کار مرمزی باورے لائک انت۔ اگاں چے ابری رنگے آیشی سرا بیدرد دیوکائی کار بوت نہ کنت۔ ایشیا بید کمپنی نے راج دپتر اچے گیش بچ دگہ چیز انچو کہ آچے دزین نہ انت کجام اوں عبادت جا ہے آچہ در آہوکیں یک دستاویز نے کجام اوں بوہوکیں نام کشوکائی نے آسر اوں بوت کنت اوچچو کرن پیسر بوتگیں نام کشوکائی نے اوں کجام کتا بے چاپ بوہگارند کجام اوں زلمے آہورک نہ بیت ہشتہ کنوک اے گپ نے قولا چست کت انت نے کہ آکجام اوں لبرے آہلاں یا بدل کنت بستگیں دروگ انچو دیماروان بیت۔

جتا بوہگے و ہدا عازمی سوبا کمپنی ہروڑیں ستا وگلا ہیہا چے وتارا دورداریت آہنی کاردار ابری ردا چیر اندر بنت۔ آہنی شنگ کتگیں ہگم (بیدء کزا) ردد یوکائی نقلی ہگما چے جتانہ بوتگ انت او پدا کئے انت کہ وت وتارا ردد یوک بکشیت؟۔ بے ہوشیا رددیں سوڈگ کنوکیں شرابی، یا کجام اوں واب گندو کے چٹیں مردے اناگت و ابا بست بکنت او وتی گورا و پتگیں جنین نے گٹہ گرگا بندات

بکنت چے اے دوئیں کمپنی نے کجام چیریں سوڈگے سرجم نہ کنگا اتنت؟۔ اے حاموشیں وڑے آکار نے بوہگ آہنی دیم پہ دیگی و ہدا نے کاراں گوں کنگ بیت۔ ہروڑیں ہیال و لیکہاں ودی کنت۔ ایشانی تہا کیاس یک مزنیں مکروہے وڑے آگشگ لوٹیت کہ کمپنی نے عمر لہتیں کرناں چے گیش نہ انت و ہدیکہ مئے زنداں اے سٹ و کپ خاندانی یے چیزے ایشیا مدامی سر پد بنت و گش انت کہ اے رنگ زندگی نے گڈی شپا داں بیت و ہدیکہ گڈی دیوتا اے دنیا آتاہ کنت۔ یک دگہ اندازگے چوش گشیت کہ کمپنی نے ابرم باز شاہگان انت۔ بلے ایشی اثر مند یوک کسانیں چیزاں داں ہست انت درور کجام اوں مرگے نے چھیا لئے تہا اوں سگرے نے ساہگا یا فجرے نہ و شیں ساہتاں پشکپتگیں و ابانی تہا۔ بے عقیدتیں مردمانی ردا کمپنی نے بن ہشت ہجر نہ بوتگ او ناں کدی بیت یک دگہ انچیں ہیال اوں ہست کہ کجام گڈ و منجیں کار گسے نے بوہگ نے ہست یا نیست بوہگا چے بچ وڑیں تپاوتے نیت پرچا کہ بابل تپا کی نے یک بے ہسائیں بار کیے نے لیبا بید بچے اوں نہ انت۔

کیسگائے۔ مردکا کہ آنہیا راجل سینٹوودات۔ اودلاگشت لے ”منا انچیں وڑے کنگی انت کہ درست
منا پہل بکعت۔ من دوردی کتگ۔ من یک درملکی زڑے کارمزکتگ۔ او پدازوت وتی ردی من
اتگ۔“

جنین لے پشتاروان آیک تہی ہالے آ او پڑگاہ یے آچہ گوست۔ ہما اوتا کہ آنہیا
دیگ بوتگ ات۔ آنہی دروازگ یک دگہ پڑگاہ یے نیمگا چچ بوت۔ اوتا کایریں تحت آسن بیگ
ات۔ یک استایے آنہیا بچیں بیچ مان کنگا گوں بدڈول کتگ ات گشتے درچکانی مان اڑتکیں نرمیں
شاح اتنت۔ اوتا کایریں دارے الماری یے۔ پنادے کشا ایریں ٹیلے، کتابا پڑیں شلفے، دو عجبیں
رنگئے کرسی اولیگاریں کائچ لے بوتلے، صابون دانے، چٹنی لے درپے او آرتے جوڑکتگیں دست
شودے اول ایرات۔

صلیبا درتگیں عیسیٰ لے عکس، بیونس ایریز لے استانے نقشہ دیوالاں جنگ اتنت دیوالی
کا گدسہریں رنگ بیگ اتنت کہ اشانی سرامزن مزین مورانی عکس جوڑ اتنت۔ اوتا کئے یکیں
دروازگ پڑگاہ یے نیمگا چچ بوت۔ پئی آتہا ایرکگئے ہاترا کرسیانی جاہ مٹ کنگی اتنت۔ آنہیا اے
موکل دیگ بوتگ ات کہ آوتی ہسابا کرسی اوٹیللاں جت کت کت۔ جنینا آنہی نام جت کت تہ
آنہیا پدے دات ”ویلری“ اے نام آنہیا پرے ہاترا نہ گپنگ ات کہ اے جتا پدے چیریں بہارے
سر پد بوت۔ نہ اے ہاترا کہ آنہیا چا اے جتا بے عزتی لے مارت بلکیں اے ہاترا کہ اے نام پے آنہیا
گڈتی لے ات۔ او پے آنہیا اے نہ بوتگیں لے ات۔ کہ آاشیا ابیددگہ نامے باروا بہ جیڑیت۔ اونہ
آنہی مول ومرا دلش ات کہ آنہیا وتی دژمنے نام پے دانائی اوچالاک لے آگپنگ ات۔

بنداتا ویلری چہ لوگا چچ وڑادر نہ بیک۔ لہتیں پھنگاں پد آنہیا روج ایرو گئے ساہتاں ڈٹا
ترگئے عادت زرت۔ یک شپے آسہہ بلاکانی دوریا یک باسکوپے آشت۔ آہجر پشٹی سیٹاں چہ
پاداتک ودیمانہ نشت۔ اودام پلم لے ہلاسیا کسے پیسیر پاداتک۔ آنہیا دزوڈنگانی سراجوڑ بوتگیں پلم
پہ ہب چارتنت۔ آکسہ ستر کہ دروگ اتنت۔ بلے انچیں اتنت کہ آنہی وتی زندا گوں ہمدپ
اتنت۔ بلے ویلری کر اے گپا ارزشت نیست ات۔ آنہی نزا ازم وراستی دو جتاں لے چیزتنت۔ آنہیا

ودار

بوخصیں / حفیظ روف

ٹیکسی آ آ بیونس ایریز لے روبرکتی گور بچانے نیمگا یک دکے آچار ہزار چار نمبر لے
لوگئے دیما ایرکت۔ تنیکہ سہب لے نہ نہ بوتگ ات۔ مردکا داغ داریں درچکاناں، درچکانی چیرے
زمین لے چار سرورگی ٹکر، کسان برانڈنیں ڈولداریں لوگ، نزیک لے درمان جاہ، رنگ و ماڑی جوڑ
کنگی سامانانی دکانے دریگانی دزیریں شیشنگ پہ ہب لے چار اتنت۔ ہسپتال لے بے دریکیں دراجیں
دیوال دمک لے دوئی نیمگ لے پادکھنے نیاما مک ات۔ کسے آکشترو چے براز شیشکانی بندیں
پلاں سکت اتنت۔ مردکا جیڑت کہ اے چیز انوں انچو پدیم بے وڑ و پچھے آگنگ آہگا انت۔ انچو کہ
وا بے بگند لے۔ اگاں حدابہ لوٹیت۔ تہ کجام اول ساہتا ہے چیز پے آنہیا گیگ و گوم، ہر دری و نزیک
بنت۔

درمان جاہے دریگا چینی ہا کا گوں نشتہ کتگیں حرف ”بریسلمیر“ لے لبز وانگ بوہگا
ات۔ یہودی اطالویانی جاہا گرگا اتنت۔ انچو کہ زمانے آ اطالویاں، کریولوں، گلہنگ
اتنت۔ راجد پتر امدام انچو بیت۔ آنہیا جیڑت کہ وتی وڑیں مردمانی گومانیا دمہ بیت گہترنت۔
ٹیکسی والہا پیٹی لے جہلا ایرگچگا آنہی مک کت۔ یک جنینے آ کہ مونجات یا بوت کت
دبرتگ اتے دروازگ چچ کت۔ وتی سیٹے سرانندگا گوں ٹیکسی والہا ہے لہتیں ززانی تہا یورا گوں
لے پیست سینٹو وڑ پد آنہی دستادات کہ ہاشمی میلو لے ہوٹلا آنہیا رستگ ات۔ او ہائیں کہ

اے پلمانی چارگاوشی یے مارات۔ آنہیا انچو جیڑ گئے جہدکت۔ انچو کہ پلم نے تہا پشدارگ بوتگ ات۔ ناول وانوکانی وڑا آنہیا پچھر وتارا یک کسبے نے کارستھیال نہکت۔

یک نمدری یے۔ انچو کا تا یک گشتی کا گدے اوں پہ آنہیا بہہ نہ یتک۔ بلے پہ یک مانگیشنگیں امیے آنہیا روتا کئے کالمگوں ہورتیا ونشت۔ نیمرو چا آنہیا کرسی درواز گئے دپاجت۔ گوں سنگینی آچپک یے شرکت ووارت۔ آنہیا نگاہ نزیک نے باز تیکی میں ماڈیے دیوال نے سرے انگورا سک دانت۔ ایوکی نے سالوں آنہیا راہیل دانگ ات کہ نسانے یا تگیا ادرا میں روچ یک ہسابا بنت، بلے چشیں یک روچے اوں نیست۔ آتری بندی جاہا بہ گوزیت یا نادرہ جاہا کہ چہ حیرانیاں پرمہ بیت۔ وکسان کسانیں حیرانیاں یک سیاہیں دامے آہمگر نچ مہ بیت۔

گوشگیں بندگی نے زمانگا آنہیا وتاروچ وساہتانی ہساب کنگ نے لہیا گوں دزگت کنگ ات۔ تاوہدیکہ یک سپے آروتا کا اہلی جندرو ویرلی نے مرگئے حال مان مہ بیت۔ اے اوں بوت کنت کہ ویرلی بلکیں پیرس آمرنگ۔ اے وڑا اے زندگی یک وابے ات۔ اے بوتگین نے ہیالا آاے جیڑ ہئے تہا دور دات۔ پرچا کہ آاے گپاشریا سر پد نہ ات کہ اے گپ پہ آنہیا آسودگی یے یا لچی گئے۔ آنہیا وتاراسر پدکت کہ درست ہٹکیں گپ انت۔ زمانگے آپیرس آنہیا گوں مزینں جوزگے آبازیں چیزے نے واہگ کنگ ات۔ اے گوشگیں روچاں کہ انچو کہن نہ اتنت۔ پمشکہ نہ کہ گوں آنہیا دوسہ انچیں ردی بوت کہ آہانی دور کنگ نہ بوتگین یے ات بلکیں پمشکہ کہ مدام انچو بیت آنہی تو نگرین ارادگ کہ آنہیا لہتیں مردینانی تہا کینگ لہتیں جنینانی تہا مہر یاد کنگ ات۔ نوں یک حاصلیں چیزے نے واہگدار نہ ات۔ بیدے اشیا کہ اے درست نوں پیران مہ بنت۔ آزندگیا ڈولدار کنگ لوگات چچکے تام، سیاہیں تمباکے لرت۔ پوگا ہا کیوئی اندیم کنوکیں ساہگانی کتار۔ پہ آنہیا اے سرو پربس اتنت۔

لوگا یک گرک گوشگین کچکے اوں است ات۔ کہ نوں پیر بوتگ ات۔ ویریا آوتی سنگت کت گوں آنہیا ہسپانوی، اطالوی وکسانی نے میگی زبانا یا تگیا ہٹکیں لہزاں گوں گپے کت ویرلی مرچیک نے تو کا زندگ بوہگ نے جہدات۔ انچیں مرچیک یے کہ آنہی تہا نہ یات بہ بنت ونہ

امیت۔ ایبتانی انگت کے بستارے است ات۔ بلے یا تانی انچواں نیست ات۔ مانگیشگین وڑے آنہیا ہیال کت کہ آسر پدنت کہ گوست یک انچیں چیزے کہ چہ آنہیا وہد جوڑ بیت۔ ہسے سوب انت کہ وہد زوت گوستا بدل بیت۔ برے آنہی بیزار ی ”ہرچی حد بہ دنت نے“ مارشتا بدل بیت۔ اے ساہتاں آنہیا وتا چہ کچکا اوں کم مانگیشگین یے مارات۔

یک شپے آوتی دپے تہی نیمگا کہنیں دردے آبے وارکت۔ ولرزانا پادانک۔ اے ترسناکیں درد لہتیں ساہتاں پد دو برچست بوت۔ وپدا فجر اشیا وتا یکہرے پدازارکت۔ ایندگہ روچے ویریا یک ٹیکسی یے لوٹا نینت کہ آنہیا آیک دنتان سازے نے درمان جاہا ایرکت۔ آنہیا دنتان کشا نینت اے تورنا کیں ساہتاں آنہیا نہ ایندگہ مردمانی وڑا گیشیں نزوری پیش داشت ونہ گیشیں دلیری اے۔

یک شپے چہ پلم نے آگئے وہدا آنہیا مارت کہ کسے آنہیا چہ پشتا تیلانک دیگا انت۔ زہر کینگ تہی آسودگی نے گوما آنہیا دیم گوں ہسے مردکا کت و بے نگیں زاہے داتے۔ مردکا پہ حیرانی و گوں مکگا پہلی لوٹ۔ آیک برزکدیں، جوانیں، سیاہ مودیں مردکے ات۔ آنہی ہمراہ جینے ات کہ جرمن گونگے ات۔ آشی ویریا گوں وت دم پہ ساہت گشت کہ آہاں ہجہ نیاربت بلے پدا آ ایندگہ چارنچ روچا ڈنادر نہ یتک۔

شیلف نے کتابانی تہا Divine comedy اوں ایرات۔ کہ آنہی تہا ایندر یولی نے مانا کنگیں اوں ہوارت۔ چیزے شوہاز گئے ہاتر نہ بلکن یک ہساب نے ذمہ واری نے مارشت نے ہوریا ویریا اے مزینں ساچشت نے وانگ بندت کت۔ آنہیا دوزہئے سزا بے باوریں یا حد اگیشیں نہ مارتنت۔ ونہ آنہیا جیڑت کہ داننے آنہیا گناہ کار کنت و دوزہئے جہلی جبکا دور دیگ نے سزا آدنت۔ کہ آوڈا یوگولینو نے دنتان کیوئی روگری نے گردناسک انت۔

دیوالی سہریں کا گدے سرائکیشگین موررندا کیوکیں ترسناکیں و ابانی سوب جوڑ بوتگت انت۔ بلے ویریا پچھر اے وڑیں ترسناکیں جاگہانی واب نہ دیست۔ کہ مانگیشگین دابے آزندگیں مرگاں گوں جوڑ کنگ بوتگ۔ اشی نے بدلا آنہیا فجر امدام وابے دیست کہ آنہی تہا ہر روچ جاگہ مٹ

بوٹگ ات۔ بلے و اب ہما یکین ات۔

اے و ابانی تہا دومردک ویلری ے اوتا کا گوں و تا ساں پترانت۔ یا آ آ نہی سراہما و ہدا
اُرش کعت و ہدے آچہ باسکوپا ڈن در کثیت یا آسہیں یکیں ساہتا ہما در آمد بنت کہ آ نہیا راتیلانکے
دا تک ات یا املوریا پیرگا ہا او شنتیت آہانی و دارا کنت و انچو گمان بیت کہ آ آہاناں ہجہ
نیاریت۔ و اب ے گڈیا آپادے کش ے ٹیبل ے و تی پستولا کشیت (وراست امش انت کہ آ نہیا
مدام ٹیبل ے درازا و تی پستول ایرتنگ ات) و ہے مردکاں تیر جنت پستولے توار آ نہیا و اب ابا
کنت۔ بلے مدام ہے یکیں و اب ات۔ و پدا یک دگہ و ابے آ آ نہیا مردک یکہرے پدا کشتت۔

جولائی ے یک مجیں سہے آ درآمدیں مردمانی ساڑی بوہگا (درواز گئے تواراناں) چہ و اب ابا
کت۔ اوتا کئے ساہگانی تہا آ دراج برأت اتنت، بلے ہے ساہگاں آ عجیں وڑے آ سادگ اوں جوڑ کتنگ
اتنت۔ و ہدیکہ ترسناکیں و ابانی تہا آ لکا پیا گندگ بوتنت۔ آ جاڑی، حاموش و گیگ و گوم ات و سرے جہل
ات۔ گئے آ آہانی سلاہانی بارازرت کنگا نہ انت۔ گڈیا ایلچہ درو ویلری و دگہ یک درآمدے آ آ گپت۔ ویلریا
دست سرینت و آ نہیا را و دار کنگ ے کشت۔ و و تی دیم دیوال ے نہمگ ے کت۔ گشے پدا و اب کپک لوہگا
ات۔ اے وڑا آ نہیا زاناں ہمشکہ کت کہ آ بزرگ بہ کعت۔ کہ آہاں آ گڈیا کشت۔ یا گڈا ہمشکہ کہ یک ترسناکیں
جیزہ یے ے سگ گران ات۔ یا گڈا ہمشکہ، و اے کپ گیش نزیک تر ات کہ درست و ابے ے بہر اتنت پرچا
کہ آ نہیا پیسرا اوں باز بر آہے جاہا، ہے و ہدا اے درست کتنگ اتنت۔

ویلری اے جادوئی کارریچ ے دز گیت۔ و ہدے ترا کا آمر گئے امبازاں و اپینت۔

”سی“ ے سیاہگ

بورخیس / حفیظ رؤف

اسل سیاہگ لیڈن مزن یونیورسٹی دست کپیت۔ اے لاطینی زبانانا انت۔ بلے اشی ے
تہا یونانی گیدی لہز انک ے ہتیں شری ے بوہگ ے سو با اے گشگ بوت کنت کہ اے چہ یونانی
زبانانا جاتک کنگ بوٹگ۔ ”لیس گانگ“ ے گشگ ے ردا اے چارمی کرنا ہشتہ کنگ بوٹگ۔ و تی
کتب ”کمی و زوال“ ے پانزدہمی درا گبنا اشی باروا کئے کپ جتگ۔ سیاہگ ے گاریں ہشتہ کار
ہشتہ کنت:

”..... اے راہا (مسلک) پچہر روم نہ زرتنگ۔ اشی ے منوک سک کم انت۔ آ سادوردیگ ے
سو با یا زحم ے سرا اثنانی بازیں مردے کتنگ بوٹگ۔ اے کجام اوں جا گئے آ و پستت اے پھوتا لوگ
و جاگہ بست نہ کشت۔ اے جگانی زمانگ ے پرشگیں جاگہاں ہشتگ انت۔ برہنگیا سفر
کعت۔ اے و ہما کپ انت کہ درست ے زانت۔ منی مول و مراد درائیں راستیاں ادا ہشتگیں
رنگے آ پہازگ انت کہ پھ اے راہا ایمان آرگ و دو دور بیدگانی باہتا من دیبتگ انت۔ من اے
راہے نیکراہی راہدر براں گوں کپ و تران کتنگ، بلے آہاناں و تی نیکراہے نہمگ آرگ من سوین نہ
بوٹگاں۔

اے راہ ے باروا ہما بنداتی چیزا کہ منا و تی نہمگ کش ات آمدگانی باروا آہانی منگ ے وڑ
وڑیں کپ اتنت۔ مثال بہرا اے راہے لس منوکانی گشگ انت کہ مرتکبیں مردماں کپن کنگ ے

بزانت انت کہ آہاں آہانی ارواہانی دستادیک۔ ہما کہ اشی ءے نہ منوک انت آہانی گشگ انت کہ عیسیٰ مسیح ءے اے سوج ”کہ مردیناں وتی مردگ ءے کبر کنکا بل ات“ ایشی ءے بزانت انت کہ آکبر و کپن ءے بارو ائمے شاہی دوداں چوش نہات۔

اے راہے منوگر ہے سوج ءے سراسر جہا اوشتیت کہ ہرچی کہ کسے ءے کراست آہنیا بہا کن و نیز گارانی سرا بہر و بانگے کن۔ ہما کہ از گاراں آچوت نیز گاراں بدیاں، و ہما کہ نیز گاراں چوتانیز گارتے آ۔ اے ہسابا اگاں چارگ بہ بیت گڑ آہانی شد و برہنگی ءے سوب پدر بیت۔ اے چیز آہاں جنت ءے آدما گوں نزیک ترکنت۔

پہگل آے گپا جنت ”گواتا بایلیں کوہی گراگاں بچارت۔ نہ اے زینا وتی تو ماچنڈنت و نہ اے پلانی رنگا پاکہنت۔ نہ آسا ہگ جوڑ کعت و نہ کدوہے۔ پدا اوں شے آزمانی پت اشنانی ورگ و چرگ ءے ہیلا دارگا انت۔ شہاچہ اشاں گہتر نہات؟“۔ اے وتی ایمان ءے سوبا ہر نہاچہ پد کنزنت۔ اگاں ہداز مینا سبزین پوشاک گورا دنت۔ کہ اگاں مرچی است انت، باندا آسا کنگ بیت، گڑ اشارا پوشاک نہ دنت۔ بے ایماناں پچہر اے مہ جیرات کہ ماچے وریں؟ یا مارا پتاماچے ریت؟“۔

اے راہ ءے یک منگے ایش انت کہ ”ہما مردما کہ جینے پہ بدی چارت، تہ آہنی بزانت ایش انت کہ آہنیا دست جنگا پیسر ہیالانی تہا آزال کنگ“۔ اسلا اے پہ انسانی ننگ ءے پہریزگا تچکیں سوجے۔ اے راہ ءے اے وڑیں منوگراو کم نہ انت کہ آمن انت کہ اے دنیا آاگاں اے وڑیں مردمے است انت کہ آہنیا جینن پہ بدی چارات تہ بزانت نہ ایوکا آہنی بلکیں درائیں انسانانی دست اے زوال کاریمان انت۔ بدی ءے واہش دارگ بدی کنگ ءے وڑیں مزین گناہے۔ یک انسانے ستر کہ بچ مہ کنت، بلے واہش ءے دارگا گوں یک مزین بدکاری ءے نیمگاشت کنت۔

اے راہ عبادت جاہانی سراستک نہ داریت۔ اے راہ ءے تبلیغ کنوک کوہ ءے سرا، دیوالے سرا یا بازیں برے تیاب دپا اوشتاگیں یکدارے آوشتیت وواز کنت۔

اے راہانائے بارو یکوئی گپ جنگ بیت و بازیں ہیالے دیما اتنگ۔ انچیں یک گپے ءے ہسابا

اشی ءے نام منوکانی ہے کسا سہ میگا اشارہ کنت کہ انوں پیش کپنگ۔ اے گپ کندر بیت۔ بلے اشی ءے تہا یک ہسابے پیش گشی اوں است انت کہ اشی ءے مگانی تہا ہنچو پشتا برگی گپ مان کہ گڈیا یکروچے اے راہا ہلاس بوگی ات۔ اے وڑاں گشت کہ اے نام نوح ءے یکدارے برزیا گوں ہمگر نچ انت کہ سی ”کیو بٹ“ بوٹگ۔ اے گپا اوں جعت کہ اے یک قمری ماہے آ شپانی ہسابا ایر کنگ بوٹگ۔ بلے اے کہنیں ہبر نوکیں رنگا گوں بچ وڑا دپ نہ وارت۔ لہتیں چواوں گشیت کہ ودی بوگ ءے ساہتا عیسیٰ مسیح ءے عمر سی سال بوٹگ۔ لہتیں چو گشیت کہ اے آد مے ہما سال انت کہ چدو پدا زمین ءے سھریں ہا کاچہ چست کنگ بوٹگ ات۔ اے درستیں گپ سر میرا رونت و ہے وڑا اے سی این دیوتانہنی سریا تختانی لڑے کسہ اوں ردانت یک دیوتایے ءے نام ابرا کس انت۔ اے دیوتائے سر مرگیگ انت، باسک و بدن انسان ءے و پشتا یک پتاگیں مارے وڑیں دسبے لوجان انت۔

راستی ءے دیما آرگ ءے بے ہسایں بودشت منا مان نیست۔ بزانت من یک انچیں مردمے آں کہ راستیا و سر پدنت، بلے گشت ءے نہ کنت۔ پہ منا نیکرا ہی نوکیں دودے کہ کنگ بس انت کہ آہنی سرا مردم زہر درشان بکنت۔ لہزارا گوشت و پوست ءے بد نے دیگ بوٹگ کہ آہندگہ انسانانی وڑا یک انسانے ءے شگلا و تارا کت بکنت و تارا بہ درنجائیت ہدائے است بوٹگ ءے گپا بہ جنت و پدا ہے ہدائے دستا آسودگ بہ بیت۔ اشی ءے بوتن گچین کنگیں جینے ءے لا پاچہ بیت۔ نہ ایوکا پہ مہرے واز کنگا بلکیں پہ شہیدی ءے درجگ ءے رسگا اوں۔

اے الہی انت کہ کسہ وتی ہسابا تو سیپ ءے لانتک بہ بنت۔ یک مردمے آرا زحمے لگگ، یا پیالہے پڑیں زہرے ورگ و بیران بوٹگ، اے انسانے دما گاپہ و ہدے ہلاسی ءے نیمگا دلگوش گور کتا نینگا بس نہ انت۔ بزرگیں ہدا آ چیزاناں انچیں وڑے آگیگ و گور کنگ و ایر کنگ۔ اے چیزیک ہسابا ہدائے جندا پدر کعت۔ یسوع مسخے ہبرانی کہ آہانی تہارا زانی پدر بوٹگے پیش گشی بوٹگ ات۔ وتی دوستانی تہا یسوعے کیے امدامی ڈاہ دیگے، نان و شراب ءے لزت ءے، درچک ءے تولانی، دوازدیں دوستانی واب بوٹگ ءے، ہدائے بچ ءے انسانی دعائے، ہیدگوگیں

حونے، زخم و لٹائی بازی ہے، بے و پائی ہے بوسگ ہے، یسوع ہے دست شود گئے کار بیچے، چا بک جنک ہے، شگان و بدے، کنڈگانی تاج ہے، سہریں رنگ ہے قبا و شفلی (بانسری گوئگیں عصائے، زہریں انکور ہے، کوہے سراجتگیں صلیب ہے، پشلیں دزاگوں کنگلیں قول ہے، لرزکیں زمین و زمین ہے سراتالائیں تہارو کی ہے۔

یک نمیرائیں انسانے کسے

بورخیس / حفیظ روف

’سلیمان درائینت، زمین ہے سراج چیز نوک نہ انت افلاطونا نچیں یک گمانے دیما آؤرت کہ درائیں علم گاریں چیزے ہے دبرزاز بوگ ہے یک رنگے۔ سلیمانے لیکہ ایش ات کہ اے بیہال کنگ انت کہ چیز انوک کنت‘ (فرانس بیکن۔ نبشٹا نک viii)

جون 1929ء پیداتی روچا لندننا سمیرنا ہے کہن و عجیب چیزانی یک سوداگر بجزوکارٹا فیلسا لوستینے بادشاہ ہے جنکارا پوپ (1715 تا 1720)، ایلید، ہے کاگدانی چارمی بہرے کدیں شش کتاب دستادات۔ کتابانی دست گرگا پد آنہیا گوں سوداگر کے گپ و تران کت۔ چہ بادشاہے جنکا ما اے سہی بوتیں کہ آیک بزگیں انسانے ات گوں کسا کارے نیست ات۔ سیاہ زردیں چم و سیاہ زردیں ریش ہے پرات و جہیں گوگ نے مردے ات۔ آنہیا ارزانیابازیں زبانی آگپ جت کت۔ لہتیں ساہتا آنہیا فرانسسیا چانگریا گپ جت۔ و پدا نگریزیا چہ سالونیکا، ہسپینی و میکاؤ، پرتگیزی ہے ہور ہواریں یک مانکیشنگلیں زبانی آگپے جت۔ اکتوبر بادشاہ ہے جنک زیوس ہے یک زیارتی ہے حال دات کہ کارٹا فیلس سمیرنا ہے آگپے و ہدا دریائی سپرے ساہتاں پیران بوتگ۔ و ہمودا آئیوس ہے زروانا کبرکنگ بوتگ۔ ایلید ہے گڈی کتا با بادشاہ ہے جنکا اے سیاہگ دست کت۔

گہی مک ہے سو با منی تہا اے بودشت اتلگ کہ اے راہ ہے اصل و چیریں سو با درگیجاں کیری اوتھا، ہمودا کہ اے راہ ہے انوگیں رنگا زازی بوتگ۔ نہ منوکانی یک مجلسے است انت کہ آ”سی سکد“ ہے ناما نامدانت اے اشی ہے بنداتی نام انت کہ چہ اشیا مارا اسلیں جیڑے نیگ روگے مک رست کت۔ یسوعا صلیبا درجنک ہے اے ڈرامد (من اے گپا پ عزت درائیں پاک و پلگا ریادیمنا کننا گشگا آں) لہتیں از مکار پوزانت لہتیں پوزانتکاری ہوارت، بلے درستانی ہوار بوگ المی ات۔ پوزانتکاری ہوار بوتگیں از مکار پادری اتنت کہ آہاں نگرہے سکد دات۔ پوزانتکاری از مکار ہماچی ات کہ آہاں بارا باس ہے باروا جست کت۔ پوزانتکاری از مکار پوداے حاکم ات۔ پوزانتکاری از مکارانی تہارو مے سپا بیگ اوں ہوارتنت کہ آہاں پہ یسوع مسیح ہے درجنکا صلیب مک کنگ ات۔ آہاں میہہ ٹلنت یسوع مسیح ہے پوشاکانی زورگے ہاتر لاٹری کت۔ پوزانتکاری از مکارا یوکا دواتنت۔ آسودگ کنوک و یسوع مسیح۔ یسوع مسیح آگرہے ہی سکد دات کہ آسودگی ہے کیمت ات و دتار ادراجائنت ہے۔ آوہدی آنہی عمریک انسانے ہے ہساباسی و سہ سال ات۔ راہ ہے درائیں از مکار عبادت کرزنت۔ پدا اوں ایندگہ درائیناں پہل کنگ بیت۔ پرچا کہ گناہ کارا یوکا کیے نہ انت۔ مردم پوزانت یا زانتی اے گہی اگل ہے جو کنگلیں کارے یک بہرے پمشکہ اے مزنی ہے تہا درستانی بہرمان انت۔

دگہ گیشیں بد بریں بہرے ہے ہشتہ کنگ منی دست لرزنت۔ وتی پیرینانی رنداروان اے راہ ہے منوگر گیشنگلیں عمرے رسگ پدوتا رزوانیا سرکنت۔ و کوہے ٹلاگوں میہاں ٹلگ بنت۔ ہدائے چنچی حکم ہے ہلا پاروگ کہ لائک سزانت۔ درائیں ترندیاگوں کہ انسان و گہی قانودے راہندانی گڈی حد و مول و مرادنت۔ وتی آسراہریت۔ درائیں انسانی عزاب، پرشنگ ہے کینگ.....“

ادا اے سیاہگ آسراہریت چدو گیش سیاہگ دست نہ کپتگ۔

اسل سیاہگ انگریز یا نیشہ کنگ بوتگ ات ولا طینی بتلاں چہ پرات۔ ہمار جا تک کہ دیمیا آرگ بوہگا انت آسرمجا ہاؤ کنگ بوتگ کہ ہمارنگا دست کپنگ۔

الف

ہمچو کہ منایات انت، منی سکلیانی بندات چہ تھمیز ہیکانامپائلیس نے یک باگے آ بوت۔ و ہدے ڈائیو کلپٹسین بادشاہ ات۔ من پرے گیا پھر نہ بنداں کہ من ہے زوتاں مصری جنگانی تہا بیرنیں نے چار بہرائی تہا یک بہرے نے افراتاں کہ آنہیا سہریں زرے دیم دارگی ات۔ تپاؤ جادوہاں بازیں ورنایے لاکا جت کہ آپہ مال نے ہاترا گول دیر یا دیمیا کزان اتنت۔ موریطانیہ نے مردم سوین بوتان ہما زمین کہ پیسرا یا گیانی دست نے چیرا ات۔ پے مدامی پلو طانی دیوتانی ناما بوت۔ اے دست نہ رسی پے منا باز تورناک ات۔ و بوت کنت ہے سوب ات کہ من ہاموشیا ترسناکیں و ہور ہواریں ریگستاناں چہ دور نمیرانیں انسانانی چیر اندریں شہرے شوہاز در پکتاں۔

من پیسرا گتنگ ات کہ منی سکلیانی بندات چہ تھمیز نے یک باگے آ بوت۔ آتپا پے من واب حرام ات پرچا کہ یک گپے آ منا سرجمیں شب آراما نمشت۔ من روچے ٹکا کے پیسرا پادا تکاں۔ منی گلام واب اتنت۔ ماہے رنگ چہ ہلا س نہ بووکیں ریگستانا ات۔ یک ژند و ہونا مچلیں اسپ سوارے رودراتک نے نیمگا چراتک۔ چہ من لہتیں گام آدیم چہ اسپا ایراتک۔ یک نزد و نہ و شیں آوازے آ آنہیا لا طینی زبانا اے کورے نام جت کت کہ شہرے پسیلانی کشاروان ات۔ من پسہ دات کہ اے مصرے کورانت۔ چہ ہورے آپا پے بیت۔

”وہا کورے کہ مناشوہازنت آاے نہ انت“ آنہیا پے نامتی پسہ دات۔ ”ہما چیر اندریں کور کہ انسانا چہ مرگنے بندشا آجو کت“۔ ہون آنہی بدنا گول تیز یار چکا اتنت۔ آنہیا گت کہ آنہی بنکی میگ گینگنے دومی نیمگا یک کوہے سرائنت۔ اے کوہ پے اے گیا نام ات۔ کہ اگاں کسے اشی نے سر اور برکت نے نیمگا سپر کنت کہ آودا دنیا نے ہلاسی انت۔ تہ آہا کوراسر بیت کہ آنہی آپ نے ورگا انسان پے مدامی زندگ بیت۔ آنہیا اے گپ اوں جت کہ کور نے دور دراجیں کندیا نمیرانیں انسانانی شہر آبات انت کہ آبرج، گولیں تماشہ جاہ و مندرراں گول سمبہنگ بوتگ۔ سہب

نے سرا آنہیا ساہ دات۔ من شہر و کورے درگجگ نے محکمیں ارادگ کت۔ جلا داجست کت۔ تہ موریطانیہ نے لہتیں بندیاں اے گپ پہکا کت کہ مساپرے کہ راست انت۔

یک مرد کے نے ایلائینس نے پڑیا ات کہ زمین نے ہلاسیا انت و آودے نشنگیں مردمانی زندگی نمیران انت یک دگہ مرد کے آکوہانی ہماٹل اوں یات اتنت کہ اودا پاکٹو کس شہر آبات انت کہ اودے جاہ مند یک یک کرنے آتا زندگ بنت۔ منا رو ماشہ پگراں گول گپ وتران نے موہ رست کہ آہانی ہیال ات کہ انسانانی زندگی نے دراج کنگ نے بزانت آنہی ارواہ نے ازبانی گیش کنگ و بدن نے مرکاں یکے آچہ گیش کنگ انت۔ من اے نزانت کہ من نمیرانیں انسانانی شہرے سرائنت کت کناں یا ناں۔ من جیدتگ ات کہ اشی نے شوہازگ و پوگک ایوکا بس انت گینو لیائے استان دارفلا و لیس نے حاکما پے اے کارا دو سپاہیگ منی ہمرا یا گون کت۔ من لہتیں باڑہی سپاہیگ اوں ہمرا یا زرت گول کہ آہانی گتنگ ات کہ آاے درائیں راہ و رنداں زانت۔ ہے سپاہیگاں درستاں پیسرا مارا دروہت۔

رند نے سرگوستاں نہ گیشنگیں وڑے آمے سپرے بنداتی روچانی یا تگیر چیر تریناں۔ ما آرسینو نے راہا گوزان تپنگیں ریگستانے آرتیں۔ ما ایوکی دوستیں مردمانی زینا چہ گوتیں کہ آماراں ایر برنت۔ ویکے دو میا زبانی نزیکیا چہ آشنا نہ اتنت۔ گارافیٹز نے شہر اچہ گوزان ہما کہ آہاں وتی جنیناں یکے دومی نے مال زانت و ہوار اتنت۔ شیرانی گوشت یے وارت ما آویوگلا نی شہراشتیں کہ آٹارٹس نے عبادت کنوک اتنت۔ ما بازیں ریگستانے آچہ گوتیں کہ آودے ریک سیاٹیں رنگ بیگ اتنت و اودا مساپراں شپا سپر کت۔ پرچا کہ اودا روچ سگا چڈن ات۔

یک جاہے آامن دورا یک کوہے دروٹم کت۔ اشی کڑا شیرگی پل رستگ ات کہ تریاک نے توانے مان ات۔ اے کوہ نے سراسا طرندوک اتنت یک راجے کہ زوراک و کوشی ایں انسان اتنت و جنسی جوزہانی تہا بیگوواہ اتنت۔ اے وکشی ایں جاہ و دمگاں کہ اودا زمین جنانی مات انت یک نامداریں شہرے چیرات کہ چہ شوہازگ نے حداڈن ات۔ ماروان اتیں۔ پرچا کہ نول بیرہ کنگ چہ وساڈن ات۔ لہتیں ناسرپداں دیم گول ماہاکت و وپت انت۔ آچہ تپاروک بوتنت۔ پٹکلپنگلیاں

حوضے پلپتیں آپا گنکی و مرگئے زہر وارت۔ و پدا تچک بندت بوت۔ کے دیرا پدا ودا کوکار و پرشت و پروشے بندت بوت۔ آہانی شم کنگا من یک زورا کیس وڑے کارمرزکت۔ پدا اوں من چہ آمیدا ڈن درنہ یزکاں۔ یک پوجی کپتانے آمانا ڈاہ دات کہ یاگی (کہ آوتی دوستے کوشے پیرگرگ کے سرانت) منی کشگے پندلا سا زگانا۔ من چہ آجا ہوتی لہتیں سپاہیاں گوں درانتکاں بلے آیک ریکی توپانے وسیہ شپے آچہ من سستاں، کریشن تک کے یک تیرے آمانا پچک کت۔ من بازیں روچے آپہ آجاتکاں۔ یا گڈا آہا کیس روچ ات کہ روچا یا منی تن کے ترسا دراج ترکتگ ات۔ من وتی راہے شوہاز سرجمیا اسپ کے بڈالڈت باگواہا من دور بازیں عبادت جاہ و بینارے دیست۔ بے تاہیر یا من یک تک و تروما تریں جاگہے و اب دیست۔ تو کا توک آپ کے کبے ایرات۔ من آدست جت کت منی پچماں آدیست کت بلے راہ انچو ماگیشنگ و چپ و چوٹ اتنت کہ من زانت اودا سر بوہگا پیسر من مراں۔

ب

من چہ اے ترسنا کیس و ابا آجو بوتان۔ تہ من دیست کہ منی دست بستگاں و دراجیں تا کچھئے تہا و پچگاں کہ کد کبرے بیت۔ یک کوہ یے کے جہلا دا یک نزوریں جاہ یے آجو ڈکنگ بوتگ ات۔ آنہی دیوال میس کشگا اتنت۔ کہ اے انسانی دستانی بدلا و ہدے میسا تچک کنگ ات۔ منی سیڈگا دردے چست بوہگا ات۔ و من مارات کہ من چہ تمارگی آں۔ من ڈانسرکش ات۔ نزوریں گوانکے جت کوہئے کرے پلپتیں گورم ہاموشیا گوں بار و ریکا ڈیک دیانا روان ات۔ دومی دستا نمیرا میں انسانانی شہر زانرات۔ من دیوال، محراب و ماڑیانی ہمگا نکا ہے جت۔ اشانی بن ہشت ڈل پادیں و برزیں جاہ یے آبرکنگ بوتگ ات۔ منی تا کچھئے وڑیں سدا گیشیں بے وڑیں تا کچھان کوہ کوہ و ہستگ بد ڈول کنگ ات ریک کے نزوریں کنڈا اتنت۔ اے مزن مزنیں کنڈاں و تا کچھان چہ برہنگیں، سیاہ زردیں پوست کے دراج ریشیں مردم دراتک ات۔ منی دلا من آچہ آورتنت۔ اے ہما یوکی دوستیں پلپتیں ذات بیگ اتنت کہ بحیرہ عرب بیتیا ب دپاں، ایتھوپیا کے غاراں مزنیں کسا سے آاست اتنت۔ منا پائے حیرانی گئے نہات کہ آگپ جت نہ کنان و ماراں ایر برنت۔

منی تنا منا بے وارکنگ ات۔ من چارت کہ من ریکا چہ کساں سی فٹ کے دوریا اوشتا نکاں، من و تارا جہلا دایلدہ دات۔ منی چم زانت و دست پشتا بستگ اتنت۔ من وتی ہونا مچلیں دیم سیاہیں آپ کے تہا کت۔ چودلو تانی وڑا آپ وارت۔ پدا و اب و بے سمانیا پیسر من یونانی زبان لہتیں بے وڑیں گپ جت ”زیلیاے و لہر ٹروجن کہ آنہیا ایسپوس نیسیا نیں آپ وارت“۔ من زاناناں چچو روچ و شپ انچیا گوست دردانا ران، غارانی ساہگاں نوک شوہازگ کے ہاترا من در آمدیں ریک کے سرا برہنگیا و پتاں، ماہ و روچا گوں وتی نصیبا لنب کنگے سنیا چارگا اتاں۔ ایوکی دوست کہ وتی و کشی بوہگا گوں پورا طفلی کارکنگا اتنت منی زندگ بوہگ و مرگا چ وڑیں کنگے نہ کت۔ من و تارا آہاناں گشت کہ منا بہ کش ات۔ یک روچے من آس روک کنوکیں سنگے آگوں ساد برانت و پادا اتکاں، من نون دستندی یا گڈا دزی بہ کتیں۔ من روئے فوجے یک بہرے کے مستر، ماریوس قلمیس روفوس، اولی رندا مارے گوشت وارت۔ نمیرا میں انسانانی چارگے و انسانانی مزنی کے شہر کے دست جنگ کے حصا منا بے و اب کنگ ات۔ انچو گمان بوت کہ آ یوکی دوست منی مول و مراد اسر پد بوتگ اتنت۔ پرچا کہ آ اوں و اب نہ کت ات۔ بندا تا من سر پد بوتان کہ آ منی سر پانلیا کنگا ات۔ رندا جیرو ات کہ بوت کنت منی بے تاہیر یا اشانی ہیال پلپت بوتگ۔ چہ اے و کشانی میتگ کے دراہا گن یک کوکار و جاکیں و ہدے گچین کت۔ بیگا ہئے و ہدار دین مردم وتی ہونڈاں و کنڈاں چہ دراتک ات و برکتیں روچ یے چارات۔ من ترندیں آوازا گوں عبادت کت۔ ایوکا پہ گیبی رضا کے ہاترا ناں بلکیں زانریں وڑے آاے تک نیسر العنت کت۔

دوسہ ماگیشنگیں مردم منی پشتا گون بوت۔ منی ریکئے برزگاں سر پوکیں کورا چہ گوستاں۔ و دیم پہ شہر کت۔ آ (اے ذات کے ایندگہ انسانانی وڑا) لاگر اتنت۔ چہ آہاں ترسگ کے بدلا من بیزار بوہان اتاں۔ من بازیں جہل و برزیں کوہانی نیما گوزان اتاں گشے چو شکار جاہانی وڑا اتنت۔ چہ شہرے ڈولدار یا ملہ بوتان و مارات کہ اے و بازیک اتنت۔ شپ کے نیما من اشی کے دیوالانی سیاہیں ساہگانی سرا گام ایرکتاں کہ زردیں ریک کے سرا بازیں رنگ و دابے آہاموش اتنت۔ من پاکیں تر سے آماچ بوتان نوکی وریگستان پہ انسانا انچیں بدگوکیں چیزے کہ من پرے

گپاگل بوتان کہ ایوکی دوستان چہ کسے انگت منی رندا ات۔ من وتی چم نزکتاں و (آگہیا) روچئے در آہگے و دارا ہشتاں۔

من گشگ ات کہ شہرے بن ہشت ڈلئے برزیں جاہ یے آ ایرنگ بوتگ ات۔ اے برزیں جاہ یک کوہ پیہید لادیولانی و ژا جہل ات۔ من و تامپتا دمبراہنت۔ سیائیں بن ہشتاں چہ من یک کسانیں دریکے اول نہ دیست ونہ آنہی تچکیں دیوالاں دروازگے پرات۔ روچئے برانزاں منا تاجینت و من یک غارے آپرتاں۔ آنہی تہا کھڈے است ات۔ آنہی تہا یک پدانکے جہلا تہاروکیا باز جہلیا گندگ بوت۔ من جہلا ایرکتاں۔ تنکیں گلام چوٹے ترومانتراں گوزاں من یک شاہگان و گولیں اوتا کے آپرتاں کہ بازیں تچ و تاگے آپد من دیستگ ات۔ اوتا کہ نہہ دروازگ اتنت۔ ہشت دروازگ انچوچ بوت کہ بازیں ترومانترے مان اتے۔ درکائے پداتی سر ہدا کپیت۔ نہی دروازگ کے تچ بوہگادگہ وڑیں ترومانترے مان ات کہ ایندگہ اوتا کاں شت کنگ ات۔ من زانت نہ کت کہ اوتا کانی چند چنچک ات۔ منی ترسا و بد بہتیا آگیشتر کنگ اتنت۔ انچیں ہاموشی یے ات کہ سر پہ گاریا شنگ ات۔ اے جہلیں ڈلیں جاہاں برمشے اول نیست ات۔ بید جہلا گوات کے برمشا کہ زانگ نہ بوت چہ کجا پیدا ک اتنت۔ بازیں بادامی رنگ کے ہاموشیں گورم ہے غارانی تہا اندیم اتنت۔ منی کیوئی ترسا من اے دنیا کے ننگ عادت کت۔ من حیروت کہ ادا اے نہیں دروازگاں و دورتالائیں اوتا کاں ابیددگہ چہ بوت کت؟۔ من زاناں زمین کے چیرے دنیا آ من تاجچکا شتاں۔ منایات ات۔ بکیرے من گوستارایات کنانا و کشانی حیثیں میتگ و اے مچی کے گو ماوتی بکنی شہر ہور و ہوار کنگ اتنت۔

یک گلام چوٹے کے جہلا نکلیا اناکتیں دیوالے آمنا اوشتارینت۔ دور چہ برزا روژنائی یے جہلا پیدا ک ات۔ من وتی حیرانیں چم برزا شاک داتاں۔ باز برزادیا من گول گول گول گول و کیں آزمان کے ٹکرے دیست۔ کہ انچو سبزات کہ گشے سہر گمان بوت۔ لہتیں آسنی پیدائنی دستگاں دیوال پہ حساب بہر کنگ ات۔ من دمبرگ کے سوبالنگ جننگ اتاں بلے من سٹ یے جت و برزا سرکتاں۔ انچو گل اتاں کہ دم پہ سہت گنوکی تنکاں و پدانشت دم کت۔ من سمہنگیں کش و گور سے

سروگی ماڑی و محراب، گرینائیٹ و سنگ مرمرے چپ و چوٹیں جاگہانی گلہاں ایں نادرگ چار اتنت۔ من سیاہ تہارو مانگیشنگیں ہور ہوا ریں دمگاں چہ دراتک و ہما ڈولداریں شہر اسر بوتان۔ ویک حسابے چار سروگی جاگے آہتیاں کہ پیرہ گاہ یے وے وڑا ات یا اشی کے کش و گور بازیں داب جتاں برزیں ماڑی یے مک ات۔ اے ماڑی بازیں برج و منکاں گوں بندگ بوتگ ات۔ اے مزین ماڑی کے ایندگہ شریاں گیشتر مناشی کے کدا ملمہ کت۔ منا گمان بوت کہ چہ انسان و زینا پیسرگیں چیزے۔ اے نمیرانیں ماڑی جوڑ کونکانی جوڑ کنگیں چیز بائیں ہے کدے بہ بنت۔ بند اتا پہ پھریز، پدا بے سد یا گوں رند ترا گوں نامیتیا من ماڑی کے پدانکاں سرکتاں۔ وچکیں راہاروان بوتان (رند ترا من سر پد بوتان کہ پدانکانی برزی و پرائی یک حسابا نہ انت۔ اے انچیں راستی یے ات کہ منا منی سک دمبرگ کے سوبے گشت گوں ہے تچک نہ بوہگ کے سوبان دمبرگ ات)

”اے ماڑی دیوتا ہانی جوڑ کنگیں پند لے ات“ من بند اتا ہے حیروت اے گیا بانیں زمین کے چیرے دنیا اسپر کنگا پد منی ہیالانی تہا گہتری اتک ”ہما دیوتا ہاں کہ اے جوڑ کنگ آمرنگ ات“۔ من اشی کے بازیں عجیبیں تک و پہناتانی سرا حیروت ”ہما دیوتا ہاں اے جوڑ کنگ آگنو ک بوتگ ات“۔ من سر پد اتاں کہ اے وڑ من وتی کینگ کے سوباجیرو گاتاں کہ منی ترسا چہ ودی بوتگیں پشومانی یے کے آسرات۔ اشی کے مزین عمر یا منی ہیالانی تہا دگہ ہیال اول ہوار بوت کہ اے پلیت ات و بہہ ہلاں نہ بیت۔ اے مانگیشنگیں و نہ سروکیں چیزے ات۔ من ترومانتریں یک مزینیں پندے برات۔ نمیرانیں انسانانی ڈولداریں شہرا منی تہا درآمدی و لہر زگی یے ودی کت۔ ترومانتر انچیں چیزے کہ انسانے دماگا مانکشیت۔ اشی کے جوڑ کنگ کے وڑ کہ انچو پہ حساب ات۔ اسلا ہے مول و مراد اپیلہ کنت۔ من بے پروا یا ماڑیا را نگاہ یے جت۔ منا اے جوڑ کنگ کے وڑے تہا یک چیزے کے کمی گندگا اتک۔ اے ماڑی مردگیں گلام چوٹانی برز و دست نہ رسیں دریگانی، بدشہین ایں دروازگاں کہ آیک اوتا کے یا غارے کے نیمگا تچ بنت۔ و بے حساب مانگیشنگیں پدانکاں پرات کہ آنہی پدانک و دستگ جہل کپنگ اتنت۔ گیشتر پدانک کہ یک دیوالے کے کشا لوخجان اتنت۔ گنبدانی اہنگیں تہاریاں دو یا سہہ رندے روگ و آہگا پہ جاہ یے آسر بوہگا پیسر ہلاں

بنت۔ من زاناں کہ اے درائیں ندرگ کہ من ادا کہہ آورتنت۔ پکانیا راستین انت، بلے انچو زاناں اے بازیں سال و مدتے آمنی ترسناکیں و ابانی بہر بوتگ انت۔ من تنگہ اے کد اندر سنگاں کہ بزاناں کجام یات راست انت و کجام وت جوڑ کنگلین انت کہ اشاں منی شپ بے تاہیر کنگ انت۔

من جیڑت کہ شہر ہنچو ترسناک انت کہ ایوکا اشی نے ہست بوہگ وتوان (ستر کہ اے ہا چیر اندریں ریگیتان نے میانانت) گوست و آوکیں روچاں پلپت کنت ویک حسابے آپہ استالاں اوں ترسناک انت۔ تاوہدیکہ اے شہر است انت۔ دنیا آنہ کتے زور آور بوت کنت و نہ کتے آوشی رسیت۔ من نہ لوئاں کہ اے کسہا بکناں۔ لہزانی شنگ و شنگی۔ یک شیرے نے یا سا نڈے نے بدن کہ آئی دنان، دل و جگر، دماغ و سر ہور بوہگ نے سو با ترسناکیں وڑے آگوں یکے دو میا پہ کینگ اڑتگ انت۔ منی ہیلا پاپے چیز اشیریں رنگ و داب و شین انت۔

منا و تر بوہگ نے سپریات نہ انت۔

من دنز و نمگیں زمین نے چیرے راہاں گوستاں۔ ایوکا انچو زاناں کہ اے سپرانا ہے ترس ات کہ تر و مانتریں راہاں در آہگا پد منی سر پدا ہے نمیرا نیں انسانانی گار کونکیں شہرامہ کپیت۔ چد و گیشتر منا بچ یات نہ انت۔ اے بیہالی کہ نوں اشی نے شری دروگے۔ بوت کنت وتی دستگی ات۔ بوت کنت تچگ نے جاوہر ہنچو نہ وش انت، من دلا گشت کہ یکروچے من درستیں یا تاں شموشاں کہ من تنگہ بیہال کت نہ تنگ انت۔

ج

ہماہاں کہ منی سکلیانی حال پہ گیگ و گومی وینگ، آہاں اے یات بیت کہ اے ٹک نے یک مردے، دیوالانی بے وڑیں ساہگاں چو کچکا منی پشٹا گون ات۔ و ہدے من چہ گڈی اوتا کادر اتکاں آمن غار نے دپا دیست۔ آریک نے سرا ات۔ و بے سریں وڑے آانشانانی رندا کپتگ ات و آہاناں کرو جگا ات۔ کہ چو ابانی تہے حرفانی وڑا انت۔ اے یک دمانے گندگ بوتنت بلے پدا مانا گار بوتنت۔ بنداتا من اے جیڑات کہ بوت کنت اے کہنیں انسانانی لکھ وڑنت، بلے من پدا دلا

گشت کہ اے رونت پرچا کہ آدمرد کہ لہزے گشت کت نہ کنت۔ آپے ہشہ کنت۔ اشانی تہا بچ نشانادومی نے چہرگ نہ جت چہ اشیا اے گمان رد بوت یا کم ترات کہ آچہر بوتگ انت۔ آدمردا اے درگیٹک انت۔ اشاناں ہور تیا چارات نے واشانی تہا بدلی یے آورت۔ انا گاہ گشتے آچہ اے لیبا بیزار بوت۔ آنہیا اشاناں کرو تک۔ پدا دیم نے گوں من کت۔ انچو گمان بوت گشتے آنہیا منا بچہ نیارت۔ پدا اوں منی تہا یک حساب نے آسودگی یے است ات و دل ڈڈ ات۔ یا منی ایوکی ہے حد سنگین و ترسناک ات کہ ہمیشی نے سو با من دلا گشت کہ اے انچا نیں ایوکی دوست کہ غارے دپا و پتگ منا چارگا ات۔ منی و دارا کنگا انت۔ روچا ز مین گراستگ ات۔ ماسر شپا استالانی ہما یامیتگ نے نیمگا سرگتیں۔ ریک مئے پاداں سوچگا ات۔ ایوکی دوست پیسرات۔ ہما شپا من جیڑات کہ اشیا راہنیں لہزے پچارا کنا نیئاں۔ و گپ جننگ نے گشاں گوں۔ منی ہیلا لچک و اسپا اے بودمان کہ اے کارا کت کنت۔ لہتیں مرگ اوں۔ انچو کہ سیزرے بلبل، یک مردے ستر کہ اگلا زور انت پدا اوں اے بے اگیں جناوراں چہ گہتر انت۔ اے کمیگی و بے وسیا کہ من اے ایوکی دوست نے تہا دیستگ ات منا اوڈیسی نے پیریں کچک آرگس نے ترانگا گیتک کہ مرگی ات پمشکہ من آنہیا آرگس نے نام پرکت و آنہیا را اے نام نے تیل دیگ نے جہد کت۔ دم پہ بہت من بے سوب بوتناں۔ شری، زہر گرگ، نا انسا پی، درائیں جہد پہ انچشی شت انت۔ بے سرو پریں و بے جانیں چماں چہ اے گمان بوت گشتے آواز اں گپت نہ کنگا انت کہ من آنہیا را ہیل دیگا اتاں۔

لہتیں گام نے دور یا آمانا باز دور گندگا اتک۔ پرتشگیں ”آئیوا“ نے تہا بوگیں سفنکس نے وڑا ریک نے سرا و پت و آزمان نے مٹ بوہگ نے ندرگا چارگا ات۔ ہے وڑیا سہا پد بیگاہ بوت مناستک ات کہ آمنی دل بیگاں نزا نگا انت۔ منا گیر اتک کہ ایتھو بیبا نے جاہ مندانانی تہا اے دانک نامدارنت کہ ”شادو پہ سا پمشکہ گپ نہ جنت کہ چومہ بہت کہ آہاں کارے سرا بہ کپیت“ من آرگس نے ہاموشیا شک یا ترس نے مارشتے سر پد بوتناں۔ اے جیڑگا پد من بازیں گپے جیڑت کہ چد و گیش بے پھریز انت۔ من جیڑات کہ من و آرگس دو جتا نیں دنیا ہانی نندوکیں۔ مئے اگل یکے دومی نے رنگا و جعت بلے آاشاناں جتا نیں رنگے آہور کنت۔ و اشاں چہ کے جتا نیں چیزانی گمانا

آروچی من گشے ہر چیز اسر پد بوٹگ اتاں۔ اے ایوکی دوست نمیران اتنت۔ اے ہما ریکیں آپ نے کندگ ات کہ اسپ سواراشی نے شوہازا ات۔ اے شہرا کہ اشی نے نام گینگو نے وڑا دور دورا پرشنگ ات، کساں نہہ سدسال پیسر نمیرا میں انساناں ویران کنگ ات۔ اشی نے کروٹڈانی پشکپتگیناں چا آہاں ہے جاہا اے بے وڑیں شہر جوڑ کنگ ات کہ من آنہی سٹیل کنگ ات۔ اے ایک حسابے آنہی نوکیں رنگ ات۔ ہے حسابا ہما نادوستیں دیوتا ہانی عبادت جاہ اوں است ات کہ آدنیاے سراحا کی کنگا اتنت و آہانی بارو اما ابیدا شیا دگ گچ نزا میں کہ آانسانی رنگا نہ اتنت۔ اے جوڑ کنگیں شہر ہما گڈی چیدگ ات کہ اشی نے نیمگا نمیرا میں انساناں دلگوش گورکت۔ اے چیدگ آہانی تب و چاڑانی رنگ ات۔ اے چارگا پد کہ ہر چیز بے پ انت آہاں بس ماں ہیا لاں و ایوک جیرو گانی حدازندگ بوگک نے سوڑغ کت۔ آہاں اے ماڑی چست کت و پداچہ اشیا بیہال بوتنت و دم پہ غاراں شت انت۔ وتی ہیا لانی تھا گار بوہگا پدا آہاں پدا پھر ڈن نے دنیاے نیمگانہ چارات۔

اے گپ منا ہومرا گشت انت۔ انچو کہ کسے گونڈویے آسبک بدنت۔ آنہیا وتی پیری نے وگڈی سپرے کہ اوں آورتننت کہ آولیسز نے وڑا پرے مول و مرادا کنگ بوٹگ ات کہ ہما انسانانی گوراروگ بہ بیت کہ آزاناناں زرچے دنیاے؟ ہما کہ واد جگلیں گوشت نہ ورننت۔ نہ آے زانگ لوشت کہ سکان چیا گشت؟ آنمیرا میں انسانانی شہرا تاسد سالانشت۔ وہدے آویران کنگ و پروشگ بوت۔ تہ آنہیا سوج دات کہ نوکیں شہرے جوڑ کنگ بہ بیت۔ اے حیرانی گپے نہ انت پرچا کہ اے اوں گشت کہ لیون نے جنگ نے شعرانی جنگ پدا آنہیا پگل و مشکانی جنگ نے شعراوں جنگ۔ آہما دیوتا نے وڑا ات کہ آنہیا اے دنیاے جوڑ کنگ پدا اشی نے تھاگم وگڈتی اوں آورت۔

نمیران بوہگ گونڈیں گپے نہ انت بیدانساناں درائیں مخلوق نمیران انت۔ پرچا کہ آنزاحت مرگ جی یے۔ ترسناک واکلا چہ ڈنیں ہیرایش انت کہ انسان اے بزانت کہ آنمیران انت من چارات کہ نیکرہانی بوہگا پدا اوں انسانانی کڑا اے گپ نہ منگ نے ہسابا انت۔ یہودی، مسیحی و مسلمان پہ مدامی است بوہگ نے منوک انت۔ حاصیں وڑے نے پاکی یے گوں اے دنیاا ہوار

کنت۔ من جیوات بوت کنت پہ آنہیا پشیں چیزے نیست۔ اے ایوک کے مارشتانی روانیں و چکر وکیں لپے ات۔

من یا تگیر و وہداچہ ہالیگیں دنیاے گمان کت۔ بے نام و پچارے آزانے نے دیرئی نے بارو اجیوت۔ یک زبانی کہ آبے مردی کارے او بے ایردست کنوکیں شریاں گوں است بہ بیت۔ ہے وڑا روج کنزان اتنت۔ واشانی ہما ایاسال اوں سپرا اتنت۔ بلے یک سپے آ چوشیاں پڑیں یک واکیے بوت کہ نرم زما گوں ترندیا ہورا ایردات۔

ریگتانی شپ سارت بنت۔ بلے اے شپ چو آسا گرم ات۔ من واب دیست کہ تھیللی نے یک کورے (کہ آنہی آپا من سہرے مائیگ مان کنگ ات) منی کمکا اتلگ ات۔ سہریں ریک و سیاہیں شن نے میانا من آزیک آہگا دیست۔ سارتیں گوات و ہورے کیوئی رچگا منا و ابا پاد کت۔ من برہنگیا تنکاں۔ شپ مدان مدانا کنزان ات زردیں جمرانی چیراٹک نے مردماں کہ منی وڑا گل اتنت، یہ مستی و تارے ترندیں ہورے دستادات۔

آکور بیہز وے وڑا گندگ بوتنت کہ آحدائی نے حصارا اتلگ اتنت۔ آرگسا سر بزا کت و پریا تا لگت۔ ہورے ترندیں ترمپ آنہی دیم نے سرارچگا اتنت بلے اے ایوکا ہورے آپ نہ اتنت (چو کہ من رندا سر پد بوتان) آنہی ارس اوں ہوار اتنت من گوانک جت ”آرگس“، ”او آرگس“۔

مہروان و تو پیپی گالوارے آآنہیا یک انچیں چیزے درگیتک کہ زمانگے آپیسر آنہیا گارو بیہال کنگ ات۔ آرگسا مکت و گشت ”آرگس یولیسز کچک“ و پدامنی نیمگا چارات نے وگشت نے ”اے کچک گندانی تھا و پتنگ“۔

ماراستیا زوت منیں۔ بوت کنت پمشکہ مارا اے سما بیت کہ گچ چیزا ستین نہ انت۔ من چہ آنہیا جست کت کہ ”اوڈیسی“ نے بارو اچے زانت۔ یونانی زبان پہ آنہیا گران ات، من یکبرے پدا جست کت۔

”باز کم“، آنہیا گشت ”تو بز اوں کہ سکیں سبیل و جنگی شاعرے آچہ اوں کم تر“، من کہ اے لچہ بشتہ کنگ ات۔ اے ہیرا کساں یازدہ سدسال گوستگ۔

گجیاں تاکہ اے پشداراں کہ آہاں اشی ءے سراسٹک انت، بلے اگاں پچارے آہاں دگہ دنیاوتی نصیب جوڑ کنگ انت و آہانی ایٹا تنگ انت کہ آہسابی نہ انت و دنیا ءے جزا و سزائے رنگا پدر بنت۔

ہندوستانی نیکر آہانی ”چکر“ ءے ہیال منگیش گہتر گندگا کنیت۔ اے چکر ءے تہا کہ اشی ءے نہ بندات یے است انت و نہ آسرے۔ ہر زندگی چہ گوئگیں زندگی اثر زوریت و آؤکیں زندگی ءے سوب جوڑ بیت، بلے بچ زندگی ہلاس و گڈی نہ بیت۔ کرنانی ریاض و ہیل پد نیرا میں انسانانی تہمیل و یک ہسابے ءے بے پروائی و تی مٹ و ت ات۔ آسر پد بوتگ انت کہ و ہدے یک ہلاس نہ بوؤکیں ساہتے آدرائیں انسانانی گو مادرائیں و اکیہ بنت و تی گوست یا آؤکیں و ہدے نیکیانی سوب ہر انسان ءے تہادرائیں حیرے و گوست یا آؤکیں و ہدے بنامی ءے سوباسر جمیں بیگواہی ءے سامان مان بیت۔ انچو کہ جتلیں نمبر برابر بنت۔ شر پچارت و ش روجی و بد ڈولی ءے ہنر کیے دو میا جتا جتا کنت و گیشینت۔ ہر گوئگیں مارشت یک ندرستگیں راہندے ءے دست ءے چیرا بیت۔ من انچیں مردم زاناں کہ سل کاریانی میگا شت انت کہ آؤکیں کرناں شریں آسرے در بیت۔ یا ہما و اکیا ہانی سرلمائی کنت کہ گوئگیں و ہدا بوتگ انت۔ اے وڑ چارگ بہ بیت تہ مئے درائیں کنگیں کار جائزنت بلے آہانی ملوائی اوں نیست۔ پرچا کہ اگلی و مردم گری کیلوانی چند بنا چہ نیست انت۔ ہومرا اوڈیسی نیشہ کت۔ اگاں ما و ہدے ہلاس نہ بوؤکیں دورا ہیال کینیں کہ آنہی تہا بے ہسابیں جاور و مٹ و بدلی بیت۔ تہ بوت کت اوڈیسی یکہرے پدا ساچک بہ بیت۔ یک انسانے بچے نہ انت بلے یک نیرا میں انسانے درائیں انسانانی سراچا گردانت۔ کار نیلس ایگر پپائے وڑا من یک دیوتایے آں۔ سر مچارے آں، شہ پگرے آں من نیراناں و من دنیا آں۔ اے درست اسلا ہمے تورنا کیں گپ ءے گشگ ءے حساب انت کہ من نیٹاں۔

دنیا ءے اے گشگ کہ اے چیریں دا نگیں تاوان و پدا تاوان بار بوگ ءے یک راہ و رہندے۔ اشیانیرا میں انساناں بازیں تاوانے دات۔ پدا پش بوت کہ رحم گارو بیگواہ بوت من ہما کہنیں کند گانی گپ جنگ ات کہ آہانی دو می ہمگ ءے پڑتل تل بوتگ ات۔ یکرندے مرد کے

درستاں چہ جہل تریں چات ءے تہا کپت آنہ ٹپگ بوت و نہ مُرت۔ ایوکا تنا مرگی ات۔ و ہدے کہ آہاں پے آنہیا سادے جہلا دور دات۔ پتا د سال گوئگ ات۔ پے آنہیا بدن یک شریں دا شنگیں جناورے ات و پے آنہیا بس اتنت کہ ہر ماہا آنہیا پے و ابالہتیں کلاک ءے بھتہ و آپ و گوشتی ٹکرے ءے رنگا دیگ بوتنت۔ ما کسے آاے موہا پرچا بدتیں کہ مارا یک حدے آ بند کنت۔ ہیال ءے و شیا چہ گیش ما نگیشگیں دگہ و شی نیست۔ ما و تارا ہمیشی ءے دستا دات۔ کدی کدی یک مز میں گبارے مارا اسلیں دنیا ءے میگا و لگو شاکور کنا نبیت۔ مثال ہبرا انچو کہ ہما سہا ہورے کہنیں تما شہ جاہ ءے ملارا کت، بلے اے وڑیں ساہت برے برے کابنت۔ درائیں نیرا میں انسان یک آراتیں ہاموشی یے ءے تہا بوگ ءے لاک انت۔ من یک انچیں مردے زاناں کہ آامن بہہ یک جاگے ننگ نہ دیگت آنہی سینگا مرگاں کدوہ بتگ۔

اے سٹک ءے، کہ بچ چشیں چیزے نیست کہ آدومی چیزے تہا و تی عکس ءے کیمتا بدنت۔ انچیں یک نیکر اہی کار ریتچے آ باز کم لکھی بستارے ءے پیام برے آدھی کرن ءے بندا تاتا یا گڈیا مارا انچور دات کہ ماز میں ءے سراہر میگا شنگ و شانگ بہ ہیں ما شیا چو گشت کنیں ”یک انچیں کورے است کہ اشی ءے آپاں زندگی ہلاس نہ بوگ ءے شیرگ مان و اے زمین ءے سرا جاہے نہ جاہے یک انچیں کورے اوں است بیت۔ کہ آاشی ءے اثرا گار کنت“۔ کور انچو باز اوں نہ انت۔ یک نیرا میں انسانے کہ دنیا ءے سپرادر بیت۔ آیکروچے اے آپ ءے تاما چشیت۔ مادلا گشت کہ اے کورالمیا درنگی انت۔

مرگ (یا اشی ءے باروا گپ جنگ) انساناں زور ترینیت۔ آایوکا و تی یک وڑیں جاور حالانی سوباسر و پر کنت۔ بزاں آہرچ کارے کہ کنت۔ بوت کنت اے آنہی گڈی کار بہ بیت۔ بچ چشیں دروشے نیست کہ آواب ءے دروشم ءے وڑا شنگ و شانگ بوگ ءے تاگتا چہ ہالیگ بہ بیت۔ میرا میں انسانانی ہر چیز دُر دست کپگ نزورگ و ترسناک انت۔ و ہدے کہ دو می میگا نیرا میں انسانانی ہر کار (وہر ہیال) ایندگہ کارانی یاھیالانی پد گوانک انت کہ آیددیتگیں بنداتے آبے سر و کیا گوستا کنگ بوتگ انت۔ یا گڈا ہما کارانی یاھیالانی باروا پیش گشی انت کہ آؤکیں و ہدا

گیش زائریں وڑے آبت۔ بچ پشیں چیزے نیست کہ آبے ہسائیں آدیکانی ترومانتری تہا گار بوہگے چاڑے تہا مہ بیت۔ یک واکیا یے پھیر بیکرنڈے آ نہ بیت۔ یہ نمیرائیں انساناں، گمیک بوہگ، بگینی، دودور بیدگ بچ وڑیں ارزشت نہ دارنت۔ من و ہومر تا گیرے مزین دروازگانی نزیکا سستیں۔ منی دلاما کیے دو میار اجازت اول نہ کت۔

من بازیں بادشاہانی جاہ و دمگانی سنیل کت۔ 1066ء تے تا کر پچا من سٹامپ فورڈ برجا جنگ کت۔ منایات نہ انت کہ من ہیر ولڈے فوجے ہمراہ اتاں کہ آہاں وتی منزلے رسگا بازو ہد نہ جت۔ یا گڑا بدہتیں ہیرالڈ ہارڈ ریڈاے فوجاں ہوار اتاں کہ آہاں ایوک انگریزانی سرزمینے شش فٹ گپنگ ات۔ یا گڈا اشیا ابیدرگہ ہسا بے ات۔

پتھی ہجری کرنا بلقے شہر گورا من یک جتائیں لکھ وڑے ویک انجیں زبانی آ کہ من بیہال کنگ۔ انجیں آباں گوں کہ نوں من چہ آہاں آشنا نہ آں۔ سند بادے ہپت جنگے کہ نقل کت۔ سمرقند ایک زندانے پیرگا ہا من شطرنجے یک مزین بازی یے لیب کت۔ بکنر و بوہمیما آ من استالانی علم در برت۔

1638ء آ من کولوز سوار 'Kolož svar' او پدارند ترا لپزگا شتاں۔ 1714 آ اربڈینا پوپے ایلیدے شش کتاب بہا زرت۔ منایات انت کہ چون من پہ شوقے آوانان کتاں۔ 1729ء نے نزیک گورا من گوں گشتانکے از منے یک پروفیسرے آ کہ آنہی نام اگاں من بیہال نہ کنگ۔ منی دلا گیا مہیٹا ات۔ اے لچے بن وہیہے باروا گپ وتران کت۔ منا آنہی گپ دوست بوتنت۔ 1921 آ اکتوبرے چار تاریخا کہ منا بمنیا روگی ات۔ پٹنائے ایریٹریں نے بندنا جل اتاں من ایرانکاں و دیما روان بوتان۔ من وتی بازیں کہنیں سہب یے گیر آؤرت۔ وہدیکہ من رومے فوجے کپتائے اتاں۔ وسہریں کورے دیما اوشتانگ اتاں۔ تپ و جادو و بہیانی منی سپاہیگ کٹا برتگ اتنت۔ شہر گورا من ساپیں آپے جگگے دیست من چہ آؤدا آپ وارث کندیا یک کنگی دارے آ منی دستے پشت درت۔ اے درد پہ مناباز گران ات۔ بے ستکیا گوں ہیرا کپنگ اتاں، بلے و شیں چاڑے تہا اتاں۔ من ہونے سستیں ترمپانی باروا

جیڑات۔ یکبرے پدا من چو ایندگہ انسانانی وڑا میران اتاں۔ اے شپا من اکا پیاداب کپتاں۔ سالے مہتلیا پدا من آتا کہ ہم یکبرے پدا چار اتنت مناسک انت کہ اشی تہا راست ہشتہ انت، بلے بنداتی دراں و ایندگہ درانی لہتیں جاہاں من ریں گپ دیست۔ بوت کنت ناگتیں سرجمی و زور گشگے سو باے عیب مان بوتگ۔ اے رنگ من شاعرانی گورا دیستگ کہ ہر چیزا پہ زور دراج کنگا گوں حراب کنت بوت کنت۔ اے دراج گرگ راستی تہا بہر بہ بنت، بلے راستیا گوں آہانی یا گیرا بچ وڑیں نزیکی نہ بیت۔ من کے شتریں و مستریں سو بے درگیتگ، من اشیا الم ہشتہ کناں بلے تری مناھیالی مردمے بہتام سرا بہ بیت۔

من ہما کہ کہ آؤرت آگشے راستین یے نہ انت پرچا کہ اشی تہا دو جتائیں انسانانی کہ گوں یک دو میا ہور کنگ بوتگ انت۔ اولی در اسپ سوار ہما کورے نامے زانگے واہشا در شان کنت کہ آتھیزے دیوالانی کشا گوزیت۔ فلا مین سرفوس، کہ آنہیا اے شہرا ہیکا ٹام پائیس نے نام دا تگ ات گشیت کہ اے مصرے کور انت۔ اے درستیں گپ چہ اشیا گیش گوں ہومرے در شاندا با نزیکی کنت کہ آتھیز ہیکا ٹام پائیس نے 'ایلید' تہا در شانے کنت۔ آ اوڈیسی تہا پروٹیس و پولیسزے زبانا تو نگریں وڑے آگشیت کہ "مصرے نیل کور"۔

دومی درارومی جاہ منند ازند آپ ورگا پدیونانی زبانا لہتیں لبرگشت۔ اے لہز ہومرے ہشتہ نے چہرگا جعت۔ اشاں جہازانی نامداریں لڑے گڈیا و نت کتے۔ رند ترا آچکرو کیس ماڑی نے باروا گشیت کہ من پہ اشیا پشلاں۔ اے اول ہومرے لہز انت کہ آاسلا ہے ترسے ساچوک ات۔ ہے بے راہند یاں منا حیران کت۔ اشانی تہا لہتیں ڈولدراریں وڑے بیگ اتنت کہ ہمیشانی کمکا من پہ راستیا سر بوتان۔ اے درست گڈی دراہوارنت۔ آؤدا ہشتہ انت کہ من "سٹامفورڈ برج" آجنگ کت۔ من بلقا سنیلانی ایں سند بادے سنیلانی کہ نقل کتاں۔ من اربڈینا پوپے انگریزیا ہشتہ کنگیں 'ایلید' بہا زرت۔ آؤدا اے اول ہشتہ انت کہ من بکنر و بوہمیما آ استالانی علم در برت۔ اشانی تہا یک گپے اول رد نہ انت۔ ارزشت داریں گپ ایش انت کہ اے درست باز براگشگ بوتگ انت اشانی تہا بنداتی لہتیں گپ گشے یک سپاہیگے باروا گشگ بوتگ انت، بلے

راست انت یا نہ۔

منی ہیالا اے رنگیں آس کبول کنگ نہ بیت۔ کارنا فیلسا بشتہ کنگ ”وہدے گڈ سرز یک بیت۔ تہ
یا تکیرے تہا استیں شکل گار بنت۔ ایوک لہز پش کپنت“ لہز ہما کہ وتی جاگے بدل کنگ۔ دومی نے ناما
کنگتیں لہز۔ اے ہما پش کپنتگین اتنت کہ ز مانگ و کرناں پدا نہی کر اپش کپنگ اتنت۔

وانوک اے ماریت کہ کسہ آروک جنگی کسہانی سرا گپ جنگا پھریز کنت وانسانی نصیب نے باروا
گپ جنگا گیش ارزشت دنت۔ من اے درست پہ یک حاصیں سو بے آبشتہ کنگ انت۔ من اے
پمشکہ بشتہ کنگ پرچا کہ من مارا تگ ات کہ اے کسہ نے اشکنگا ارمان بیت۔ گشے اے رومی
فلا مینس روفس نے زبان نہ انت۔ اسلا اے ہومرا دیما آورتگ۔ حیرانی نے گپ ایش انت کہ ہومرا
سیز دہمی کرنا سند باد بزاں یک دگہ یولیسز نے جنگ نے کسہ نقل کت انت، و بازیں کرناں پد یک
وکشی گوگتیں زبانی آوتی ایلیڈ نے نوکیں رنگ دیما آورتنت۔ ماگاں اے بکشیں کہ اشی نے تہا بکنز
نے لہز آرگ بوتگ۔ تہ اے گپ پدرا انت کہ اے یک سر پد و زانتکاریں مردے نے جوڑ کنگتیں یے
کہ آ (جہازانی لڑے بشتہ کارے وڈا) شاہگان وڈولداریں لہز بشتہ کنگ ۽ منوگرے ات۔

گڈ سر کہ نز یک بیت تہ یا تکیرے تہا استیں شکل گار بنت۔ ایوک لہز پش کپنت اے
حیرانی گپے نہ انت کہ وہد لہز مانگیشیتگ انت کہ آہاں منا ہما مرد کسے نصیب نے چیدگاں گوں ہوار
گیتنگ ات کہ باریں چنت کرنا منی ہمراہ بوتگ۔ من ہومرا بوتگاں۔ پرے زوتا یولیسز نے وڈا سچہ نہ
باں۔ پرے زوتا من انسانانی سرا چا گردباں۔ من مراں۔

گیشیں بشتہ (1950ء) گوگتیں چاپ نے باروا دیما اتلگتیں چمشا نکاں چہ یک
چمشا نکے کہ اشیا یک سکیں شریں چمشا نکے گشگ نہ بیت ”بائیل نے رنگا بازیں رنگانی یک
پوشاکے“ (ماچسٹر 1948ء) انت اے ڈاکٹر ناہم کارڈ ویرو نے ماں میتلکس کلم نے پاد کنگتیں
جنگے۔ اشی نے کساس سد تا کدیم انت۔ اشی تہا بشتہ کارا یونانی سینٹوز نے گپ جنگ۔ کہنیں لاطینی
زبان نے سینٹوز نے الیکز نڈر اس نے ”Virgiliuo evangelizans“ نے جارج موز نے
رہندانی وایلیٹ نے وگڈیا ہما درشا نداب نے گپے جنگ کہ اشیا کہن و عجبیں چیزانی سودا گر جوزف کارٹا فیلس
نے ناما کنگ بیت۔ بنداتی درا آہلیسی نے naturalis Historia v,8 دومی درا تھامس ڈی کوئینی نے
writtings، 111، 439، سسی دراسفیر پیرے چانٹ نے ناما ڈیکارٹ نے نمودیانی و چارمیا برنارڈ شاہ نے
Back to methuselab v نے کسانیں و ہور و ہواریں نبشتہانی گچینا کنت و آہانی سرا بازیں جسے
کشیت۔ اے و تریں گیشیانی یا گریگانی نشان دیگا پداے آسرا سیت کہ اے سر جہیں بشتہ زانگ نہ بیت کہ

وئیل بوتگ۔ کہہ آروک منی ہمسروانت، پداواں اے وئیل نوزدہمی کرن ے بندتا یا نیما جاگے آ بوتگ۔ پہ ساہتے آ (کہہ آروکے ارزانی ے ہاترا) بزاں اے ملک آئرلینڈانت۔ پہ ساہتے آ بزاں اے 1924ء ے سال انت۔ کہہ آروکے نام ”ریان“ انت۔ اے ورنامزن شانیں فرگس کلپیٹرک کہ کھگ بوتگ آ نہی کڈاسگ انت کہ آ نہی قبر چیریں وڑے آ بے عزت کھگ بوتگ ات، آ نہی سپاہ ے تہا ہیوگو و براؤنگ ے شاعری ے رنگ است انت۔ و آ نہی ہت سہریں مین ے میانیک سیاہ زردیں کوہیے ے براہ انت۔

کلپیٹرک یاگی ے ات۔ یا گیانی یک چیریں و جوانیں کپتان ے۔ موسیٰ آموب ے سرزمینا پیش گشی کت بلے آ قرار کنگلین زمینا سر نہ بوت۔ کلپیٹرک اوں سوہمندیں سرچستیا چہ پیسرتز کہ آ نہیا دور چار اتگ ات و آ نہی واپے دیگگ ات، جنگ بوت۔ آ نہی مرگ ے اولی سدسالیں سالروچ نزیک انت۔ ردی ے کہہ سرپوش انت۔ اے سرچمار ے زندے سراہشتہ کنوک ریان اے چیزا درگج ایت کہ اے اڑاند پولیس ے انچائیں جست و پرسى حدال چہ باز ڈن انت۔ کلپیٹرک یک تماشہ گسے آ کھگ بوت۔ برطانیہ ے پولیسا کھندہ درگیک نہ کت انت۔ راجد پتر زانتانی گشگ انت کہ اے گپ پولیس ے مردماں پہ بنامیا داشت نہ کت۔ پرچا کہ گیشتر گمان ہمیش انت کہ پولیسا آشتنگ ات کہ بلے کھگ بیت۔

اے اڑاند ے ایندگہ گیاں ریان مانگیشینگ۔ آدور دراہیں دمگانی، دور دراہیں دوارانی کسہاں ہور ہوار کنت یا گڈادم پہ ساہت کہہ ے کاریت، مثال بہراہر کس اے گپا سہی و سرپدانت کہ سرچمار ے جون ے چارگ ے وداں افسراں یک بندیں نمدی ے دست کپتنگ ات کہ آ نہی تہا تماشہ گس ے روگا پیسردلا انگلیں ترسے ے باروا سرچمار حال دیگ بوتگ ات۔ انچو کہ جو لیس سیزرا ہما جاہ ے نیمگا روگ ے ساہتاں کہ آؤدا آ نہی سنگتانی کاٹار پہ آ نہیا وداریک اتنت۔ یک نمدی ے رست کہ آ نہیا پتھر نہ ونت کہ آ نہی تہا گڈارانی نامے ہمرا یا گداری ے رازواں پاشک کنگ بوتگ ات۔ سیزر ے لوگی کالیرینا آ واپا یک مینارے ے تباہ بوہگ ے ندرارگ دیست کہ آ نہیا دور دیگ ے حکم مزن مزین مردماں داتگ ات۔ کلپیٹرک ے

گڈاروسرچمار

بورٹیس / حفیظ رؤف

”ہمک افلاطونی سال
ردی وراستی ے نوکیں کیواں درشانیت
و بدلا کہنیں کیواں ایربارت
درائیں انسان ناچوانت و آ ہانی پاد
یک گھریا لے ے ترسناکیں تک تک ے گومانرا انت“

(ڈوبلیو۔ بی۔ ہیٹس ”میناز“)

چیسٹرٹن کہ آ نہیا مزن شانیں و سرپوشیں کہہ ٹہنیت و پدا آہاناں چت و پلگارتے و ماڑی ے سو جکار لائینیز کہ آ ساچک ے ساہتا چہ پیسرتز اتیں کیلو ے شوہاز کارات۔ ہردوینانی ملما نیاتوقی بے سرو پرپس نیمروچاں، من آ کہہ ے ردو بندجیرات کہ بوت کنت یک روچے من اشیا ہشتہ بکناں۔ انچو گمان بیت گشے اشی ے تہا زیات گیشینگ۔ یک ہسابی ردو بندنیت۔ اے کہہ ے باز انچیں گک انت کہ من تنیکہ تچ کت نہ کتگاں۔ مرچی 3 جنوری 1944 آ من اشیا چو اے وڑ سرپد بوتتاں۔

اے وئیل یک زوراکى ے آماجیں و سرچست کنوکیں ملکہ آ بوتگ چو کہ پولینڈانت، آئرلینڈانت، وینٹن انت، زرباری امریکہ انت یا گڈا بالکن ریاستا..... بلکیں اے

مرگا پیسر درائیں مکا دروگیس و گار و گوریں گپ بوہگا ات کہ کلگارونے گولیں مینار سنگ و پر بوتگ۔ اے گپا یک پیش سریدی یے گشت کت کئے پرچا کہ کلپیٹرک کلگارونا ودی بوتگ ات۔ سیزرے کہ و آئرش یاگی نے کہ نے میانا اے یک ہسائیں گپاں (ودگہ بازیں چیزاں) ریانا اے جیڈگ پر مات کہ وہدے یک سرپوشیں شکلے، دبر بوؤکیں کارانی یک دروشے نے ہستی انت آنہیا عشری تاریخے نے باروا جیڈات کہ کوئڈوشا آنہیا گمان کتگ ات۔ ہما نشانی باروا جیڈت کہ ہیگل، سپنگر ووائیسواٹھیٹگ انتت پوسوڈے کارستانی باروا جیڈت کہ آسہراچہ آسن بوتگ انتت۔ آنہیا روحانی یک کالے آچہ دوئی کالباروگ نے منگ نے باروا جیڈات۔ یک گمانے کہ آنہیا کلٹی زبان نے لبرانک چہ ترسا سر پچ کتگ ات۔ آنہیا جیڈات کہ فرگس کلپیٹرک بوہگا چہ پیسر فرگس کلپیٹرک اسلا جولیس سیزر بوتگ۔ آنہیا لہتیں نوکیں راستی درگیک کہ آہاں آچہ اے گولیں تر ومانتراں آجوت۔ انچیں راستی کہ آہاں آیک دگہ زیات ہوارنہ بوؤکیں و جتائیں تر ومانترانی تھا دوردات۔ اے ہما جتائیں لبر انتت کہ اے یک پنڈو کے آگوں فرگس کلپیٹرک آ نہی مرگے روچا گشت انت۔ کہ اے پیسر اٹیکسپیر آوتی ڈرامہ ”میکلیتھ“ نے تہا نشتہ کتگ انتت۔ ہے گپ کہ راجد پتر راجد پترے گیگان انت حیران کنت بلے راجد پترے لبرانک نے رند گیری کتگ چہ فہما ڈن انت۔

ریانا اے معلومداری رست کہ 1814 آ کلپیٹرکے سنگتانی تھا یک پیراں سالیس مرد کے الیکزینڈر نولانا ٹیکسپیر نے ارزشت داریں کسما تک ماں گائیک زبانار جاک کنت کہ اشانی تھا جولیس سیزراں ہوارت۔ آنہیا سر پانک جاہا سوئڈش زبان نے ”Festspiele“ آ نولانے نبٹانک نے سیاہگ اوں دست کپت۔ بزاں کسما تک نے بے آسریں و بیگواہ کنوکیں راہندا، کہ پے آنہیا ہزارانی ہسابا ازم کاردر کار بیت وراہند نے ہسابا راجد پتری وئیل ہما شہر وکوبانی سراپیش دارگ بنت کہ اسلا ہمودا بوتگ انت۔ یک دگہ چاپ نہ بوئیں نبٹانکے آچہ معلومداری بوت کہ مرگا چہ لہتیں روچ پیسر کلپیٹرک کا گڈی دیوان نے پاگوا جہی کنانا یک گدارے نے مرگ نے کا گدانی سرادز رند جگ ات کہ آنہی نام چہ اے کا گداں کتگ بوتگ۔ اے حکم کلپیٹرک نے رحم

کنوکیں ابر ماگوں دپ نہ وارت۔ ریان اے جیڈ ہے جست و پرسا کنت (اے جست و پرس منی کہہ نے ردو بندے نزوریں بہرانی تھا چہ یکے) آ اے جیڈ ہے گیش و گیوارے جہدا کنت۔ کلپیٹرک یک تماشا گسے آ کتگ بوت۔ بلے درائیں شہر کہ وت اوں یک تماشا گسے ات ازم کار یک فوجی ٹولی نے ہسابا ہوار انتت۔ ہما ڈرامہ کہ آنہی تھا آنہی مرگے وئیل بوت۔ رند ترابازیں شپ وروچاں کیوئی بوہگا ات۔ اے وئیل چو بوتگ ات۔

1842 آ اگست نے دو آیا گی یکجا گہ بوتنت۔ ملک نے تہا پے سرچستیا شریں جاوار انتت بلے ہرنردا یک نہ یک ارزشت داریں گامگج یے بے سوب بوت۔ اشانی تھا یک گدارے است ات فرگس کلپیٹرک کا گدارے درگیجک نے ڈبہ جیمز نولانے کوپگاں دات۔ نولانا وتی ڈبہ پیلو کتگ ات۔ آنہیا دیوان نے تہا اے جار جت کہ گدار کلپیٹرک نے جندنت۔ آنہیا وتی بہتا مئے راستی نے ہاتر ابازیں گپے دیما آورت، یا گیاں پوتی کار مستر امرگ نے سزائے لوٹ کت۔ آنہیا وتی مرگ نے کا گدانی سرادز رند جت۔ بلے آنہیا اے دسبندی اوں کت کہ آنہی اے سز آماکا تاوان مہر سیت۔

ہے ساہتاں نولانا اے عجیبیں گپ جیڈت۔ سر جیمیں آریلینڈ کلپیٹرکے منوگرات۔ آنہی گدارے نے دروگیں گپے اوں سرچستی نے مولارا تاوان دات کنت۔ پھشکہ نولانا کارے ٹہینت کہ چہ اشیا گدارے مرگ پے ملک نے آجویا یک جوانیں سلاہ یے بوت کت کت۔ آنہیا سلاہ دات کہ میاریگ نے کوش یک کس مزانتے کشند ہے نے دستا حاصیں وڑے آہیٹنگیں ڈرامہ ای جاوے آہ بیت، کہ آماں الس نے ہیالاں ایر بیت و سرچستی نے کار رچچا گیش کت کت۔ کلپیٹرک کا من ات کہ آے کارا آہانی مکا کنت۔ اے وڑا آنہیا کتگیں گناہ نے بدل نے دیگ نے یک موہ یے رست و پدا ایش کہ پے اے جنز آنہی مرگ یک ارزشت داریں سو بمندی یے بوت کت کت۔ چو کہ جاوار انتت نولان وتی ہسابا مزن مول و مرادیں کوش نے ہاتر ادرا ئیں جاوراں پیدا کتگ نے سچا نہ دارگا ات۔ آنہیا یک دژمنیں انگریز ڈرامہ نگار ٹیکسپیر نے پلاٹ دزگ کپت۔ آنہیا چہ میکلیتھا جولیس سیزر نے ندرارگ دژانتت۔ اے اسی و سرپوشیں پنڈل نے پشدارگ

بازیں روچانی کارے ات- میاریگ ڈبلنا سر بوت۔ آنہیا گپ وتران کت، ازم پیش داشت، عبادت کت، سوج و سرکت گریو اینوکیں گپ جت۔ چہ آہاں ہر ہمک داب کہ آنولانا گیشینگ اتنت۔ آنہی مزنی ے درا نکازت۔ سدانی ہسابا ازم کاراں سرچارے مک کت۔ لہتین ے کارست مانگیشنگ ات و ہدیکہ ایندگرانی دمانے نیگ ات۔ ہرج سروپڑے کہ آنہیا کت و ہرج گپے جت ے۔ راجد پترے کتاباں آنر لینڈے یا تگیر ے تہا نیشہ انت کلپیٹرک، کلیں کارانی ہمرا یا گچین کتلیں وتی منزل ے میگا کہ آنہیا آپاک و پلگارکت و آنہیا را گارو بیگواہ یے اوں کت۔ کے زیات مدان مداناروان بوت یکے آچہ گیش رندا آنہیا وتی کاررچ ولہزاں چہ وتی نیشہ کارے سیاگ ے تہا بازیں کمی و گیشی یے آورت۔ 1842 ے اگست ے ششا اے مزن کسائیں ازم کارانی ڈرامہ پشد ارگ بوت۔

لنکن گوئلیں موتکی پردہانی پشٹا تماشہ گس ے کوئی یے آچہ یک ترندوالمی اس تیرے آ گدارے سینگ سٹت۔ آچہ دو جا ہا ہونے پکارگی رچگ ے سوبا لہتیں پیش گشی اس گیاں اوں کپت۔

نولانے نیشہاں چہ شیکسپیر نقل کتلیں نیشٹا نک ڈرامائی شری آں چہ ز بہر اتنت۔ ریان ے دلا اے گپ اتک کہ نیشہ کارا اشانی تہا بازیں بدلی یے آورتگ کہ آوکیں و ہد اشی ے مک کاکس راستیا سرمہ بیت۔ آسر پد بیت کہ آوت اوں نولان ے نیشٹنگلیں کارے یک بہرے سرجم کنزگا انت۔ دگہ بازیں چارو پچارے آ پد آوتی شوہاز تگلینا چیر دیگ ے سوڈگا کنت۔ آیک کتابے چاپ کنت کہ آنہیا سرچارے مزنی ے ناما کنت۔ بوت کنت اے گپ ے اوں پیسرا پیش گشی کنگ بوتگ ات۔

قرص*

بورخس / حفیظ روف

من یک دار تر اشے آں۔ اے ہبراہشیں ارزشتے نیست کہ منی نام کئے انت۔ ہما کڈک کہ من آو داودی بوتگاں و ہما و دا بوت کنت پرے زوتا بہ مراں۔ جنگل ے نزیکا انت۔ اے جنگل ے باروا گشت کہ اے تا یک انچیں زرے آتالان انت کہ درائیں زمین یے چاگردنگ۔ دو گہ ایش کہ اے وڑیں بازیں کڈکے اے جنگلا دور دورا است چو کہ یکے منی انت۔ من زر پچر نہ دیٹگ۔ پمشکہ من اے باروا چ نراناں، ونہ من کدی جنگل ے آدستا شتگاں۔ کسانیا منی مستریں براتا مناسو گندراتگ ات۔ مادرائیں جنگلا گڈین و ہلاس کنیں کہ یک اوں درچکے پیش مہ کپیت۔ منی برات مروت۔ ہرچی کہ من انوں شوہاز کنگا آں۔ یادیم شوہازے کنناں۔ اشیا گوں منی براتا چ وڑیں سیادی یے نیست۔ آیک جتائیں چیزے۔ روبرکتی نیگا یک کسانیں کورے است آو دا من دست وت مانیک گراں۔ جنگلا گرکت بازنت۔ بلے من چہ گرکاں دلترک نیاں۔ منا وتی تیرے سرا ستک انت۔ و اشیا منا چ چشیں جاگے آنا امیت نہ کنگ۔

من پچراے ہساب نہ جنگ کہ من عمرے چچو سال گوازیٹگ۔ من زاناں کہ سال بازنت۔ من نوں میم نہ کنناں۔ میہنگا ہمودا کہ من نوں روگا نہ آں کہ چومہ بیت راہا گار کنناں۔ منا درست بہیل گشت۔ بلے منی وڑیں دار تر اشے ے کرا کجا چشیں حزانگے است انت کہ من چہ آہاں چیرے بدیاں۔

دست ہر وہاں ہجرت۔

مناشری کے سراچارے وگشت کے ”تو ایشیا دست جن بچار“۔

من گول شکوئیں وڑے آکلک آنہی دستے دلا ایرکت انت من آوڈاسارتی یے مارت ودرپشے
دست۔ دستے زوت مچ بوت۔ من ہجرت گشت آپہ تمبل گپاٹ۔ گشتے گول گونڈ ویے آگپاہ بیت۔

”اے قرص اوڈن بیگ انت“ آہنیا گشت۔ اے بس یک نیگے آگندگ بیت و دنیا آچ چشیں
چیزے نیست کہ آ بس یک نیگے آگندگ بہ بیت۔ تا وہد یکد اے منی کر انت۔ من بادشاہاں
”اے سہر بیگ انت؟“ من جست کت۔

”من زماناں بس ہے سرپداں کہ اے اوڈن کے قرص انت۔ اے بس یک نیگے آگندگ

بیت“

ہے ساہتا منی حرص پادا تک کہ من اے قرصا چچ بگراں۔ اگاں اے منی دستا کپت من ایشیا سہرے
منیں ٹکر یے کے دیما بہا کناں۔ من بادشاہ باں۔ من گول پہو الا گشت کہ ”من وتی کڈ کا سکاہا پر یں یک پتی
یے کل کتگ۔ آسہرے سکے انت و باز ڈولدار و درپشناک انت۔ اگاں تو منا اوڈن کے قرصا بہ دیے نہ من
بدلاہیتیا دیاں۔“

آہنیا پزہر پسہ دات ”من چشیں سودانہ جناں“

آہنیا پشت گول من کت۔ تہرے کے یک ترندیں ڈگے من آنہی گردنا جت۔ وہدے کہ آجہلاد
بوت کپت۔ دست کے مچ یے چچ بوت۔ من یک شہے چست بوہگا دیست من ہے جاگہ تہرے سرانشان
کت۔ آنہی جون گران کت کور کے سرا آورت و کورا دوردات۔ کڈ کا اتکاں قرص کے شوہازگ و جہد
کت۔ بلے مناد دست نہ کپت۔ اے گپا سال گوستگ انت و من روج مرچی ہے قرص کے شوہازگ کے کارا
گلاعیشاں۔

* قرص: (عربی)، زڑے

برپ رچیت۔ نہ آہنیا پہ تہے آگہ کے دارگا من وتی لوگ کے دروازگ کے دپاشگے
دیاں و مہرے کناں زمانگے اپیسریک بیگاہ یے آپاد برمشے منی گوشاں کپت و پدامنی دروازگا توار
کت۔ من دروازگ بوتگ۔ یک در آمدے تہا پترت۔ آیک برزیں پیر مردے ات و درنگیں کبلے پتاگت
اتے۔ آنہی دیما ٹپے پرات پیریا آنہی تہا زپچی کے بدلا گشتے توان وزیائی آورتگ ات، بلے پدامن دیست
کہ آبے لٹا گامے اوں جت نہ کنت مئے نیما چیزے گپ بوت، بلے نول منا گیر نیہا گانت آہنیا گشت کہ ”منا
لوگ نیست ہر کجا جگہ دیست سرا ایرکناں و پساں من سیکو نوزے زمین کے کڈ کڈ گولگ“۔

اے گپا چہرا نگ بوت کہ آسک پیرنت۔ منی پتادام سیکسون کے سر زمین کے کسہ آورتنت کہ
نوں مردم آہنیا انگلستان کے ناما زانت منی گورانان و ماہیگ است ات ماورگ کے ساہتا گول یکے دو میا گپ
نہ جت۔

من جہلاہتیں پوست چیر گینک پہ آہنیا نپادے چچ کت ہماؤدا کہ منی براتاساہ داتگ ات شپ
بوت گڑاما پتیں۔

روح کے برانز تالان بوہان اتنت و ہدے ماچہ کڈ کا رہادگ بوتیں ہور ہلاس بوتگ ات وزمین
نوکر تلگلیں برپاں اندیم کتگ ات۔ منی ہماہنے لٹ چہ دستا کپت نہ آہنیا منالٹ کے چنگ کے گشت۔

”من تی گپا پرچاہہ گراں“ من گشت

”پرچا کہ من بادشاہ ہے آں“ آہنیا پسہ دات

من جیوات کہ آگنوکے۔ من لٹ چست کت آنہی دستا دات آنہیا کے جتا میں آوازے آ
گشت ”من سبکچزے بادشاہ۔ مدام گرانیں جنگاں من وتی مردم سوہین کناہیتنگ انت بلے یک پلینیں ساہتے
آمنی بادشاہی چہ دستا شت۔ منی نام آئیرن انت و من گول اوڈنے ذاتا سیا دی داراں۔“

”من اوڈن کے منو کے نیاں عیسیٰ کے منوگرے آں“ من گشت

آروان ات گشتے ہج اش نہ کتنے ”من درانڈیہیا عمرے گوازیٹنگ، بلے من انگت بادشاہے آں

پرچا کہ منی گورا یک قرص یے است انت۔ چارے کے؟“

آہنیا وتی لاگریں دست کے مچ چچ کت۔ چچے مان نیست ات۔ ہے ساہتا منا گیر اتک کہ آنہی

منی و ابے چُک

بورخیں / اجمل کمال / شاہی بلوچ

”واگاں آتھیا با تبا و اب گندگ یلہ بدنت.....“

کسا آنہیا را تہنائی ئے شپا آلمبا ایر آہگا نہ دیتگ ات۔ کسائیہ ارار آلمبا ئے پامیں لُردیں آپ ئے تہا بڈ گانہ دیتگ ات، بے لہنتیں رو چا پد ہر کس سینگ بوت کہ آہاموشیں مرد چہ گور سچان ئے نیمگا اتلگ ات و آنہی لوگ کو ہانی تو کا کٹورے کتر بازیں کو چگانی تہا یک کو چکے آت کہ ہودا ژند زبان چہ یونانیا ہور و تور نہ ات و ہودا اتقی سکت نہ شنگ اتگ ات۔ سدگی آحاک رنکیں مرد احاک چکت ات و وتی گوشتر اتل کنان و کنگلی شاہاناں یک کتر کنگا ابید (بوت کت آہاناں مارگا ابید) چہ لمبا بُرزا اتک، و تارا گزان کنان، چہ ہونا بار آنہیا و تارا داں گردیں ہسارا آورت و ریننت کہ آنہی دروازگ ئے سرا یک سنگ ئے مزارے یا ایسے مکت ات کہ آ یک و ہدے آس ئے رنگا بوتگ ونوں پُر ئے رنگا ات۔ آ جاگہ تہا تہا یے ات کہ آنہیا دیری میں آسے آ پلینگ ات و لیر یائی جنگلا چاریں نیمگا گپنگ ات و مردم کہ آنہی ہدا وندی ئے نوں تہا تہا کن ات۔ آ مردا وتی پا دگ پدیا نکانی بنا شہارت ات و تچک بوت۔ رو چے در آہگا آنہی چم تچ بوت ات۔ آنہیا چارت کہ آنہی ٹپ وش بوہان ات۔ آنہیا زرد چکیں چم بندگت ات و پدا و پت۔ چہ ژند یانا بلکیں گوں مہکیں ارادگے آ۔ آسر پدت کہ اے ہما تہا تہا ات کہ آنہی نہ بروکیں مکسد آنہیا پکار ات۔ آسر پد ات کہ کورے دومی نیمگا ڈرچک دگہ انچیں یک پامیں تہا تہا یے ئے چاگرد کنگا

سو بین نہ ات کہ ہودے تہا تہا ہم ہن گپنگ و مرنگ اتنت۔ آسر پد ات کہ آنہی سر جمیں ذمہ واری و پسگ ات۔ نیم شپا چہ یک مرگے ئے دلگیریں توارے آ پاد اتک۔ شپا دین پادانی پٹاں، انجیر و آپ ئے در پا چہ آسر پد بوت کہ میتگ ئے مردماں چیر و کانی آنہیا را و پسگا دیتگ و آنہی و خیا لوٹ ات یا آچہ طلسم چہ تر ساگا ر ات۔ آنہیا را بجا گور جت و پروشگیں دیوالے آچہ پابندے زرت ئے ووتارا لہنتیں تاکانی گوما پیڑ ات ئے و تچک بوت۔

آمول و مراد کہ آنہی دیما ات نابوتی نہ ات۔ آ یک مردے ئے واپے ئے گندگ ئے و ابگد ارات و آنہیا گوں سر جمیں دروشا گندگ و آنہیا را گوا چنیا آرگ ئے و ابگد ارات۔ اے طلسمی شور بندیا آنہیا را چہ و گوج کنگ ات۔ اگاں کتے آ آنہیا را آنہی نام یا گوسگیں زندے با بتا جت بکتیں، آنہیا پتہ دات نہ کنگ ات۔ اے نہ سزنگیں و پروشگیں تہا تہا چہ آنہیا ہمگر نچ ات چیا کہ کم و بیش اے ہستیں دگنیا ئے بہرے ات، کشت و کار کونکائی تزیک بوگ ہم آنہی و استا گہترت پر چہ کہ آنہی ہیالی لوٹانی چیزاں رسین ات۔ آہانی دانگیں چاول و نیوگ آنہی جان ئے رکینگا بس اتنت کہ جان پے و پسگ و اب ئے کارے و استاندت۔

چہ بند اتا آنہی و اب شنگ و شانگ اتنت، لہنتیں و ہدا پدا ابرمی بوت ات۔ در آمد و اب دیست کہ آ یک گردیں ندر گجاہ ئے میانجیا ات کہ آوڈے نہ وڈے آستیں سنگیں تہا تہا ات۔ نند جاہ ئے رد چہ ہاموشیں زاندر براں سر بیچ اتنت۔ گڈ یا شنگیں مردمانی دیم کر نانی دور یک ابرمی بر ذی یے آسک اتنت، انچو گشے تیوگا سر جم اتنت۔ مرد آہاناں زانت ئے بدن، دگنیا ئے وڑ و پیم ئے و طلسم ئے سبک ئے دیگا ات۔ آدیم آنہیا را گوں دگوشیا گوشدارگ و پھمگ ئے جہدا کنگا اتنت، انچو گشے کہ آے چکاس ئے ارز شتا سر پد ات کہ اے آہاں چہ یلے آچرے بے راستیں گید یا بہ کشت ایت و آہاناں راستی ئے گید یا دور بہ دنت۔ مردا و اب ئے تو کا و ابا چہ بست کنگا رندوتی ہیال ئے چہر و شینانی پتو ہانی سراجیرت۔ آٹنگانی ٹگلی ئے شکار نہ بوت، آنہیا بازیں گرو چیلانی تو کا یک ردوم زور وکیں زانٹے مار ات۔ آ یک انچیں ارواہ یے ئے شوہازا ات کہ اے ابرما بہر زورگ ئے حک دار ات۔

نہ زیادہ شپاں پدا آگوں کچلیں رنگے آہے آسرا سر بوت کہ آے زاندر براں چہ چچ
 واہگ مہ داریت کہ آنہی لیکہاں بے زانگیں دروشے من آنت۔ بلے آہاں چہ کہیں واہگ دارگا
 ات کہ آبرے برے سر پدیں نہ منگی نے بنگیا کن آنت۔ اوڈلی گپ ایش انت کہ اگاں زاندر بر مہر
 وواہگ نے حک دارنت، بلے مردمانی بستار نیا آنت۔ گڈی گپ ایش انت کہ زاندر بر پیسرا
 آہاں چہ گیشتریں ہستی یے دار آنت۔ یک نیمروچے آ (نوں نیمروچ ہم آنہی واہب نے ایلا انتت،
 آنوں بس سہاہے و ہدا پہ لہتیں کلاک آگاہ ات) آنہیا ہیالی وانگجا ہارا ہلاں گت و تہنا یک
 زاندر برے پش گیتک نے۔ آیک ہاموشیں بچکے ات، زرد چکیں، کمنینا کلپ ات۔ آوقی ہماہانی
 یکد میں گار بوہگا چہ داں شریں سہتے آملور نہ بوت۔ آنہی دیروئی نے چندیں جوانیں درونتوں
 پدا آنہیا وتی وانیک اجلہ گت۔ ایشیا ابید جیزہ انگت پدگران بوت۔ یک روچے مرد چہ و ابا انچودر
 اتک، گشے چہ مینیں رگزارا، و آنہیا زوال بوہیں نیمروچے رثا نارادیت کہ اوڈلی سراما ات نے کہ
 سہاہے رثا انت۔ آنچوسر پد بوت کہ اسلا آنہیا واہب نہ دیستگ۔ آسرجمیں شپ و سرجمیں روچ
 بے واہی نے کہریں پشگاں بوت۔ آنہیا جنگلا تچ و تاگ گت کہ دم بہ بارت، بلے ”شیکران“ نے
 کچلیں در چکانی میانجیا کہیں واہب کپت کہ آنا سرجمیں کوریا گوں ہوار ات۔ آنہیا وانگجا ہارا پدا جوڈ
 دیگ نے کوشت گت، و ہمیش انت کہ لہتیں رہشونیں لہزے گشت کہ آنہی دیم ہراب بوت و
 آگار بوت۔ کم و بیش ہے پکشلیں بے واہیا چہ آنہی پیریں چم چہ ہرے ارساں ستک آنت۔

آسر پد بوت کہ واہب یک انچیں ہپرائیں و سرچکرہ یونکیں مادہا جوڈ بوتگ آنت کہ آہانی
 وتی نیگا پڑینگ کوہ کپ کنوکیں کارے کہ ایشیا ہر بنی آدم وتی ڈتہا زرت کنت۔ بلے کہ آبرزیں و
 مہجلیں ہر وڈیں چاچانی پہنگ نے واکا بہ دار آنت۔ اے سلکیں گرائیں کارے۔ آسر پد بوت کہ
 ہندا تیا بے سوبی الہی انت۔ آنہیا کول گت کہ اے بے کسائیں و ہماں سرگوز کنت کہ ایشاں آنہیا
 راچہ ہندا تاگار کنگ۔ آنہیا یک دگہ راہ یے در گیتک۔ آنہی زندگیر یا پیسرا آنہیا وتی وس وواکاناں
 پدا یکجاہ کنگ نے واستہ یک ماہ یے ندر کت کہ اے آنہیا چہ وتی بے سریا زوال بوتگ اتنت۔ آنہیا
 اوڈلی سرا واہب گندگ نے اراد ہارا رڈ گت و سرجمیا روچ نے مزینیں بہرے و پسگا گوازیگ نے

واکدار بوت۔ اے ساہتا لہتیں برا آنہیا واہب دیست، بلے آنہیا بچ دگوشی نہ کنت۔ وتی کارا پدا
 ہندا کنگا آودارا کنگا ات داں کہ ماہ توام بوت۔ نوں آنہیا نیمروچے و ہدا چہ کورے آپا دتا را پاک
 گت، آزمانی ہداہانی تاہت گت و پدا و پت۔ کم و بیش ہے و ہدا آنہیا یک دلے و ابا دیست کہ
 دریک گات۔

واہب نے تہا آنہیا دلارا سر و پڑ، پڑ آس، اندیم و مشیں دستے نے کچا دیست۔ دیم و
 جانا چہ بے پروا یک بنی آدمی جان نے نیم ساہگا آسہر چکت ات۔ ہورت چاریا گوں آداں چارہ
 روچ ایشیا را چارگات و ہرشپ گوسکیں شپا چہ شرتز تپاسگات و مارگا ات نے۔ آنہیا دلارا کار نہ
 داشت، و تارا نہ تہنا آنہی چارگا، تپاسگا داشت نے۔ آنہیا برے یک وڈے آ آنہیا را چار ات۔
 چاردمی شپا آنہیا پٹانی رگا را گوں دست نے سرا کار داشت۔ وتہی وڈنی نیمگا توامیں دلارا۔ اے
 چگا ساچہ آ ایمن بوت۔ یک شپے آنہیا پہ زور واہب نہ دیست و پدا دلارا دستاں زرت نے۔ یک
 سالے نے توکا آنہیا ڈھانچہ توام کنگ ات و آپہ مچاچاں شنگ ات۔ بے شاریں مود چہ درستیں
 کاراں چہ گران ترا۔ آنہیا یک سرجمیں انسانے نے واہب دیست، یک بچکے نے، بلے اے
 بچک چست بوت نہ کنت نہ کہ گپ جت کنت۔ بازیں شپاں واہب نے توکا آ آنہیا راہر و ہد و پوسوک
 گندیت۔

لیکہہ گند انت کہ ہدا یا سہریں حا کارا زرتگ و تر کنگ و آدما را جوڈ کنگ کہ آنہیا وتی
 پادانی سرا وشتاں گت نہ کنگ۔ آنہی شپانی کارا جوڈ بوگیں واہب نے آدم چہ حاک نے آدما
 وڈا بے کنتہ کار و پہتہ نہ انت۔ یک نیمروچے آمر داوتی جندے ردی نے سو باوتی کارا را وڈالیگ
 کنگ ات، بلے پدا آسہر ات (آنہی واستہ شرتز ات کہ کار وڈالیگ بوتیں)۔ آنہیا کوروز مین نے
 تاہت کزانی (معبود) دیماد عا سرجم کنگا پد و تارا ہے سنگ نے مزارے یا ایس نے پادانی بنا دور
 دات و آنہی نے زانگیں مدت نے دز بندی گت۔ ہے اشتاپیا آنہیا واہب نے توکا آبت (جستہ)
 دیست۔ آنہیا دیست کہ اے زندگیں چیزے ات آتہنا یک مزار واپسے نے سواری نہ ات اے
 دوئیں مہلوک یکیں و ہدا یک گامیشے، یک گلابے و دریائی توپانے ہم۔ اے چوتاریں خدا وندا آنہی

سراہے سہرا کت کہ آنہی زمینی نام آس انت و آنہیا راگردیں تاہتجاہا (وہے رنگیں دگہ تاہتجاہاں) مردم آنہی دیماقریبانی و تاہتاں ندرکن انت و گپ نے جندایش انت کہ آوتی کمران چہ اے و ایں ہیالی شگلا رازندے بہ دنت۔ ہے رنگ نے و ت آس و اب گند و کاں ابید دراہیں مہلوک ایشیا گوشت و پوست نے مردم لیک انت۔ اے ہدایاچہ مردماں ہے رست کہ آوتی مہلوکاں ایشی نے نیکر اہی نے سبکا بہ دنت و آنہی دومی پرشکلیں تاہتجاہا دیم بہ دنت کہ آنہی کوہنیں چیدگ اکت کور نے آلمبا است انت و دانکہ ہے ویرانیں جاگہا یک توارے ہدائے توسیپا بکت۔ و اب نے گندگ نے و ابا، و اب نے شگلا چم چم کت انت۔

جادوگر آنہی گپ زرت۔ آنہیا و ہد نے یک ساتہے (اے داں گڈیا دوسالائت) و تی و اب نے چک نے سرا تیوگین دگنیا و آس تاہت کونکانی راز نے پاشک کنگا ندرکت۔ تہی نیمگا آنہیا چہ زہگا گسر بوگ تورگا ات۔ لہتیں لوٹانی و استہ نیوناچہ آہر و چ و ابا ندرکنگین کلاکانی ساہتاں و ڈینت۔ آنہیا راتیں دستار پدا جوڈگت۔ آنہیا تہا بوت گنت آکوہر اب جوڑ بوٹگ ات۔ برے برے آنہیا را اے گپا مورگت کہ اے درس پیسرا بوٹگ انت..... چونہا آنہی روج و ش انت۔ ہر و ہدا کہ آنہیا چم بندکت انت گڑاجیڑا ات نے کہ ”آچک کہ من ساچ اتگ منی و دارا انت و اگاں من آنہی کرامہ رواں، گڑا امریت۔“

میزان میزانا آنہیا بچکا راچہ دگنیا نے راستیا آشنا کت۔ آنہیا بکرنندے بچکا را دور کوہ یے نے ٹلا یک بیر کے نے مکت کنگ نے گوشت۔ دومی روچا بیرک کوہ نے ٹلا گوات نے دستا ات۔ آنہیا ہے رنگ نے بازیں کارگت کہ اے کارانی تو کا ہر چکے چہ دو میا جواتر ات۔ آنہیا مارا ت کہ آنہی چک و دی بوہگا جریڈگ انت۔۔۔۔۔ و بوت کنت بے کرار انت..... آسپا اولی رندا آنہیا راچک ات و دومی تاہتجاہ نے نیمگا رہادگ کت کہ آتاہتجاہے آستینیں ڈرنگیں جاگہہ گوزگ نہ بوت مین و جنگل نے آمیرگا گندگ بوہگا ات۔ بلے ایشیا ساری (ہے و استہ کہ آہہ مدزانت کہ آتہنا ہیالی شگلے و آنہیا را درگرنانی و ڈا یک انسانے بہ لیک انت آنہیا آئی سالانی سرو سو جانی جاگہا یک سرجمیں پراموشی یے مان گت۔

مردک نے سو بھندی و آنہی و شی ژندیا بار دات۔ بام و دیگرے و ہدا داتا راسنگ نے بُت نے دیما سجدہ کت و ہے ہیال گت کہ آنہی چک کہ ہم کور نے لمبا گردیں تاہتجاہا ہے کارا کنگا انت۔ شپا آنہیا و اب نہ دیست اگاں دیست نے گڑا انسانانی و ڈا دیست نے۔ آنہیا ابرمے شکل و توارانی پھم گوں بے رنگی و گت۔ آنہی چک آنہی ارواہ نے زوال نے سرار دوم زورگا ات۔ آنہی زندے مراد پیلو بوٹگ ات۔ آیک و شی یے آزندگ ات۔ یک و ہدے آید، کہ ایشیا آنہی قصہ نے باز و پتر زانت سالانی تو کا ہوار کنگ دوست دارنت و باز کرنانی تو کا، یک شپے آ آنہیا را دونناخدا آٹوپنت۔ آنہیا آہانی دیم دیست نہ گت بلے آہاں ایشیا زربار نے تاہتجاہ نے طلسمی مردمے باہتا ہال داتگ ات کہ آسے سرا گشتگ و آسا آنہیا را نہ سوتنگ ات۔ جادوگر ایدم اللہ نے گپ دلا اتک آں۔ آنہیا یات اتک کہ گیدی نے تو میں مہلوکانی تو کا تہنا آس زانت کہ آنہی چک تہنا یک ہیالی شگلے۔ ہے یاتا کہ پیسرا آنہیا را سہز اینت و بلے نو بے وار کنگا ات نے۔ آنہیا ترس ات کہ آنہی چک ہے نا انچائیں آسراتی نے سرا دلگوش کنگا پدا اے مدزانت کہ آتہنا یک شگلے نے تو کا انت۔ انسان نے نہ بوہگ، ایو کا دگہ یک انسانے نے و اب بوہگ ذلیلی و پریشانی یے ات۔ سچلین پت و تی چگانی باہتا ہیال کن انت، آہے زانتیا و دی بوٹگ انت یاچہ لڑتا۔ اے و آلمی گپے ات کہ جادوگر و تی چک نے باندا تے باہتا پگرا ات کہ آنہی ہمک اندام، ہمک نکش آنہیا ہیال جہان نے یک ہزار یک رازداریں شپانی تو کا ساچ اتگ۔

آنہی تاہتاہانی انا گہی آسری، اگاں چہ بازیں نشاناں ایشی نے شینگ داتگ ات۔ اولی (یک ٹوہیں ڈکالے آ پدا) دور یک کوہ یے نے سرا مرگ گا میں جہر، و پدا زربار نے نیمگا آزمانے پلنگ نے و پ گونگیں شکر و رنگ، پدا آہنی شپاناں رنگ کنوکیں دوت و گڈاچہ دلوتانی ترسا چگ۔ ہرچی بوہگا ات کرناں ساری نے ہم بوٹگ انت۔ آس نے ہدائے تاہتجاہ نے پرشکلیں رنگ آس نے دستا بوت۔ یک بے مرگیں سہے آدیوالانی تزیکا آس نے برانزدیست۔ یک ساتہے آ آنہیا کورے تو کا باہوٹی زورگے باہتا ہیال گت، بلے پدا آنہیا زانت کہ مرگ آنہی کاراں ارزان کنگا اتگ۔ آبرانزانی دیوالانی تو کا پُرت۔ بلے برانزاں آنہیا را گوں شربندیں رنگے آسوچگا ابید و تی بانزلاں جت۔ سہڑگ، زلیلیا و بیم نے گوما آنہیا دیست کہ آہم تہنا یک چہر و شینی شگلے کہ آنہیا را ہم کتے آ و ابا دیستگ۔

مرگ

بورخیس راضیہ محرم

داں امینچو کہ منایات انت منی هیلا دو سال ساری ماں گالیگا نشو آوتی استیں دلوتانی فارما
چے گیننا منا نمدی ہشتہ کنگ ات کہ آمنا رالف والدو ایرسن نے لپے ”گوست“ نے رجانا کہ آئی
ماں امینچی زبانا بوت کنت اولی رندا ات کہ رجانا کنگ بوتگ ات۔ روان لے دنت۔ وگڈ سرا دلگوش
نے چیر سر حال آئی ہشتہ کنگ ات ”پیڈ رودامین کہ منی هیلا آئی تو زان لے کہ چیزے روج پیسر
پپانی نادرائی لے آماج گندگا اتلگ ات“ اے حال لے تہا منا چشیں نوک و حیران کنوکیں ہبرے
گندگا نہ بیتک پرچا کہ ڈان پیڈر وکساس نوزدہ بیست سال لے امرا ات کہ اماں اپا رسیوسراویوے
بیرک لے منوکانی تہا ہوار بوتگ ات۔ وہدے 1904 لے آشوب بیلج بوت تہ پیڈرودامین
ریونیگرو باپے ساندوے دلوتانی فارما یک کمکارے لے بستارا کارا ات۔ وپداچو کہ آنترے ریوس
لے استان لے دگ گالیگا نشو لے جہہ مستدے ات ہمیشکا آگوں وتی چندے سنکتانی ہمرا یا کہ باز
پہک دل وکودکیں مردم اتنت ماں یاگی لشکرا ہوار بوتنت۔ آئی یک و دو اُرش و گڈی جنگا بہر
زرت۔ دامین 1905 آگوں مزنیں ناامیتی لے آوتی سرڈگارا اتک ویکہرے پدا آئی دلوتانی فارمے
کار دستاں گپت۔ تا امینچو منا آئی ہشتہ معلومداری ہست وچہیشا رندا نہیا وتی سرڈگا رپدا کدی یل
نہ دات و آنہیا وتی زندے پشت کپتگیں سی سال نیلے آچہ ہشت نہ میل دوریک کپانے لے تہا
گوازینت انت۔ ہمیدا کساس 1942 لے وہدو زمانگا ماں ہے دور وگستانیں جاگہ لے سرامنی

گوں آنہیا اولی براہبر و حال بوت یا من پوزدوگوں آئی ہبر کنگ لے جہدکت۔ آکم ہبریں مردے
ات و میسولر آنہی یکتا میں زندے ایوک و تہنا میں شون ات۔ ہمیشکا من اے ہبرے اشکنگا چے
پد دمانے اوں ہیران نہ بوتال کہ مرگ لے و ہدا ہم آ میسولر لے جنگ لے ترستا کیں چاگرد اسارٹی
بوتگ۔ وہدے اے حال سر بوت تہ دو برگوں آئی دچا رکپگ نہ بوت من آنہیا رایات دارگ لے
جہد کنگ ات بلے دور شانی باہتا منی یاداشت پہک نزور ات تہنا گینسن لے کش اتگیں عکسا راوتی
یاداشت لے تہا جاگہ دات کت۔ اے چشیں ہیرانی لے ہبرے نہ انت پرچا کہ من 1942 لے
زما نگا اے مرداگوں تہنا یکبر لے دچا رکپگ اتاں، بلے آئی عکس من باز برادیتگ ات۔ گیننا آئی
عکسے پمن روان داتگ ات۔ بلے آہم من جاگہ آگار کنگ ات۔ منی ہیلا نوں اگاں گوں من آد چار
بہ کپتیں ہم تہ بوت کنت آئی گندگاگوں منا ترس بہ بیتکیں۔

چیزے ماہارند یکبر لے پدا من اے جیزہ لے دیمان بوتال۔ ڈان پیڈر وے تپ و آئی
تورشت لے ردا میسولر لے پروشاگوں بندوکیں یک ہیالی کسے لے منا گمان بوت۔ اپر راڈرگز مو
نغیل کہ آنہیا رامن وتی پلاٹ اشکننا نینگ ات مناگوں کرئل ڈینیو تبار سا دچا رکپگ لے سو بے دات
کہ آئی اے جنگ لے تہا بہر زرتگ ات۔ کرنلا یک بیگہ لے ورگاند منا گندو مند لے شرب کبش
ات۔ کشی پیروگا لے چیک وروکیں کرسی لے سرانندوکیں کرنلا گوست لے روچاناں بے کساس بلے
اشی ہمرا یا بے رددو بندیں راجد پتری شوناں گوں گیر آران کت۔ آئی سلاہانی ہبرکت انت کہ آنہی
گورا کدی سر نہ بوتنت یا اسپانی ہما بار کہ باز ہر این جاوے لے آگوں سر بوتنت۔ آئی سراویوے سرا
بگرتا پاداں ماں دزدو حاکاں گوں گباریں راہ لے پیچ و تابانی تہا گار بووکیں ہما سپاہیانی کتہ ہم
آورتنت کہ آہاناں موننتے و دیوا چنگی ات۔ بلے آئی نزیکا آاتک و گسر بوتنت، بوت کنت اے
واستا کہ ”گانشو لے مردم شہر لے تہے پترگا چہ ترس انت“ و منی کش و کرماں تہہ جنگی لے تہا بہر
زور وکیں اے مردم کہ آہانی گردن یک گوشے بگرتا دومی گوشاں بڑانگیں دز کپنگ اتنت آہاں چشیں
ملٹری آپریشنے آہر نہ زرتگ ات بلکیں اے دلوت دڈیا لٹ و پٹی و اب لے بہرے گندگا اتلگ
انتنت۔ کرئل جنگانی ناماں گیر آران ات مثالا ہبرا السیکا س، تمپا بے، میسولر و دگہ دگہ۔ کرئل لے ہبر

عے میان ے اوشٹانی تہا یک انچیں رتچے ات و آنہی ہیرانی وڑ و پیم انچو گیش اتگ ات کہ منا ہے رنگا گمان بوت گشے اے درائیں کسہ آنہیا باز براں آ ورتگ انت او منی ہیالا آنہی یاداشت ے سرا نوں سرجمیا پیسہ کنگی نہ ات۔ و ہدے آنہیا ساہ زورگ ے ہاترا ہیراناں مہتل داشت تہ ہما دمانن دایین ے نام گپت۔

”ہو..... آ دایین بزاں پیڑ رودایین..... کرنلا درائینت“ ہو آمنی کمانا بوتگ۔ کسے باز چوسبک و پھیل..... منایات انت بچکاں آرا ”ڈے مین“ گشتگ ات۔ کرنلا یکیرے گوں زوراں ٹہک دات بلے ہما دمان آئی وتی ٹھکانی دارگ ے ہمایا گوں درائینت، من گشت نہ کنناں آئی اے دروشم گواچنی بوتگ یا پشدارگ ے۔

کرنلا وتی گپار دیمبرا ناگشت ”جنگ ہے پیم مردانی چکا سا گپت انچو کہ جنین مردیناں چکا س ے تہا دور دینت و تاں و ہدے کہ آٹو پانی دیمپان نہ بنت تا و ہدا آہاں وتی جندے سماچ نہ کپیت“۔ ہے پیم کہ مردے وتی جند ایک لگورے سر پد بوت کنت و ہے یکیں دمانا یک نہ ترسیں مردے ہم بوت کنت و یا دومی نیگا اے ہم بوت کنت چونکہ گوں بیچارگیں دایینا بوتگ کہ آئی اسپتیں ربا آرا یک بلا کورے پد رنگ ات کہ چودرویشے ے پیا گندا اتلگ ات۔ بلے پدا آماں میسولرا بے سد بوت۔ گوں دومی لشکر ے ہوریا آئی یک اُرشے ے دیم گوں مزن مردیا داشت بلے ہر دیں دویں لشکر دیم پدیم بوتنت تہ ہر مرد ہے سر پد بوت گشے ایو کا ہائی سرا کساس پنج ہزار سلاہ بندیں لشکر ے اُرش بوہگا انت۔ آ بیچارگیں دایین..... کہ آئی وتی سرجمیں زند میثانی یک واڑے ے تہا گوازیٹنگ ات نوں انا گہ و تارا جنگ ے ترسنا کیں راستی ے تہا مانگیٹگا گندیت تہ.....

بوجوہ تبارس ے ہبر کنگ ے وڑ و پیا منا یک تورشتے ے آماج کنگ ات۔ منی ہیالا سرگوستانی چہر دوروشماناں چہریشاں چہ کسے جتا بوگی ات۔ درسانی ہیال ے ردا من دایینا را یک نابزانے گمان کنگا اتوں کہ چیزے سال ساری یک بیگا ہے گوں آئی منی تہنا یک گند و نندے بوتگ ات۔ بلے تبارس ے کسہا منی درائیں چیز سر و چیر کنگ اتنت۔ ہما دمانا دایین ے نا ہوگی ے سما

بوت۔ آئی اے صیل و عادتانی مول و مراد آسودگی نہ ات بلکیں شرمندگی ات۔ گڈیا من و تارا ہے گشت و تسلا دہیک ے جہد کت کہ یک مردے ے لگوری چہ نہ ترسیں مردے آگیش ہناک تر بوت کنت۔ منی ہیالا گا شو مارٹن فیروالارڈ جم یا راسموف اچہ کے گیش یا ت دارگ کرزات۔ ہو چونکہ دایین یک گاشوے ات باید آنہیا را یورا گوے گا شوانی دیمارٹن فیرومنائیٹگ بوتین۔ تبارس کہ ہرچی گشت کت نہ کت منی ہیالا اے آئی وتی لیکہ ات (کہ پہک ردا ت) کہ یورا گوے ارجنٹا ننا چہ باز گہن ترسیں ملکہ ات و پیمیشکا گیش مہکم ترا ت۔ منایات انت کہ آشپا و ہدے مادوئیں جتا بوتیں تہ مئے ہر دکانی میانا بلکیں جوش و جذبے ات۔

ماں زمستانی موسے آکسہا گوں بندو کیں چیزے دگہ گیشیں معلومداری ے ہاترا (کسہ کہ مدان مدان دیماروان ات) یکیرے پدا منا تبارس ے گوراروگ کپت۔ آہودا منا آئی ہم عمریں یک دگہ مردے کہ آپے ساندوے جہہ مند ات دچا رکپت، آئی نام ڈاکٹر جوآن فرانسکو اماروات و آئی ہم سرا ویوے آشوبا جنگ کنگ ات۔ گوں ابرمی ترسے آ آئی مسیولرے باہتا ہبر و حال کت۔ اماروا لہتیں کسہ دیمارو ت پدا انچیں رنگے آ آئی اشانی تہا گیشی آ ورت چونکہ گوں برزیں گالوارے آجیرگا بہ بیت۔ ”ماپہ یک شپے ے واستا سانتا آرنہا مہتل داشت۔ منایات انت کہ کز و گورے چیزے مردم ہم گوں ماہوار بوتگ ات۔ ہمیشانی تہا کیے فرانسیمی سلوتری ے ات کہ جنگ چہ شپے پیسیر بیران بوتگ ات و یک دگہ نچکے کہ آشوا کنگے ات اوانترے ریوس ے جہہ مند ت کہ آئی نام پیڑ رودایین ات“

من ہما دمانا تہا دور کننا ناگشت ”ہو ہو من اشیا زانان ہما ارجنٹا ننی کہ آئی ماں تیر گوری ے و ہدا پشت دا تگ ات“ ہر دیں من ہبر ہلاس کت تہ دوئیناں گوں ابکی منی میگا چارت۔ امارو کسے دیر ہاموشیا رند گشکا لگ ات ”تو لوجہ انگہ سر پد نئے“ پیڑ رودایین یک انچیں مڑا ہے آ گوں مڑت کہ اے عیہیں مرگ ے واہگد ارا نچو کہ اے دگہ مردم بنت۔ اے نیمرو چارند کساس چار کلاک ے ساہت ات۔ لشکراں ماں کوہی ٹلانی سرا وتی دائمی سنگر جوڑ کنگ اتنت کہ ہما دمان مئے مردماں گوں نیزہاں آہانی سرا اُرش کت۔ دایین کوکار کنان پتگ آہانی رندا کپتگ ات کہ انا گہہ یک تیرے

اتک و تچکا آنہی دل بندے میانا پیوست بوت۔ درستاں چہ پیسر آئی توار بند بوت پدا آ زمین نے سرا کپت کہ ہودا اپسی سُر مہاں گوں آگتھال کنگ بوت، نوں آمرنگ ات میسولرے پشت کپتگیں درائیں لشکر آنہی جوناگت کنان دیماروان ات۔ چشیں نہ ترسیں مردم کہ آوہدا زور بختیں کساس پیست سالا چہ آئی عمر نہ گوستگ ات.....

چہ اشیا ابید کہ آدگہ بزاں دومی دایمن نے کسہا آرگا ات بلے زاناں پرچامن چہ ایا چہ جست گپت کہ ”بچک کوکار کنگ نے وہدا چے گشگا ات؟“ گند و گسر..... کرنلا درائینت ”ارش نے وہدا درست ہے ڈول گشت۔ امارو درائینت ”بوت کت ہے بہ گشت بلے آئی یزیرازنگ بات نے درشانی ہم تگ ات“۔

ماہاموش بوتیں۔ گڈیا کرنل گشگا لگ ات ”انچوسا کپتگ ات گشے ما میسولراناں بلکیں یک کرنے پشت گانچا انڈیا مورتا نے تہا جنگا اتیں“ آئی گوں ہیرانی ہیراناں دیمارانا گشت ”من آ لشکر نے کمان کنگ و من سونگد وراں گشاں کہ اے اولی رندنت کہ من اے مرد بزاں دایمن نے بانٹا سر پد بوہگا ہاں“ اے وہدا کرنل نے یاداشت نے تا جگ کنگ پے واستا کے اوں نپ و پاندگ نات۔

ماں پیوس آرس نے واتریا کرنل نے بے حال کنگ نے نادرائی نے اڑو جنجال کہ آماں آئی آماج ات یکبرے پدا وتی بانٹا گشگا لگ ات۔ چلوف نے انگش بک سٹورے تہہ خانہما کہ آھودا من ایمرن نے یازدہ وشنو و کنوکیں بہراں گوں بندوکیں تاکد یماں چاران اتاں۔ یک بیگا ہے من گوں پیٹریٹو گینٹنا ڈچار کپتاں۔ من آنہیا رانظم ”گوست“ نے رجانک نے بانٹا جست کت۔ آنہیا پٹو درائینت کہ آنہیا رچشیں رجانکے نے بانٹا بچ یات نہ کت..... آئی گپارا دیمارانا گشت کہ پیننی لہوانک نے مستریں جنجال ہمیش انت کہ آئی ایمرن باز ہراہیں رنگے آ پیش کنگ۔ من آنہیا ریا ت گینک کہ آئی منا اے رجانک نے بانٹا یک نمدی یے نویں اتگ ہا نمدی کہ آنہی تہا دایمن نے مرگ نے حال ہم ہوارت بوتگ۔ آئی جست گپت ”دایمن کئے انت؟“۔ نوں من آنہیا رچہ پیمر سپدکتیں کہ دایمن کئے ات۔ ماں بیمناکیں جاوے آ منا گمان

بوت کہ آمنی بہراں چو پھک نامرے وڑا گوشدار گات و من ایمرن نے بنامی نے بہرانی بدلا کہ آ بدہتیں پوا (Peo) چہ گیش شاہیگان، جہد کار و گچینی یے ات کہ ماں یک لہوانکی ترانے نے تہا درے شوہازات۔

منا چند گیشیں راستی ہم درشان کنگ کپیت۔

اپریل نے ماہا کرنل ڈینو تبارس نے یک نمدی یے منادز کپت۔ نوں آئی کڑا چشیں اڑو جنجالے پشت نہ کپتگ ات و آنہیا رگوں جوانیں وڑے آبچک یادات کہ آئی سیادی گوں انترے ریوسات و ہائی میسولرے ارش نے بگج کنگ ات و ہما شپ مرد ماں آنہیا رماں کوہ دیے آ قبرے نے تہا باردا تگ ات۔

جولائی من گالیگانشوا چہ گوستاں، نہ ہو دامنا دایمن نے کمپان نے بچک دپ کپت و نیکہ کسے آرا آنہی بابتا نوں چیزے یات ات۔ من گوں فورمین ڈیگوارو آ چیزے جست و پرس کنگ نے ہاتر دا چار کپگ لوٹگ ات کہ آنہیا دایمن مرگ نے وہدا دیتگ ات۔ بلے حال رست کہ ابرورا وت ماں ہے زمستانا بیران بوتگ۔ من دایمن نے دروشارا وتی گمان نے تہا آرگ نے جہد کت۔ چندے ماہاں رند و ہدے من چیزے کوہنیں الہمانی چارگا و گلوش اتوں نہ مناسا کپت کہ آسیاہ تائیں دروشارا کہ من وتی گمان نے تہا آرگ نے جہد کنگ ات آماں راستیا نامداریں زیمیل زانت تعمیر لک ات کہ آئی او تھیلو نے کرد پشدا اشتگ ات۔

نوں منا چہ راستیا کے ڈن درابگ کپیت۔

ارزان و نادکجھیں شونانی ردا دایمن نامیں دو مردم بوتگ انت، یک لگورے ات کہ انترے ریوس نے کروگورا کساس 1946 آ بیران بوت و دومی جواں مردیں دایمن کہ 1904 آماں میسولر ا جگ بوت۔ بلے اے پدشون پھیرے گشگیو ارا کمک کت نہ کن انت۔ کرنل تبارس نے یاداشت نے تہا یک جہ و برزی یے ات (من آ اولی مردم نے بانٹا اے انچائیں ایبتا ہم کت نہ کنان و نیکہ کنگ لوٹاں کہ من آنہی بانٹا چشیں یک و اے دیتگ ات) بلکیں الرک نے گشگ ات کہ پیڈرودا دایمن جنگ نے میانا مرگ و مرگ نے وہدا آنہیا گوں ہدا آ دعا لوٹ اتگ کہ آماں

داں چل سال آئی گوں یک مانگشکلیں امینے آودارکت ..... ودارکت وگڈیا مرگے وهدا تالہا آنہی
سراچنگے دوردات۔ وائے ماں بے سہائی جاوڑے آنہی سراپکت ہے پیم چو کہ یونانیانی کرا ”مادرست یکیں وائے
عکسیں“ وئی گڈی توشتی سہتانی تھا، آئی دو بر جنگ بر جاہ داشت، یک انچیں مردے کے رنگا کے پھڑے ہاتر ادیما
درکت و پدا تچکا دلہندے میانا تیرا وارت و کویت۔ ہے پیم 1946 آماں وئی تھے روک بوٹگیں جذبگی ہبے سرجم
کنگا پھ پڈرودا مین میسولرے اے پر و شاجنگ بوت کہ 1904 کے زمستان و بہار گاہے میانا نچنگ بوٹگ ات۔

ماں Summa theologise آ اے ہبر ردکنگ بوٹگ کہ ہدا گوستا Unmake کت
کت۔ بلے سوب و آسڑے چیر اندریں عذرو نیون نے با تچنگ گشگ نہ بوٹگ کہ چھینکس شاہیگان و جہل انت، بوت
کت چہستے نے منگا اید ہے یکیں گواچنی کہ آچوالی گندگا کیت آئی ردکنگ کے ایما مینا نیت کت بکت۔ گوست
نے تہا مٹ و بدلی آرگ تہنا یک گواچنی یے مٹ و بدلی نہ انت بلکیں اے گواچنی آسڑے ردکنگ انت کہ آئی
میل شاہیگانی نے نیمگا انت۔ دومی نیمگا ما اے گشت کنیں کہ اشیا گوں دور و چانی نکان بندوک انت۔ اولی نے تہا ما
اے گشت کنیں کہ پڈرودا مین 1946 آانترے ریوسا مرٹ۔ دومی نے تہا 1904 آماں میسولر۔ و اشیا دومی روج
سر پدیں کہ آنہی تہانوں مازندگیں بلے اولی نے آسڑے پیک حتمی نہات وائے رنگا ڈوڑیں پرشت و پروشے و دی بوت
کہ من آہانی شون دا تگ ات۔ اے کرٹل ڈینیو تبارس نے شون ات کہ جتا جنیں دور و بارگیے دیما تگ۔ پیر آئی یاد
اتک کہ دایمن یک لگوریں مردے بوٹگ۔ ہما دانا آئی اے درائیں چیز بے حال کت انت و پدا آنہیا رادامین نے
نترسیں مرگ گیر اتک۔ فومین ابرورائے کیس ہم اے جیر با گوں دپ وارت، منی ہیالا آئی و استا مرگ المی ات پرچا
کہ آنہی گورا ڈان پڈرودا مین نے با تچا پھ گشگ نے ہاتر ابازیں چیزے ہست ات۔

داں امینچو کہ منی سیادی انت من سر پد نہاں کہ من ہم یک ہے رنگے جیڑے ہے دیپان
بوٹگاں۔ بلے چیزے انچیں گچنی جاوڑ انت کہ آسڑے اے طلبگاری نے ترسا کتر کنت۔ منا باور نہ کنت کہ من دائم
راست بنشہ کتگ۔ مناشک انت کہ منی کتہے تہا چند رویں یا داشت ہوار، منا گمان بیت کہ پڈرودا مینا رارا (اگاں
آہست بوٹگ) پڈرودا مین گشگ نہ بوٹگ و من آنہیا اے نامے سراپیشکایات لنگا ہاں دانک اے دگرا ناں سدکی بہ
بیت کہ اے درائیں کتہے مناچہ پانر دایمنی نے تھیسسا دز کپتگ۔ نظم کہ من اولی پیرا گراف نے تہا آنہی شون دا تگ
ات گوں آئی چندے انچیں کتہے بندوک کہ گوست نے مکلم پیک نے سرازور پر دینت۔

انترے ریوسا آنہیا رادار ببارت۔ ہدا آئی دعائے با تچا انگہ چار و پچارا ات کہ آمد چریشیا پے
پیس مرٹ و مردماں آکپگا ہم دیستگ ات۔ ہدا گوستا پدا وارت کت نہ کنت بلکیں آنہی لیکہاں دیما
آورت کنت۔ آئی دایمن نے مرگے ہیال یک بے ہوش بوہانا کیو کیں مردے رنگا مٹا تگ
ات۔ اے رنگا آچکے نے اے ارواہ ات کہ وئی پیدائشی د مگا وارتا تگ ات۔ بلے مارا اے بے
ہال کنگی نہ انت کہ آئی ماں یک جتے نے دروشا وارت کتگ ات۔ آید جین و سنگتاں ایوک و تہنا زند
گوازینگا لگ ات ..... آئی مہر کتگ ات، و آئی گورا درائیں چیز ہست انتت بلے آنہیا ماں وئی و
مردمانی میانا چند بر جاہ داشت امینچو پند چو کہ یک آدینکے نے دومی دیم بہ بیت و گڈسرا اے مرٹ و اشیا
نزوریں لیکہ ہم بیگواہ بوتنت چش کہ آپ نے تہا آپ۔ اے گمان ردکنگ بیت، بلے بوت کنت
منی و استا گواچنی گمانے چیدگی نیون بوت بکت (ونوں مناسدکی انت کہ راستی ہمیش انت) کہ
آماں یکیں و ہدا پھک و بے مٹ انت۔ گوں ابکہ کنوکیں دا بے آ پانر دایمنی نے تاکبند De
omnipotentia آچا پ بوٹگیں نظم Paradiso نے پست و یکمی نے گوں بندوکیں دو کڑیانی کمائی سرا آئی شین
بوت کہ آنہی تہا دایمن نے پچاری جیڑہ درشان کنگ بوٹگ ات۔ اے تاکبند نے پچی درا پانر دایمن ارسطو و Fre
degosius detours اے ایراد اگشگ بوٹگ کہ ہدا یک انچیں چیزے کہ آئی ہست بوٹگ نے کدی گمان ہم نہ
بوٹگ آنہیا کجام ہم چیزے آ گوں بدل کنگ نے توانا دار بیت۔ اے نیکرا ہی، بنگپ نے وانگاچہ پڈرودا مین نے
نوک و ابکہ کنوکیں کسہارا منی سر پد بوٹگ نے سچ آکارگرگ بنا کت۔

نوں من جیڑہ نے گیشگیو ارا کناں۔

دایمن میسولر نے جنگ نے پڑا یک لگوریں کردے پیش داشت و آئی ہے لچ بریں نزوری نے دینانی
دیما وئی پشت کپتگیں زند گوازیمنت۔ آواتر انترے ریوسا اتک، آئی کدی یک مردے نے سراسر دست چست نہ کت و
نیکہ آئی کسے آراجت، آئی کدی ہم دتارا یک نترسیں مردے نے رنگا پیش نہ داشت۔ بلے اشیا اید آئی ماں نیکے نے
کوہ دگی جنگلانی تہا جنگلی جناورانی دیپانی کت و آئی کجام ہم پیمین اڑ و جبالے نے دیم پدیم بوٹگ نے ہاتر وئی تہا
سگ و او پار آرگ نے جہد کت۔ بوت کت آ گوں بے سہائی یک کراماتے نے دیما آرگ نے راہ و دراں سچ کنگا
ات۔ آئی جیڑات کہ اگاں تالہہ یک دگہ جگے نے تہا منادورنت گڑا اشیا نے و استا منا پیرا چے جاڑی بوٹگ لوٹیت۔

مرچیا چے چندے سال رندناسدکی بیت کہ من یک هیالی کسے ہشتہ کتگ و من یک انجیں کسے دیما کاراں کہ آگوں گواچنیا بندوک بیت، انچو کہ مرچیا چے دو ہزار سال پیسور جلاوتی گون تو امیں دل پہکیانی باوست ئے پدا اے ہبرئے سراسدکی ات کہ آیک مردے ئے بوتن ئے راہ و درراں تچ کنگا انت۔ و ہے رنگا آئی ماں حضرت عیسیٰ ئے پیدا ک بوہگ ئے پیش گوئی کنگ ات۔ بے چارگیں دایین..... کہ مرگا چو ہدا پیسرا آنہیا را یک دگی جنگیئے تہا ہیست سال ئے عمر اوردات۔ بے گدسرا آنہیا را آدرائیں چیز رست انت کہ آبانی واگے دل ئے تہا دشتنگ ات۔ بوت کنت اے واہگ آنہیا چہ مز میں مدتے آ بوتگ انت و ہے رنگ بوت کنت کہ اشی تہا چشیں مز میں وشی بے ہوار نہ انت!!

من و بورخیس

بورخیس صغیر ملال راصغر محرم

اے جیڑہ ہما مردم ئے دیما کایت، کہ آئی نام بورخیس انت۔ من بورخیس ئے نامئے ٹپالاں دست گراں۔ پروفیسرانی لہڑے یا ماں لہزانتانی دائر کٹری ئے تہا آئی کوائف ئے سرامنی چم کپنت۔ اہدی مر وارد، دست کشیں عکس۔ اژدہی کرن ئے ازم و ہنرا گوں جوڑ بوتگیں نقش و نگار، کافی ئے تام واسٹیونس ئے رسا تک بیوکیں ساچشت، منی دوستریں چیز انت۔ بورخیس ہم ہے چیزاں دوستداریت، بے آنہی دوستدارگ ئے تہا ازمکاری بے ہوارنت۔ منی بورخیس ئے سیادی زہر و کنت یا گوں کینگا بندوک نہ انت۔ من زندگاں و دتارا زندگ دارگ ئے جہدا کناں، دانکہ بورخیس لہز انک ہشتہ کت بکنت۔ بورخیس ئے ساچشتکاری منی ہست بوہگ ئے مستریں درورنت۔ اے گیا ہر کس منیت کہ بورخیس چند بے مٹیں ساچشتانی واہندنت۔ بے اے منی آسودگی ما زمان بوت نہ کنت۔ ساچشت کسے ئے ہم نہ بنت۔ آبانی گوں بورخیا ہم تچ سیادی نیست، ساچشت ئے شاہیگانی تہنا زبان و دودمان ئے کارا تک کنت۔ انچو کہ فنا بیک منی تالہہ انت، بے بوت کنت کہ منی چندے ساہت بورخیس ئے تہا پمدامی پشت بہ کبیت۔ من سر پداں کہ بورخیس گواچنیا منیت و ہراں یک نوکیں رنگے آدیما کاریت۔ بے اشیاءچے ابید کم کما من درائیں چیزاں ہما ئی میار کنگا اوں۔ فلسفی سپنوزا سر پد بوتگ کہ دنیا ئے ہرچی ہما رنگا ہست بوہگ لوہیت کہ آرنگا سازگ بوتگ۔ کوہ داں ابد کوہ انت، شیر دائم شیر بوہگ لوہیت، بے من وتی تہاناں بلکیں بورخیس ئے تہا پشکپاں۔ (اگاں اے راست انت کہ من دگہ کیے اوں) منا بورخیس ئے کتابانی تہا وتی درجنگا پہ بازیں اژ و جخالے دیما اتلگ۔ بورخیس ئے ساچشتاں چاہید ہما آواز کہ

آیک سازے ے تارانی دمانی کاردارگا چہ ووی بیت۔ مناوتی ہست بوہگ ے مارشتا گیشتر دنت۔ بازیں
 سالان رند، من چہ کسہاں دراتک وامروزے یک ابدی لپسے ے تہا دتارا مانگیشنت، بلے و ہدے ہمرا یا اے
 لیب ہم گوں بورخیا بندوک بوت۔ ونی من وتی واستا نوکیں دزگٹی شوہاز کنگاؤں۔ منی سرجمیں زندیک دائمی تگے
 جوڑ بوتگ ونی درائیں ذاتی چیزانی سرایاؤ بے سمانیا، ویا کہ بورخیا چا گردنگ۔
 من اے ہم زاناں کہ اے تاکدیم ے سرا بورخیا چیزے ہشہ کنگ یا اے منی ساچشت انت؟

رخصتی

بورخیاں را صغر محرم

ما یکے دو میا را یا زدہمی چار راہ ے نزدیک رخصت کت۔ دگ ے آدست سر بوہگار مند من
 پشتا چک ترینت و چارات۔ تو ہم چک جت و دست سرینا ناگوں منار رخصت کت۔
 مردم وگاڑیانی یک کورے مے دیما تچگا لگ ات۔ اے یک لس بیگا ہے ے کساس پنج
 کلاک ے و ہد بوتگ ات۔ من چے پیم زانت کنگ ات کہ اے ملور و مونجانیں گورم ریکرون ے
 کورانت۔

ونی من اے یا تا پد جتاں و آئی سرا چار و بیچار کنان۔ من جیڑاں کہ اے دروگے ات، و
 بوت کنت اے رخصتی ے پشتا یک دائمی جتائی یے ات۔

گوشگیں شپ ے ورگا چہ رند من تہا مہتل داشت و اے چیزانی سر پد بوہگ ے ہاترا
 آگڈی دَرس ے یکبرے پدا وانگ بکچ کت کہ آماں افلاطونا وتی رھد ربرا (استاد) گوں بندوک
 کنگ۔ من ونگ کہ و ہدے بدن پشت مہ کپیت تہ ارواہ درکیت۔ ونی من زاناں کہ گواچنی اے
 منگیں رخصتی ے تہا انت یا آئی مانگیں گیشنت ے۔ پرچا کہ اگاں ارواہا مرگ پر نیست گڑا مارا
 رخصتی ے سرا انچو گیش ارزشت و نیک نہ لوئیت۔

یک دومی ے رخصت کنگ ے معنا چہ جتا نیا دیر تچک انت۔ اشی متلب اے بیت کہ
 ”مرچی ما جتا بیگ ے ٹلیا کنگا نیں۔ بلے باندا پدا چار کہیں“ انسانا رخصتی ے دود پمیشکا رواج

داتگ کہ آکجام ناں کجام وڑے آے زانت کہ آبدمان انت، چوزا آبلے آے معنا اوداڑکی گندگا کثیت۔ روچے کیت ڈیلیا (کجام کورے لمبا؟) کہ ماوتی اے دروگیں تگیا را یکیرے پدارد و بنددیں، ویکے دو میا چہ جست گریں کہ زانا یک پراہ و شاہیگانیں دمگے گار بوتگیں یک شہرے تہا ما بزاں بورخیں و ڈیلیا پشت کپتگاں۔

شہزادگ

بورخیں صغیر ملال راصغر محرم

من سر پداں کہ اے بازارے مردم منی سراکتبر، وگول انساناں مہرنہ کنگے بہتا ما جن انت و اے ہم گشت کہ من یک گنو کے آں۔ اے منی کم شری انت و کیت یک روچے کہ من اے درائیں بیراں آہاناں گول شریں وڑے آگران۔ اے راست انت کہ من وتی لوگا چہ کدی درنیاہاں، بلے آہاں اے ہم زانگ لوٹیت کہ منی لوگے بے کساس دروازگ انت کہ آروچ و شپ چچ انت۔ انسان یا کہ رستر، ہرکس بلوٹیت چرے دروازگاں منی لوگے تہا پترت کت۔ ادا آہاناں چچ پتہیں درباری مڑاہ یا جتلی ٹہلے دیپان بیگ نہ کپیت۔ ادا پھک تہنائی و بیوانکی انت۔ کل زمینے سراے رنگے دگہ چچ کمپان نیست (باز مردم گشتیت کہ مصرے تہا ہم انچیں یک کمپانے ہست، بلے آدروگ بندت) منی بدگشوک ہے سر پد بنت کہ منی کمپانے تہا پے آسراتی تہا تراچ چیز نیست و چیزے مردم منی پتہیں شہزادگے آرا اے کمپانے بندی سر پد بیت۔ ادا منا اے ہر دیمہ آرگ کپیت کہ منی لوگا چچ پتہیں کلبی تیں دروازگ نیست، بلکین منی لوگا کلبے جند پھانا گواہیت۔ یک بیگا ہے من چہ لوگا درادراتگ اتاں۔ روچ برکت بوتگ ات بلے منی گندگا گول کہ آرنگ بے کس و بے دستریں مردماں دز بندی کنگ بنگ کنگ ات ووتی لوٹ و حاجتا ناں درشان کنگ ات، من ہے سر پد بوتوں کہ منا پجارگ بوتگ۔ چیزے مردم سجد ہا کپتگ ات، چیزے دعا لونگا لگ اتگ ات، چیزے درشتگ ات..... و دگہ چیزے آسنگ چست کنگ ات۔ من

چو کہ یک بانگی (ملکہ) چکے آں پمشیکا من کجام ہم وڑا عاجزی پیشدارگ بلوان منی سپاہ نے تھا
پشیں بازیں چیزے چلس مردماجتا گندگا کیت۔

من وتی داب نے یکتائیں مردے آں۔ ہمک روچی کسانیں و بے نہیں بہرانی واستا
منی زانشت نے تھا تہا چ جاگہ نیست۔ منا ایوگا گرانیں و مزنیں ہنگپانی سرا بیچار کنگ نے ہا ترا پیدا
کنگ بوتگ۔ من وتی اشتاپیں بوتن نے سوبا وانگ و نیشہ کنگ در برت نہ کنگ و برے برے منا
اے کمی نے مارشت بیت..... پرچا کہ منی روچ و شپ بے کساس دراج انت۔

منا وتی زندگی نے تھا یکشلی نے گمان بیت، بلے باز و ہدا اشی تہا دمانی مٹ و بدلی یے ہم
گندگا کیت۔ اے پیہیں جاوراں من گون کانٹاں مڑ کونکیں دلوتے نے وڑا اندیستگیں دژمنے نے
سرا پراش کنگ نے ہا ترا تگ زورگ بنا کناں۔ سنگ نے بازیں دیوالے نے ڈیک و رگا چہ پدگوں
تروکیں سرے ہما نیاجہل کپاں۔ پدا چیزانی امبارے یا ماں تہا ریں شم و درے آہے پیہم تڑکڑاں
چو کہ منا پٹ و لوٹ کنگ بہ بیت۔ لوگ نے تھا پشیں جاگے ہم نیست کہ آہودا چے من و تارا دور
بدا تیں و ہون و ہوز تہ کتیں۔ من ہر و ہد بلوٹاں بہماں تڑکناں و انچیں گرانیں ساہ زورگ بنا کناں
چو گشے کہ پہک و ابے آہے باں (برے برے من و اب ہم کپاں۔ ہر دیں چم تہ بخت تہ روچ نے
رنگ مٹ اتگ بیت) بلے و ہدا گوازیگ نے اے درائیں دز گتیاں چہ گیش منا ہمالیب دوستر بیت
کہ آنہی تہا یک دگہ شہزادگے منی لوگا پہ مہمانی کیت۔ من آنہیا را وتی لوگ نے پیشدارگ نے
از مکار یا کناں۔ عاجزی گیش و دینان گوں آئی دز بندی گالوارے آدرائیناں ”بر و آں ہما جاہا کہ ہر
دو کشک ہوار بنت ہودا یکبرے پدا رویں“ یا ”جی ھو، اے ہما تلاوگ انت کہ چہ ریکا بار
گپتگ“ دلگوش بکن، اے جاگہا چہ دیم تہہ خانہ جتا جتا تیں بہراں گوں بہر بیت“ لوگ نے سیل
کنائینگ نے میانانا گہ یک ردی یے گوں من بیت تہ ماہر و دول نے میلانندیں۔

اے ایوکا لپے نہ انت۔ من گواچنی وتی لوگ نے سرا باز چار و بیچار کنگ۔ منی لوگ نے
ہرچی چہ حد اگیش انت۔ بے کساس کوٹی۔ بے کساس پدانک بے کساس پد کشک و شہ
گس..... لوگ انچو مزنیں چو کہ دنیا یے بہ بیت، یا بوت کنت اے وت یک دنیا یے۔ ہے وڑا

یکرندے من پراہ و شاہیگانیں پہرہ گاہ نے چاریں نیہانی دیوالاں گواز کناں ہمودا سرا بوتگ اتوں کہ
آہودا چے دریا و زگرانہ گندگا کایت۔ ہما روچا منا گمان بوت کہ زگرانہ و دریا ہم چہ کساسا ڈنٹ
انت۔ دنیا نے ہمک چیز حد اگیش انت۔ ایوگا دو چیز امروز نے تھا یکتائیں انت۔ یکے ماں آزمانا
روچ و دو می زمین نے سرا من بزاں شہزادگ..... کدی گمان بیت کہ من اے روچ و استالاناں
سازاتگ و منی ہیلا اے پراہ و شاہیگانیں لوگ ہم من جوڑ کنگ، بلے نی منا تہ شری نے سرا یات
آہگانہ انت۔

یک گچینی مدتے آچہ رند چو مدامی وڑا منی لوگ نے تھا نو مردم پتریت۔ زمین نے سرا
ہون رتچگا ابید من آہاں چہ آہانی غذا باں آسودگ کناں۔ من زاناں کہ آکے و کئے انت و کچا چے
اتنگ انت، بلے آہانی تہا یکے آچہ مرگا پیسر منا گشنگ ات کہ یکرو چے منی آسودگی آہے یک مہربانے
کیت۔ ہما روچا چے رند منی و استنا تہنائی نے سلگ ارزان بوتگ من سر پداں کہ منی مہربان جاہے
ساڑی انت و یکرو چے چہ حاکاں چست بیت۔ اگاں دنیا نے درائیں آواز ماں یکیں و ہدا منی توارا
پہ ہمزیل بہاں چاشی و ابید ہم من وتی مہربان نے پاد برمشاں ہجہ کاراں۔ منا جزم انت کہ آکیت و
منا ہمودا بارت کہ آہودا دریگ کم انت و دروازگ کم..... ”منی مہربان گندگا چے پیما بیت؟“ من
وتا چے حسرت کناں..... رستر یا انسان؟“ انچیں رسترے کہ آئی رنگ چو انسانانی وڑا بیت؟ یا بوت
کنت آ منی رنگ بہ جنت۔“

سہب نے ٹک کنگیں روچ، زہم نے زہا چہ درابو بان ات۔ چہ زمین نے سرا ہون نے
گڈی نشان ہم گار بوتگ ات..... باور بکن..... اولی مردا گوں دو میا درائنت۔ ”شہزادگا
وتی پلہ مرزا پہ تہچ نہ گشنگ ات۔“

بروت، آنہیا پر شکمیں پھینگی زبانا گپ جت کت بلے اشی تہا برازیلی زبان ے لہزانی ایلا بوتگ۔
آنہیا گوں کسی کارا کار نیست ات۔ آنہی ڈاک ہم یک کپے پپاری نمدی ویکے کپے پھلنا چے
اوشتا تک اتنت ولس.....

وہدے من گڈی براچہ آگور پچانی گنگد ارا گوستگ انت اوں کارا گوتا کوراہات کنگ
ات۔ پھیشکا مناسمیں شپ لاکور ادا اوشنگ کپت۔ سہتانی تہا من مارت کہ منی آگہ آنہیا وش لگ
ات۔ من آنہی نیمگا دست شہارت و آنہی وتن دوستی ے جذبگا راوتی نیمگا ژپگ ے جہدکت۔ گڑا
من انگلستان ے چہ گردار اڈن ے زور ے گپ جت۔ منی ہمراہا گوں من ہوکت، بلے اشی ے
ہمراہیا گوں پڑ مانا میں پکلندے آمنی سراپدرے کت کہ آپرگی یے نہ انت، بلکہ آرش ات۔ اے
گشگا پد آ انچو چپ بوت گشے یک مز میں رازے پاشک کت ے۔

شاما پد ماکے ڈنا پھوگا ہا درائیں۔ آ زمان سپا ات، بلے زربارے کوہانی آ انہا گروک
ساجا برگا اتنت و آ زمان ے بگلا یک توپانے ردگات۔ ماڈ اینگ روما و اترائیں۔ بچکا ورگا پڈ ٹیل سپا
کت انت ورم ے یک بوتلے آ ورت و ماکے دیر ہا موشیا نوشان بوتیں۔ زاناناں شپ چچو گوستگ
ات وہدے من مارت کہ من زیادہی کنگا اوں، وباریں گام سہتا کجا مومڑا من آنہی دیم ے ٹپ ے
کہ نوک ے وڑا ت گپ چڑہنت۔ آنہی دیم یک دم مٹات۔ لہتیں سہتاں تہ من جیڑا ات انوں کہ
آ منا چلوگا کشیت، بلے کے ہا موشیا پد نارمل آوازے آگوں گشت ے ’اے ٹپ ے کسہا ترا گوش
داریناں، بلے اے شرتا کہ تو اشیا ہے وڑا گشے ہما جنیں جاوراں کہ من اے ٹپ وارنگ و اے نشان
ے گو ماکہ رزوائی بندوک انت، اشیا ابید چشمیں روریا آچے یا کم و گیشیا چے ہے وڑا گشگا اوں
انچوش کہ آنہی دپاچے گوش داہنگ ات۔

(آنہیا وتی کہہ پرگی زبانا گشنگ ات، بلے آنہیا انگلشے تہا بے مڑا پھینی و پرتگالی لہزورد
مان کنگ اتنت گوں) 1922 کوناٹ ے یک شہرے آمن ہا مردماں گوں اتوں کہ آئر لینڈ ے
آزاتی ے واستا جہد کنگ اتنت۔ منی ہمراہانی تہا بازینے انگہ زندگ انت و لہتیں بد بہتیا انگہ
جنگا انت۔ زر و ریکستانانی تہا ہے برطانیہ ے بیرک ے جیڑگا کہ اشی ے ہلاپا آ یاگی بوتگ

زیم ے ٹپ

بوخس اقدیر قیمان

آنہی دیم ایک جھلیں ٹپے ے بدیں نشانے ات۔ پڑے رنگ ے اے ہشک ٹپ
یک تیوگیں سنجے جوڑ کنا نا کھلگا چہ نیم رکاں تاجہل ایر کپنگ ات و آنہی دوئیں کنڈاں پوست تنچ
اتنگ ات۔

آنہی اصلی ناما بچ ارزشت نیست ات۔ ’تا کورامبو‘ آہر کیے آنہیا ’لا کورادائے پرگی‘
ے ناما توارکت۔ کار دوسوا آنہیا راز میں ے تہا دیگا نہ من ات۔ اے نہ منگ ے پھو آنہیا یک
ناگماں دلیے دات۔ بز ان آنہیا کار دوسوا گوں وتی زیم ے نشان ے راز پدراکت۔

اے پرگی ریوگراند و ہیل سر براں سمسراچہ اتنگ ات۔ انچو گشت کہ آبراز یلا ہکے
بوتگ۔ ہما ز مینانی کہ آنہیا چہ کار دوسوا بہا زرتگ اتنت کاہ رستگ ات و چاتانی آپ زگرت۔ آنہیا
وتی کاردارانی ہمراہیا ہے ز مینانی کشت و کشاری ے کٹ ے آرگ ے واستا مک جہدکت۔ انچو
گش انت کہ آنہیا زلم ے حداتا سگ گری کتگ، بلے ہے سکلیا گوں شرانے جنگ۔ انچو گشت کہ
آنہیا سک نوش اتگ۔ سالے ے تہا بازیں براں انچو بوتگ کہ آیک بانے آدو دوسے سے روچاں
تاں بند بوتگ او وہدے آچہ بانا دراتنگ، گڑا آنہی جاور نہ گیگ بوتگ ات۔ دیم..... شنگ
رنگ، پریشان دراہ اٹکیں، لہزائیں گشے آ انو انو چہ یک جنگلے ے پڑا تچان اتنگ یا انچوش تلگی
جخالے آدر اتنگ۔ آنہی برپ بندیں سنگیں چم منا انگہ یات ات و آلا گریں جان و سیاہ سہریں

انتنت، آوہدانو پٹ بوہگات و سپاہیگانی چم چہ و ابانز بوہگات انتنت۔ پدا آہاں آوتی پیرکانی چار راہ ۛے سراتیراں گوں چند چند کت۔

لہتیں دگے ہماہاں اے و ت مڑی ۛے نامیں چیریں دمپاں وتی بہت دیست۔ اے مردم گیشتر و ش بہت انتنت کہ اے پڑاکار اتلگ انتنت۔ ماری بیلکن اتیں و کھسٹو لک و ماہری و اب ۛے گندگ عادت کتگ ات۔ آرز لینڈ مئے و استا تہنا یک یوٹو پین باندا تئے برداش نہ بوہوکیں است یے نہ ات۔ اشی بازیں اوست و واہگ و شیں و اب، بلکہ یک تیوگے دیو مالایے بندوک ات۔ آمد در مینارو سہریں مینے و بارنیل ۛے نہ من ۛے و رزمیہ چچمانی مڑا۔۔۔۔۔ اے درست۔ اے رزمیہ نظمے شعر و پر بندگشنگ ات کہ یک بوتن ۛے چہندیں با مردنت، یک بوتنے آ ماہیگ و یکے آکوہ۔

یک نیروچ کہ من بھجر شموش ات ۛے نہ کنناں، ہنٹرا چے یک ورنایے گوں مارا اتک و مل ات و ہوار بوت۔ آنہی نام جون و سنڈ مون ات۔ آنہی امبر 20 سال بوت۔ لاگریں، نزوریں و بے جان و لپرز و کیس جانے گشے ہڈ ۛے جنڈے مان نیست۔ بلائیں جذبگے بے سریں پرے آگوں آنہیا یک کمیونسٹ مینو عمل ۛے یک یک تاکے و تگک ات۔ آنہی کراہرتان ۛے گڈی و مکلیں پسوجد لیا تاتی مادیتا است انت۔ کسے آلوٹگ یا کسے ۛے نادوست دارگ ۛے سبب بدی بوت کن انت۔ آنہی و استاد رائیں دنیا ۛے راجد پتریک روج کاری کش و چیلادوشنوک ات و اشی ۛے و استازر مشنت ۛے کامیاتی ازلا چے لک اتگ بوتگ۔۔۔۔۔

شپ ۛے سیاہی مان نشانگ ات و مئے گپ و رپا و اہلاسی ۛے نام نزانت۔ ماہنگلیں و گپ و رپ کنائیں۔ پادا نکا چے ایر آہگا، دمکاں گردانا، ہرجا ہامن چہ آنہی توریں پیلہ آل چے سا تک نہ زرت۔ نہ چہ آنہی گالوارا۔ مئے اے نوکیں کامریڈ تہنا گپ و تران ۛے منوگر نہ ات، بلکہ لہتیں لیکھے یے منوگر ات و پیز دو کست اشاں منینگ ۛے جو کہ بوتگ ات۔

وہدے ماچہ شہراڈن درائیں اناگہ تیرانی ہارے اتک ماتچک اوشتا تیں۔ وڑچو پیرکانی نزیک ۛے رسگ بیگ ات۔ ما یک لچیں راہے گپت۔ ہنچو کا یک سپاہیگے سچانیں گدانے آ

دراتک، سہریں برانزانی روٹانیا آچو دیوزادا لکگا ات۔ آنہیا کوکارا گشت ”اوشتا ات“۔ من وتی گام تیز کت انت۔ بلے منی ہمراہ منی پشتا نہ اتک۔ من چک جت چارت۔ جون و سنڈ ہشک و اودوگ اوشتا تگ ات۔ آتر سا چے بر پ ات۔ من و اتر تچانا اتکاں و یک سپاہیگے آرا مشتے ککرت، زمینا دوردات۔ پدا من و سنڈ ہون گپ و ٹینٹ سرینت و آنہیا زاہے دات کہ گوں من بہ اینت انت گوں۔ منا آنہی دستارا گرگ و مک کنگ کپت کہ تر سا آہے کار کتگ ات۔ پدا ماتچک بناکت۔ آشپ ۛے تہاریا کہ اشکرانی سگارے تل کنگا انتنت، رائل ۛے تیرے رندا کپت انت۔ یک تیر ہون ۛے بردستا سٹک کنانا گوست۔ وہدے ماصنوبر ۛے درچکانی نیاما تچان اتیں، ہون جہل بوت و میزان میزان گریوگا لگ ات۔

1923 ۛے تاک چند ات۔ ما برکلے ۛے ماڑی ۛے باہوٹ بوتیں۔ جنزل برکلے آروچاں بنگلا وتی کارے آشنگ ات ماڑی یے ہالی ات۔ اے ماڑی سد سال گھن ات۔ تہاریں بان، شک انگلیں بے حساب بے زلور تیں تہی چہر و مان کش انگلیں برانڈا۔ اولی تہکا یک ابک جائے ات و کتاب درے کہ آنہی کتاباں چے نوزدہمی کرن ۛے راجد پتر بندوک ات۔ ابک جائے تہانیشا پورے زہم و اسپر انتنت کہ آہانی کماناں گاریں ہون واریں جڈگانی نشان انگہ است ات۔ منایات انت ما ماڑی ۛے پشتی میگا پتر انیں۔ و سنڈ ہون لرزگا ات۔ آنہی تک ہشک ات۔ ابیداشی ۛے آگیشگا ات ”مرچگی شپ و بل سک و ش انتنت“۔ من آنہی ٹپانی دوا و درمان کت و گر میں چاہے جوڑ کت و دات۔ منا اندازگ بوت کہ آنہی زیم کسان انتنت۔ آنہیا اناگہا پر جتیں گالوارے آگشت ”تو وتارا بلا ہیں جنجالے ۛے تہا دور دا تگ ات“۔ من گشت ”مسلمہ یے نہ انت۔ منی و استا پریشان مہ بو۔ جنگ ۛے تہا چو بیت“۔ (اسلا آنہی پچار بیگ ۛے یک سہے البش ات کہ یک مردے ۛے دزگیری دراہیں گل ۛے و استا جیڑہے بوت کتگ ات)۔ دوئی روچا مونو وتی ہیال گور کتگ ات۔ آنہیا چہ من سگریٹے زرت و کشکا لگ ات و مئے زرمشتی گل ۛے روج کاری پارستانی باروچا من سک جتا لگ ات۔ آنہی جست گوٹدوی انتنت۔ من آنہیا راراستیں گپ گشت کہ ماملہ سنجیدگ انت۔ پدا من مونارا گشت کہ مئے سنگت مئے و دارا انت۔ زر بارا

انگہتاں رائنفلوں پے آس در آہگ ات۔ منی ریوالور و اوور کوٹ منی بانا اتنت۔ من آرتاں وواتر بوتناں کہ گندراں مون سو پہا سرتچک ات۔ آ بندیں جہاں گمان کنگا ات کہ آنہیا تپا گینگ و آنہیا وتی کوپک انچو کنگ ات گشٹے سک دردے بوہگا ات۔ اے سہتا من پہم ات کہ آنہی لگور یادوا نیست۔ من آنہیا راگوں سک نرمیں گالوارے آگشت کہ وتا بہ رکینیت ومن ڈنادرا اتکاں۔ اے لگور چہ تر سوکیں مرد مارا گندگا گوں منا وتا لچ بوت۔ گشٹے و سنٹ مونا انا بلکہ من لگورے اتاں۔ و ہدے یک کسے کارے کنت گشٹے دراہیں مردم آنہی ذمہ وار بنت گوں۔ گڑا اے وڑا ہے شر ات کہ مردے چہ بہشتا حدائے حکمچے کسگ انسانے تباہیے سبب بہ بیت و یک گنا ہے دراہیں مردم گریا چل بہ کنت۔ و ہے وڑا اے شر ات کہ یک مردے اے سلیب اے سرا کر بانی دراہیں مردم گریا بہ پچار نیست ورکین اے سبب بہ بیت۔ شو پنہارا زاناں راست گشٹگ کہ ”من دراہیں رومانی تہا اوں“ براں ہر کسے دراہینانی تہا انت گڑا یک نہ یک راہے آچے اے چٹیں لگوریں جون و سنٹ مون چہ شیکسپیر دوئیں یکے اتنت۔

نور وچ و نوشپ ماجزل اے اے مزینیں ماڑی اے تہا گوازینت۔ من آوہدے جنگ اے ازاب، تباہی و کامیاتی و ناکامیاتی گپ چیرینگ نہ لوٹاں۔ من تہنا اے ٹپ اے راجد پترا گوش دارینگا اوں کہ منی دیمے سرا چونالت اے وڑا لچ اتگ۔ منی یاتانی تہا آنویں روج تہنا یک روچے جوڑ بوتگ ات، پیدا گڈی روچا کہ و ہدے مے ہمراہ بیرکانی تہا پترتگ اتنت و مے شانزدہ ہمراہانی بیرے گپت کہ پلفن اے چارراہ اے سرا مشین گن اے تیرانی آماج بوتگ اتنت۔ من باگواہا چیروکانی لوگا چے دراہکاں و پدا شپا و اتر اتکاں۔ منی ہمراہ برزی جبکا منی ودارا ات۔ وتی ٹپانی سببا آنہیا جہلا ایراتک کت نہ کت۔ آنہی دستا لشکری مارن راہ اے کتا بہ است۔ ایف این مانیا کلا جنتر ”دراہیں جنگلی ایللاہاں چے توپانی منوگروں“ آنہیا منا حال دات۔ پدا آنہیا مے لوہانی بار و اجست کت۔ آنہیا اے بندوک کنگ لوٹ مٹ و بدل آرگے لوٹ ات مے روج کاری جاوڑے سراچپ و بانک ات و مزینیں مہکمیا گوں مے تباہی و کنگ اے سرا پیش گشی اے کت۔ آنہیا وتی نزوریانی و لگوری اے چیردیگ اے و استاچش کت ہیر! آنہی گوما اے

نواہیں روج، شریا ہراب، کجام ہم وڑے آگوست ات۔

دومی روچا مے شہر دژ منانی دستا کپت۔ دگانی سرا گام گام اے سرا دراہیں ہاموش و جیریں اسپ سوار چار و کنگ اتنت۔ شہراہاک چست بوہگا ات و دو تانی جمر برگا اتنت۔ یک ٹے آ من دیست کہ ایک انسانی جونے زمین اے سرا دور دیگ بوت بلے اشئی اے اثر منی ذہنا ہڈا میا چے گیش جہل تر نڈت کہ آنہیا چارراہ اے سپاہیگاں یکا نشانگ جنی اے اہل دات۔

یک باگواہے من ڈنادرا اتکاں و نیم روچا و اتر بوتناں۔ مون کتاب درا کسے اے گوما گپا ات۔ پدا آنہی گالوارا چے من اندازگ جت کہ آٹیلیفونا گپا ات۔ من وتی نام اش کت و اے ہم کہ من بیگا اے ہمت کلا کا و اتر باں و پدا اے سوچ کہ منا ہا و ہدا دزیر کنگ بہ بیت من پیو گاہ گولگا باں۔ منی پوہ بوتیں ہمبل گوں پڑیں اگلا منا بہا کنگا ات۔ گڈیا من اے ہم اش کت کہ آوتی جندے رکین و سلامتی اے گارنٹیا لوٹگا ات۔

وادا آہگا گوں منی کتہ گڑ و منجو بیت و آنہی یک سرے جاہے گار بیت۔ برال من انچو زاناں کہ من آگدارے دمبا کپان اتاں۔ اے بے حسا میں ترس ناکی، تہاریں دیولانی و چکر وراتیں پدا نکانی پچاروک ات۔ منا چے باز گیشتر۔ یک دور منی جہاں چے گار بوت گڈسرا من مان ترینت۔ اشیا ساری سپاہیگ منا داشت بہ کن اتنت من اشتاپا جنزل اے اسپراں چے یکے چد دیوالا ایرکت و آنہی آسنی نوک گونگیں چوٹا چے آنہی دیما یک ہونین نوک اے وڑیں تراشے کش ات۔ بورخیں، تو یک در آمدے اے من تئی دیما منگا اوں۔ تئی کم تنگ اے جندگ منا تاوان دات نہ کت“ ادا سا گوں آہاموش بوت۔ من دیست کہ آنہی دست لرزگا اتنت ”ومون؟۔ مون کجا بوت؟“ من پول ات۔

”آنہیا دیست کہ نشہ ایں سپاہیگ چارراہ اے سرا یک ڈمی اے جانارا تیراں چے دردر کنگا اتنت۔ آنہیا وتی یہود اے گدار اے نہاد زرت و دیم بہ برازیلا شت“ کتہ اے گڈسرا من بے نپ ودارا اتاں۔ آنہی جان چہ اسکاں لرزگا ات آنہیا زیم اے نشان اے ٹپ اے کہ نوک اے وڑا چوٹ بوتگ ات ہیرگا اشارگ کت۔

”چے ترا منی گپانی سرا باور نہ کنت؟۔ چے تو دیست نہ کنے کہ ذلیلی ورزوائی اے اے
ٹپ دائی منی دیم اے سرا کل کنگ بوتگ؟۔ من اے کہ اے وڑا پیشکا گوش دارینت کہ تو تاں
گڈ سرا پہ صبر و سگ گوش اے بہ دارے۔ ہا نیا کہ منی جان پچارینت، منار کینیت من گول ہا ہمبلا
گداری کت۔ نومنانا دوست بدار۔ من جون و سڈٹ مون اول۔“

گدو نند

پ:۔ جی ہواے راست انت۔ پرچا کہ من کتاب واناں۔ کتاب بچ وڑا تجربت، سپر یا مہرے
 جزبگاں چہ کم نہ انت۔ منی دلا وہدے من برکلے، شا، یا ایمر سنا واناں۔ اے ہکلی میں تجربے آچہ کم
 نہ انت۔ چو کہ من لندن ڈکنسا چہ مارا نگ و باز مردم ہک و دلی زندے درا نگا زیا سک جوان انت
 ۔ چو کہ دنتان نے درد، سرے درد یا سپرے ہالاوش درا نگا زکن انت۔ دومی ہیرگا زندمانی نے واب
 و مسال انت کہ آھانی مانا ازم نے تہا انت۔ بلے من ہے سر پد باں کہ اے اوشتا تگیں آچے دو
 گشینی تگیں بہر انت۔ من ہے سر پد باں کہ ہر چیز زندے چد بہرے۔ مسال نے اے بہر کہ من
 مرچی وتی لو گیا گوشتگ کہ من باز سپر کتگ۔ بلے من چونہ گوشتگ کہ من درائیں دنیاے سپر کتگ۔ بلے
 درائیں روا ریشٹ، اناں۔۔۔ من بیونس آئرس نے Slum سرا کدی شینر نہ گوشتگ کہ منی مزنیں
 بچنے۔ منی دل دوستیں بنگپ چو کہ منانیو یارک سک دوست بیت۔ بلے من کدی چونہ گوشاں کہ نیویارک
 نے بارواہ نیساں بلکیں چندیں بازار و دمکانی بارواہ نیساں۔

ج:۔ تو نیسگا چہ ساری وان نے؟۔ یا وانگ و نیسگ دو میں ہور انت۔

پ:۔ من نکارے آچہ شرتیک وانو کے یاں۔ بلے 1954 آچہ منی چم نزور بوتگ انت۔ منابہ
 وانیت و اش بگنا ہینیت چوشیں کس نہ پینگ۔ بلے ہے پیا شرات۔ آوہدی کہ من دیسنگ ات اگاں
 نیم کلاک انچو گوتیں من گنوک پینگ اتاں۔ پرچا کہ من وانگ لوٹ اتگ ات، بلے منی مزنیں
 وہدے بیت ایوکاں۔ من نی ریل نے درا جیں سپرے باروانہ جیراں۔ نی منی دلا اے گپ ہم نہیت
 کہ ہوٹل یادگ نے سراتر و تبا کسے منی ہمراہ بہر بیت۔ من نی لوٹاں بختیں روچ پہ جیراں و پگر بہ
 کناں۔ اے بگندے بٹاکے بہر بیت۔

ج:۔ تو کدی پگر کتگ تو زندا چہ دلسیاہ پنگ نے۔

پ:۔ منی ہیال کدی اناں۔ یک وارے من دہ روچے ہاتر اندراہ جاہا پیوگاں وتی سرین نے بڑ و بین
 نے واستہ۔ نہ دلا تر سے اتلگ نہ دل سیاہ پیوگاں۔

ج:۔ تو (Dis Cussion) کتاب نے تہا تا مئے سرا ایرا دیگتگ زاناں آوہد ترا پہ تا مرا چوق باز
 پینگ؟۔

پ:۔ جی ہو۔

ج:۔ تو تا مرانی سکر پٹ ہم نہ پینگ۔

پ:۔ جی ہو، بلے دراہ بے سوب بیت انت۔ البت کتابے نے تہا چاپ و شنگ پینگ انت۔

ج:۔ تو پد طبیعتی نکارے نے۔ بلے بازیں نکارے ہست چو کہ جین آسٹن یا فٹر جیر لڈ شیو و اے
 دگہ مردم، اے مردم سینکھ لو تیس پد طبیعتی پگرے نہ انت

ج:۔ تو فٹر جیر لڈ نے گیا کن نے۔ اے کجام فٹر جیر لڈ انت، ایڈورڈ، فٹر جیر لڈ (شاعر) یا اسکاٹ
 فٹر جیر لڈ (ناولسٹ)

پ:۔ من رندیک نے گیا یاں۔ من ہمایانی ناما گرگیاں کہ آچہ رنگا پد طبیعتی پگرے نہ دارنت۔

ج:۔ آدام تلگ و تڑ پلپیں پگرے آگوں بندوک انتت۔

پ:۔ ہو بازیں مردمے کسان و گوٹڈیں پگرے آگوں زندگ ات و بازیے مرنگ انت۔

ج:۔ بزاں آانچو یلہ انت، چیز کہ ہا وڑا ہست انت ہا وڑا زینت نے۔ آچہ چیزے آشو ہاز نہ کن
 انت۔

ج:۔ ہنری جیمس و کافکا تو پرچا وتی رھد ربریا زرتگ انت؟

پ:۔ من ہے سر پد باں (اسل گپ ہمشنت) کہ آمانا دوست بوتگ انت۔ منی ہیال انت کہ اگاں ماچیرانی
 بارواشگی یے ہاں گڑا چوشیں ہکلی بوہگ بے مانا بیت۔ اے بے مانا میں کاساس (کانات) و ہر چیزے نے
 باز رو پہنات انت کہ پوریا درانگا زگ نہ بنت۔ ہنری جیمس وتی براتنا ہشنگ کہ دنیاے ہستی مر وار دو گسدانی
 میوزیم تر سنا کی نے میوزیمے۔ منی دلا ہم دنیا انچیں جا ہے۔

ج:۔ ہنری جیمس کارست سازی کنت بلے کافکا نے گورا کارست سازی نیست۔ بندرا کافکا

شاعر یا گونزیک انت۔ و کارست سازی نے منوک نہ انت۔

پ:۔ اناں چونہ انت۔

ج:۔ تو کدی جیرا اتگ کہ تو شاعر یا چہ گیشتر کتہ نویرگا سوب مندے؟۔

پ:۔ من دو بیناں سوب منداں۔ بلے من کدی نہ جیرا اتگ کہ اشانی نیما تپاوت چے انت۔ یا اے

کہ اے دو جتائیں کشک انت۔ بلے من اے گیا زاناں کہ منی ہیال پہ شاعر یا شرتز انت یا ردا نکا
پہ۔ کدی کدی اے گپ گوشے درو گے بیت۔ کدی کدی اے یک نیمگی گپے بیت۔ منی جیروگ نے
وڑ وپیم نے تہا باز تپاوت نیست۔ منی گپ بندر امنی ردا نک یا شاعری نے تہا درانگا بیت۔ اے
گپ انچو ہژد ری نہ انت۔ تو گشت کن نے کہ اے راستی نے کتاب انت۔ توری آپڑ بوتگیں آسے
بیت کہ سہرو انگر۔

ج:۔ یک رندے تو منا گوشنگ ات کہ تو وئی دلا چہ جیرو اتگ کہ اے دنیا بے ناولا بیت کنت بلے
کسہ و شعرانہ بیت۔ تو فلسفہ نے بارو اچی جیڑھے؟۔ تو چو گشت کن نے دنیا بے فلسفہا بیت کنت۔
پ:۔ من ہے پھر کناں کہ ما مردم کہ بے فلسفہا زندگی بنت آ بندر بزرگ و وارین زندگی بے گوازیگا
انت۔ چونہ انت۔ منی ہیال فلسفہ مردماں انچو کمک کنت کہ آچہ وڑا زندا بہ گوازی بیت۔ چو کہ اگاں تو
بہ جیڑھے کہ زندیک وا بے، گڑ اتی اے ہیال باز وھد اتر سناک و ما لکیشنگیں چیزے بیت۔ کدی تو
چو مارے کہ تو یک تر سناکیں وا بے آگوں زندا گوازیگا۔
ج:۔ تو وئی یا تا یک رندے لورکا آگوں دو چار کپتنگ نے۔ یا اشیا چہ رندہ ہم تو کدی لورکا دیبتگ؟۔
پ:۔ اناں۔

ج:۔ تو ژاں پال سارتر آگوں ہم دو چار کپتنگ نے۔ اشیا گوں پدا دو چار کپتنگ نے؟
پ:۔ اناں۔ سارتر لورکا آچہ زندگ تر انت۔ لورکا آمارا بہک و ہیران کنگ لوٹ اتگ ات۔ آنہیا
منا گوشنگ کہ من (لورکا) مرچمگیں دنیا آپریشانی پیداک کنوکیں مردے آں۔
ج:۔ پابلو نرودا نے بارو اتو چے گوش نے۔ تو کدی آدیبتگ؟
پ:۔ من یک رندے دیبتگ۔ آوھدا ما دوئیں ورناتیں۔ پدا ما ہسپانوی زبانا گپ و تران
کنگ۔ مئے گپ اے رنگا ات کہ نی پہ کنگا مچ پشت نہ کپتنگ۔ پرچا کہ زبان بے وڑ و بے ڈول
انت۔ من گوشنگ ات کہ دگر رہے نیست۔ ہسپانوی ادب سچے نہ انت؟ راستیا ہم سچے نہ انت۔ پدا
مادوئیں پادا تک و وئی راہ گپت۔ اے انچا ہیں کندی گپت و ترانے ات۔
ج:۔ بلے من زاناں تو آنہی شاعری نے وا بگد ارے۔

پ:۔ من ہے سر پد باں کہ آمز میں شاعرے۔ بلے پہ مردم و انسان من آنہی وا بگد انیاں۔ من
ہے گوشاں آکینگی مردے۔

ج:۔ تو چون گوش نے۔

پ:۔ آنہیا گور سچانی امریکہ نے زورا کی نے بارو کتابے ات کہ آنہی تہا آنہیا امریکہ نے بگیرا
بازیں شعرے نیشنگ ات۔ نی و آنہیا سما بیت کہ آدراہ پوچ انت بلے آنہیا پرون (PERRON)
نے سرا یک لبزے آہم ایراد نہ کپتنگ (بزاں آنہیا تشے ہم پرون نے سرا ایراد نیا ورتنگ
ات) پرچا کہ بیونس آئرس نے عدالتا آنہی سرا داوائے ہست ات۔ رندا آنہیا منا گوشنگ کہ من
گپچے آکپک نہ لوٹاں۔ آنہی چرے گپا مردم کے دلگران ہم پتنگ انت کہ نرودا پرون نے سرا تشے
ہم ایراد نیا ورتنگ۔ آنہیا ار جٹینائی جینے آگوں سیر کتنگ ات۔ آنہیا اے گپ نے سما گورات کہ آنہی
بازیں سنگتے زندانا انت۔ آنہیا مئے ملک نے بارو باز زائنگ ات بلے آنہیا آنہی خلا فالبرے ہم
نیشنگ نہ کتنگ ات۔ ہے وھدا آنہیا پہ امریکہا باوستے بندت کتنگ ات۔ آنہیا زائنگ ات کہ منی
گپ دروگ انت۔ نرودا شاعرے مزینیں۔ راستی نے مزینیں شاعرے۔ وھدے 1968
Miguel Asturias آ نوبل داد دیگ بوہگا ات گڑا من گوشنگ ات کہ اے داد پابلو
نرودا آرسگ لوٹیت۔

ج:۔ چڈارون نے ردوم نے لیکہا تئی نیشٹا نکا نی سرا اسرے کپتنگ؟

پ:۔ منی ہیالا چونہ انت۔ البت من The origin of speics وبتگ۔

ج:۔ وئی سیاسی لیکہ نے بارو اچیڑے بگوش۔

پ:۔ من مدام چہ سیاستا دور پینگاں۔ منی ہیالا سیاسی ہسابا کسے آہم چیزے سوچ دیگ نہ
بیت۔ چو کہ دراہ زان انت، ہٹلر، صیہونیت، فاشیزم و کمیونزمے ہورا من Ferron آہم متاں۔
ج:۔ تو کمیونز مانہ من نے۔

پ:۔ ہو۔ پرچا کہ من ہے ہیال کناں کہ نفر مھکم بیت گڑا ریاست نفر اچہ گیشتر ارزشت داریت۔ نی
من کوھنیں رھبندانی وا بگد اراں بلے منی ماکا کوھنیں رھبندانی وا بگد اری نے مانا لیش نہ انت کہ دگر

چیزے مہ مٹاں۔ کوہنی ے ادا مانا لبرل (رژناہ پگری) انت۔ ارجن ٹینا آ کسے ہم چوھیال نہ کنت کہ کوہن دوستی فاشزم انت۔ ترا راست گبوشتاں ارجٹینا آ سیاسی کوہن دوستی بندرا اشکر ے سرا ایرانت۔ کوہن دوستی ے مانا دگرے۔ من کدی چوھیال نہ کناں کہ نند کاروتی باروا سیاسی چست و ایراں چہ وتی بے بہ سازیت۔ منی نژا نیکرا ہی ہسابا ہم وتی گیشینگ جوان نہ انت۔ انچو راست بز ان ے من کیمتو لکے یاں۔

ج:۔ پستی کرن ے کجام فلاسفران تو دوست کن ے؟۔ تو چریشاں چہ کسے ے پدگیری کتگ؟۔

پ:۔ اناں۔ منی ہیالا برگساں۔ تو زان ے ولیم جیس پستی کرن نیگ انت یا نوزدی کرن ے؟۔ نیچ وڑا اناں۔ آو مے دور ے مردم گمان بیت۔ من آ باز رندا ونگ۔ آنہی ہیشنا نکاں چہ منا سکین رستگ و آنہی ہیشنا نکانی تہا منا وتی تب ے بازیں چیزے رستگ۔ مروچاں برٹنڈ رسل ے باروا بازگپ جن انت۔ ہستی ے فلاسفران چہ دمبرنگاں۔ نی منی دل آیمگ ے نہ گوشت۔ منی دلا سارترے عزت دینگا بازنت۔ من ہے گوشتگایاں کہ آنہیا وتی تا کبند ے تہا منی سرا ایرا دیگتگ۔ من وھد ے پیرسا سارتر اگوں دوچار کپتاں منی دلا ہمیش ات کہ آ منی باروا باز چیزا سھیک انت۔ بلے مازیت یک دو میگا چہ شزار بوتیں۔ منا کدی ہم آنہی فلسفہ گول شو قے نہ پیگ۔ نہ کہ شاعری ے وڑیں فلسفہ اے آگوں نزکی یے پیگ۔ اے وجودیت فلسفہ بس وتی کسہا بیان کنگ ے دلوشی یے۔ من اشانی دور نکیں ہیالاں چہ پریشان اتاں۔ آھاں ہد اے باروا گپ جنگ و اشیا ابید کریگارا چہ ہم دمبرنگاں۔ آنچو مزین نند کارے بلے آنہیا پے منی دلا چوشیں جہز گے نیست۔

ج:۔ ہائیڈر گرے باروا چے گوش ے۔

پ:۔ ہائیڈر گرے سلین جرمن زبانی آنتینگ کنت (بزاں زبان اش ہراب انت) وھد ے من اے سر پد پیگان کہ آنا تسانی پلا مرزے پیگ من گل پیگان (آخر بدیں زبانی ے نیسوک ناتسی بنت)۔

ج:۔ تنی ہیالا وجودیتا ناسا نکس دا تگ؟

پ:۔ منی ہیالا وجودیاں وتی سراھد اچہ گیش پھر پیگ۔

لہزائی مردم

رجا نکار: شاہی بلوچ

ڈینس ڈٹن: ولجہ آ کجام فلاسفر بوتگ انت کہ تنی کارے سرا اثرے دور دا تگ و آہانی تو کا توسکا دوست دارگ بوتگ ے؟

بورٹیس: آبرکلے او شو پنہار بوت کن انت۔ بلے منی ہیالا ہیوم ہم تو کا آرگ بیت پرچا کہ ہیوم الما برکلے ے ہلا پاروت۔ بلے چوناہا آچہ برکلے آ پیدا اک انت، بلے کہ بیرکلے چہ لوک پیدا اک انت۔ تو بلکیں ہیال کن ے کہ ہوم، بیرکلے و لوک اڈے تو کا سے ردا پیدا اک انت۔ بلے فلاسفی ے تو کا کسے کسے ے ہلا پاروت، گڑا اڈہا نیا گون انت۔

MP-R: شو پنہار چہ کجا اتک؟

بورٹیس: شو پنہار چہ ہو ما جتا انت۔ الم شو پنہار وتی will ے لیکہ گون ات کہ اے ہوم ے تو کا نیست ات۔ بلے برکیلے ے گپ دگرے ات، منی دلا آنہیا ہے ہیال کتگ کہ ہد اہر چیز ے بابتا ہر وھد اسے انت۔ اگاں من چہ آنہیا رومہ ہاں گڑا منی مانا ہمیشیں اکہ اگاں من وتو چرے بانا در بیاسیں، گڑا اے بان گار بیت؟۔ اتاں، پرچا کہ ہد الیشی ے بابتا ہیال کنگا انت۔

نوشو پنہار آ گپ ادا کیت کہ من وانگا اتاں

The World as Will and Idea، وانگا پد من ابلہ بوتان یا تو گشت کن ے

کہ من ابلہ بوتان کہ یک چیزے شو پنہارے تو کا ہر وھد ادا کیت و کیت۔ بوت کنت کہ اے ندے

لگوٹھے بوتگ بلے آسکئیں پہاڑ و کیں بے شتہ کارے۔ من سر پد نباں کہ اے ندے لگوٹھگ اُنت۔ یہ درورا آ بندت کنت گوٹھگا کہ اے گیدی، استال، دوئیں پلک و ویلے ثانی زہنا ابیدرگہ بچ جا گہا ہستی نیست، پرچا کہ زہن ایشاں ماریت۔ توچے گوشے؟

MP-R: ھو۔

بورخیں: بلے پدا، منی نزا تو ایشیا منا گیش و گیوار کت کنے ودات کنے، پرچا کہ تو فلاسفرے یے و من نیاں۔ شو پنہار گشی کہ اے تو امیں چیز کہ اٹو گوٹھگ بوتنت، تہنا زہن نے تو کا اُنت۔ منی نزا من اے گالاں دلا آرگا آں، وت نہ ساچگا آں اے کہ گیدی یک زہنی چارگے۔ و وھد یکہ من آونت، من اجلہ بوتناں۔ پرچا کہ اگاں تو گیدی نے بارواھیال بکن نے، منی نزا انچو کہ ماہ و استال دری دنیا نے بہر اُنت، ہے ہسا با زہن ہم دری دنیا نے یک ٹوہیں بہرے۔ پرچا کہ زہن من سر پد باں چارگے، مارگے و سستائے و ڈانت۔ بلے آ جاہلی کنت۔

MP-R: ھو۔

بورخیں: بلے من سر پد نباں کہ برکلے و ہوما زہن و آگا ہی سرا جاہلی ٹنگ۔
ڈنیں ڈٹن: بازندا مردم گوش اُنت کہ آبرکلے آ Orbis Tertius رکئیں قصہ یے نے تو کا چارا اُنت۔

بورخیں: ھو، منی دلا آکن اُنت۔ بلے آقصہ نے تو کا من لبرانگی کاراں ہم شون دیگ

بوتگ آں۔

ڈنیں ڈٹن: تو آقصہ نے تو کا چوں لبرانگی رنگا چہ فلسفہ رنگا گیش و گیوار کنے؟

بورخیں: اُلم۔ من ارزانیا گیش و گیوار نے کناں۔ من گوشاں انسائیکلو پیڈیا منی زندے مستزیں وانگ بوتگ اُنت۔ منا ہر وھد انسائیکلو پیڈیا بی ہب و واھگ بوتگ۔ منی کار بوتگ کہ من بیونس آرتس Biblioteca Nacional شتگاں۔ آ وھد امن لچو یے بوتگاں، من ہے مارا تگ کہ من کتابے نے زورگے و استہ کتاب پانے گوما گوں جو انیں وڈے آگپ گت نہ کناں۔ پھٹکہ من انسائیکلو پیڈیا برٹانیکا نے دراز چارا تگ آں۔ و پدا آ کتاب منی لوگا بوتگ گوں منی

دستاں۔ و پدا من انچو یک کتابے و نت۔ و رندا یک شپے منا شتریں مڑے رس ات، پرچا کہ من Druids، Dryden Druses، بابتا سرجمیا و نت۔ اے یک زانگے..... توچے گوشے؟ تو امیں یلکئیں کتابے تو کا و "Dr"۔

و پدا منی زہنا ہے اتک کہ چوں و ش بیت کہ اصلی دنیا نے یک انسائیکلو پیڈیا یے بہ بیت، و پدا مہکمیں و مہریں انسائیکلو پیڈیا یے بہ ہیالی دنیا آ۔ کہ ایشانی تو کا ہر چیز ہمگر گچ ہنت۔ و پدا من ہیال گت کہ شتریں من ہیالی دنیا نے انسائیکلو پیڈیا یے یک داستا نے بے شتہ کناں، و پدا اُلم باز مردم لوٹ ایت کہ بے شتہ بہ کن اُنت، یکجا بہ بنت و بازیں چیزانی بابتا ہر و ہال بہ بیت۔ ہساب نے بابتا، فلسفہ نے بابتا، لبرانگی مردمانی بابتا، انجینئرانی بابتا و ناولستانی و ہسٹوررینانی بابتا ہم گپ و تران بہ بیت۔ پدا انچو کہ من لوٹ اتگ ات یک جتا ئیں دنیا یے چرے مئے دنیا آ۔ تہنا ہیالی نام نے ساچگ کار نہ و نت۔ من گوشت کہ پرچہ یک دنیا یے پدا دروا برکیلے لیکہانی سرا نہ بیت؟

ڈنیں ڈٹن: انچیں دنیا کہ ہودا برکیلے یک انچائیں مارگے ڈیکارنا ابید؟

بورخیں: ھو ہمیش اُنت۔ و پدا آروچا من "Tlön, Uqbar/Orbis Tertius"
بے شتہ گت۔ ایشیا بازیں وانوک و تی بیگا کش اتگ۔ سچہ کیں چیز آئیڈیلز مئے سرات اُنت۔ ہمالیکہ کہ چیز نیست، بلے تہنا ئیں سرکپت (event)۔ ہما چیز کہ نامگال نیست، بلے تہنا کارگال۔ ہما چیز کہ ہودا چیز نیست، بلے تہنا مارشت۔

Lawrence I. Berkove: "Tlön" تی داستا نانی تو کا یک شتریں درورے کہ

اودا داستاں ہلا س بیت، بلے وانوکا دلہڈی رس ایت کہ تی لیکہاں بزوریت۔

بورخیں: من ہے امیت داراں۔ بلے من سر پد نباں کہ آ منی لیکہ اُنت۔ پرچہ کہ من فلاسفرے نہ آں۔ من و تی لبرانگی مکسدے و استہ فلاسفرانی لیکہ زرتگ اُنت و کارمرز کرتگ اُنت۔ من ہے لیکاں کہ منی ہیال پہ منا ہوم، برکلے و شو پنہار چہ بوتگ۔ بوت کنت چہ ماتز آہم۔

MP-R: تو گوشے کہ تو فلاسفرے نہ نے۔۔۔

بورخیں: اتاں۔ من ہے گوٹھگ لوٹاں کہ منا و تی رنگے فلسفہ نیست۔ من پہ ایشیا ہجد ہم

کنناں۔ من تہنا یک لہرانگی مردے آں۔ ہے رنگا منی ایشیا ہم گچین کنناں پہ درورے واستہ انچو کہ
دانتے آدینیات شاعری نے مکسد اپہ کارمرز کنگ، انچو ملنا ہم ہے کاراپہ کارمرز کنگ، گڑامن
پرچہ فلسفہا کارمرز کنناں۔ یک داستا نے نبشتگ نے واستہ و ہمنافلسفہ کہ منراوتی نیمگاکش
اتگ نے۔ منی ہیلا ایشی نے موکل است، است یا نیست؟

ڈینس ڈٹن: یک چیزے آ تو و آلم فلاسفرانی گوما ت، آیش انت کہ تو زیبا نیا گوں اجلہ
نیاپشدارے، گوں چاچ نے رنگاپشدارے۔

بورخیس: اے و آلم است۔ من ہے ہیال کنناں کہ فلسفہا چہ مے حیرا کی کیت۔ اگاں تو
منی کارواتنگ انت، گڑا تو آلم اے دیستگ کہ حیرانی یک لہ نہ نیں چیدگ ہر و ہدا گوں انت و ہے
ابکہ ئی انت۔ من ایشیا حیرانی نے لہ نہ نیں چیدگ سر پد باں۔ ابکہ ئی و ہما گئی یکجاہ انت، تی ہیال
چے گوشت؟ ہما گئی نے یک چیدگے ابکہ ئی بیت۔

ڈینس ڈٹن: بلے فلاسفر تہنا پہ حیرانیا نہ سہر انت، آپٹو لوٹ انت، وڈ لوٹ انت۔

بورخیس: آوتی جاہا بجاہ انت۔

ڈینس ڈٹن: آ بجاہ انت؟

بورخیس: چوناہا، بوت کنت کہ آچھ وڈیں وڈ گرگ نہ بیت، بلے وڈے واستہ شوہاز سگا

وٹ انت۔

MP-R: تو وتی کاراں یک سسٹے شوہاز گوشے؟

بورخیس: اتاں، من آہانی وڈا سگا ٹیٹ نہ آں۔ من فلسفہ فکشنے گوشاں یا وابانی فکشن۔ و من
solipsism آہم سکت دوست داراں کہ آئینڈ بلز مے مزین رنگے۔ اے و ہیرانی نے ہرے کہ
ہر کس ایشی نے بائناہشتہ کنت کہ ایشی نے ہلاپ ہوت۔ من یک ہم کتابے نہ دیستگ کہ
solipsism نے پلہ مرزیا کنت۔ من زاناں تو چے گوشے، پرچا اے گنجیں مردمانی تو کاہنا یک
واب گندو کے، گڑا تو پرچا کتاب ہشتہ بکن نے؟۔ بلے اگاں یک واب گندو کے، گڑا پرچا تو یک
کتابے نے ہشتہ کنگ نے وابانہ گندے؟۔

ڈینس ڈٹن: برٹنڈر سلا یک رندے ہے سوچ داتگ ات کہ درہیں solipsism نے
متوک ایشی نے یک گلے جوڑ بکن انت۔

بورخیس: جی ہوں۔ آ نہیا solipsism نے سرا گوں شیوار یا ہشتہ کنگ و بریڈلے نے ہم

Appearance او حقیقت تو کا وٹ نہیستگ۔ و پدا من یک کتابے ونگ ات II
Solipsismo اٹلی نے یک ہشتہ کارے آہشتہ کنگ ات۔ اشی تو کا ہشتہ کارا گوشگ ات کہ اے
تو امیں وڈا یگوازم نے گواچنی انت۔ و اے دورے وتی منی انت۔ اے گنوکی یے۔ منی جندا
solipsism نے بائنا اے درو شہا ہیال نہ کنگ۔

MP-R: گڑا کجام درو شہا؟

بورخیس: من سر پد باں کہ solipsism یلہ دیگی چیزے نہ انت۔

MP-R: یلہ دیگی یا یلہ نہ دیگی؟

بورخیس: من گوشاں کہ اے راستینکی رد ایلہ دیگی چیزے نہ انت پرچا کہ کس ایشیا باور نہ
کنت۔ اے کمنیں ہوم و برکیلے نے حیرہ نے رنگا انت: ”آ نہی گپ نہ کہ من انت نہ کہ رد کن
انت“۔ solipsism ہے رنگا انت۔

ڈینس ڈٹن: یک داستا نے واستہ اے بوت کنت کہ آیک سستا ساچے نے گپاں

چہ گیشتر سستا ساچی پوزیشنا پیش ہدار بیت؟

بورخیس: من ایشی نے بائنا ہہ ہیال نہ کنگ، بلے منی ہیالا واجہ تو پہک نے۔ پرچا کہ
ایمرنا گوشگ ات کہ دپ جنگی کتا وتی نیمگانیار بیت۔ منی تزا آ راست انت۔ اگاں دپ جنگی کتا
وتی نیمگانیار بیت، گڑا یک چاچے کاریت، داستا نے کاریت؟۔ آ کجام چیز انت کہ وتی نیمگ
کاریت نے؟۔ اے چرے syllogism اگیشتر اثر دیوک انت۔ و ہدے من چیزے حضرت
عیسیٰ نے ردا ہیال کنناں، آ نہیا دپ جنگی نہ کنگ، آ نہیا وڈ و پیم کارمرز کنگ۔ آ نہیا لہنتیں چہرو شہین
کارمرز کنگ۔ آ نہیا ہر و ہدا پوزینیں گال کارمرز کنگ۔ آ نہیا اے رنگا نہ گوشگ ات کہ من ایمنی
نے آرگ نے واستہ نہ بیتلگاں بلے پہ جنگ نے آرگا اتلگاں۔ ”من ایمنی نے آرگ نے واستہ نہ

یتلگاں بلے سگارے آر گئے واستہ اتلگاں۔“

ڈینس ڈٹن: نو تو چے هیال کن ے؟ فلسفہ تباچه لبر انکی تبا گسر کن ے اگاں آ اے گپتاں

جن اُنت؟

بورخیس: من سر پد باں کہ یک فلاسفرے سگا هیالانی تو کاروت، یک نبشہ کارے من

سر پد باں کہ پیرا (narrative) دوست داریت و آ داستانا گوں چہوشین درشان کنت۔

MP-R: یک کسانیں پیرا (narrative) بے سکا فلسفہ سہا بوت کنت؟

بورخیس: منی دلا هسو۔ بلے اے رنگا آچاچی رنگا بیت۔ منا هوش کنت کہ من

آسکرو ایمیلڈے بائیوگرافی ونت کہ ایسکٹ پیرسنا بنشنگ ات۔ آنہی تو کا مزین گتے

predestination او آزادیں ارادھے سرا ات۔ آنہیا و ایمیلڈ اُحت کہ آ آرتیں ارادہاچے

سر پد بیت۔ آنہیا داستا نے تو کا پتو دات۔ آنہیا گوشت کہ لھتیں کیلاں، سوچن و سیمک چکمکے ے

ہمساهگ ات اُنت۔ و آھانی تو کا یکے آ گوشت برین ے چکمک ے کڑا چکرے جن ے۔ دگہ

یکے آ گوشت اُنت ے مئے ڈبہ انت کہ ما آنہی کڑا برویں۔ یکے گوشت اُنت ے کارا تو بیت، ماٹو بوگی

نہ انت۔ و آھدیکہ آ اے گپتاں گوشتگا ات اُنت آ سئی نہ ات اُنت کہ آدمیہ چکمکا روگا ات

اُنت۔ چکمکا بریشکند ات، پرچا کہ آنہیا زانت آ پیداک اُنت۔ تو هیال گت کن ے کہ چکمک

چکندگا ات۔ ادا و ایمیلڈاوتی هیال درشان کتاں و آنہیا هیال ہمیش انت کہ ما سر پد ہیں کہ ما آجو

انت بلے چونا ما آجو نہ ایں۔۔۔۔

بلے من یک چیزے گیشینگ لوٹاں کہ ہر لیکہ کہ منی نبشہ ے تو کا درگیج بیت، آنبشہ آ

پدا تلگ اُنت۔ منی گوشت ے مول و مراد ہمیش انت کہ من نبشہ کنگاچہ بندات گت، من چہ داستانا

بندات گت، من چہ و ابا بندات گت، اگاں تو گوشت لوٹ ے۔ بوت کنت لہتیں لیکہ چہ ہما

اسک۔ بلے انچو من گوشتگ ات کہ من چہ اخلاقا بندات نہ تلگ کہ پدا ہمیش ے گیشینگ ے واستہ

دگہ یک داستا نے نبشہ بکن۔

شاعری

چمنانا کہا جتاؤ گستاہنت
من مرتگاں
من ساہگ کہ منی ماکا، چید گے ات
ہزاراں مرتگیں کوہنیں کسہانی ارمانا کنت
اسپتیں سنگ ے شکے آ نہی ترا نگا پڑینیت
بے راہمیں راجد پتر مئے سراسا ہیل انت

انجیلیرکا ے یاتا

بورخیں رانورزاہدی راے آرداو

(انجیلیرکا بورخیں ے شش سالیگیں برازتکے ات کہ او نکلے آ کپنگ وُ مرتگ)

ہے کسانیں مرگا
چچو زیباہیں رپنگ انت زند
چچو نہ بیگیں کسہ
کہ نصیبانی یاتانی میارکرت انت
یا لگوشنگ وُ کپنگ انت؟
وہدے من مراں زیباہیں گوستے مریت
آ جگیں کرمگ کہ سرپگ لوٹ ات
بے راہمیں آ پاکیت مُرت
استاراں چموکیں باندا تے ججاں پیڑات۔
ہمانی ے رنگا ہزاراں نصیب

دیوتا آں دگے میر و ولجہ کتنت
بے آسریں واجہی،
گہراں ہماہانی نام ات، ہماہر کجا
وتی بابتا
ہمچو مازاناں
کہ بیگا ہے آ
بلبلے توارا گوں دلکوش ات نے

تئی پھر مندیں ساہگ
ساہگانی، درچکا
بدو رد کنگا ات ہر دیوتا آ

دیوتا آں
ہے رنگیں دگراناں رژن شانک دات
کہ رازاں کن انت آشکار
و ظاہر کن انت ہر گناہا
مزن شانی
کہ آسرا
بس گلاب نے نگا ہے آ بیران بیت

یونانی انتھیولوجی نے گونڈیں شاعرے آگوں تران

بورخیس / جمل کمال / قاسم فرار

گج انت یات !!!
ہمارو چانی کہ اے سرزینا
تئی اتنت
گم ووشیاں جو ڈاتنت
و جو ڈینتگا اتے جہانے
کہ تہنا تئی ات

اے سالانی دریائے گورماں
وتی اندراچہ چگل دانت گل
وتونوں
لڑے آ
ایوکیں لہڑے آ

دیوتا پہ تو سک مہربان انت منی دوست

اے نہ گٹو کیس بیگاہ کہ بے شپ نہ بیت
تھیو کر یٹس ے ہما بلبل ے

تو توارا

مدام اشکن ے

نظم

بورخیس رفا روتی نیر مسعود قاسم فراز

یک انا گہ
بیگہ ے دروازگ پچ بیت
ہورالما یک انچیں شے یے
کہ گوستات

☆

ہر کسا آمٹ بوہگا اشکنگ

یا

یادکنگ

ساتہ بخت ے نوکیس دروشے آ

پل یے واتر کاریت

کہ آ نہی نام گلاب انت

آ نہی سہریں پٹانانی مانگیشنگیں

بے وانگی

سہری

ہور یے کہ در یگ ے شمشگ

پردہ پر دنت

من در شائنگلیں ہے تاکدیرا استاں
نہ آہانی تھا کہ من ہشتک انت
ہے وڈثر ترانت
مرگ آما چانی آواز
گوں من مدام گپ کناں

منی کتاب

بورجیس رانورزاہدی رحمد اللہ

منی کتاب نراناں
کہ من استاں
وای منی ہستی ے انچیں بہر انت
انچو کہ منی دیم
مجاں اندیم کنگلیں عبادت جاہیں دیم
دستانی مککا
آنہی بالادا
باز مشکل آدینکا
بے سردردیا
دیسٹ کناں
منامارشت بیت
کہ آمنانزاناں